Seçimlerde Oy Kullanmak - Cahiliyye Düzenlerine İştirak Etmek

OY İSTEME, OY VERME, DEMOKRATİK SEÇİMLERE KATILMA , TAĞUTUN KURUMLARINDA GÖREV ALMAK

İçindekiler:

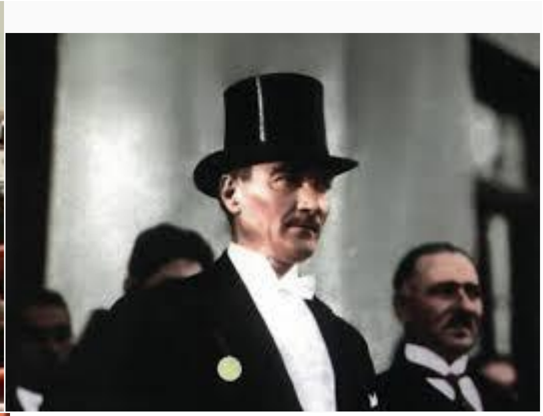
İSLAMDA PARTİLERİN HÜKMÜ 1

İŞYERİMİZ SEÇİM PROPAGANDALARI
BİTİMİNE KADAR
OY İSTEMEYE GELECEK OLAN MİLLETVEKİLİ
ADAYLARINA KAPALIDIR
LÜTFEN RAHATSIZ ETMEYİN
OCAKBAŞI
ET&BALIK LOKANTASI
LOKANTAS

1- İSLAM'DA LAİKLİK YOKTUR

Laiklik ; geniş ve basit tanımı ile, dinin siyasal hayatın dışına itilmesi, din adamları sınıfının devletin siyasal hayatında din adına etkin olmalarının engellenmesi diye ifade edilir.

Buna cevap olarak deriz ki : Laiklik Fransa'da kilisenin ve papazların siyasete karışmasından sonra Rönesanss ile kiliseyi ve din adamlarını devlet yönetiminden uzaklaştırmak için çıkarılmış bir sistemdir . Fakat İslam'da batıda bilinen şekliyle bir " din adamları " sınıfının varlığı söz konusu değildir. Dolayısı ile böyle bir sınıfın din adına siyasal etkinliklerde bulunması söz konusu değildir. Dolayısıyla böyle bir sınıfın din adına siyasal etkinliklerde bulunmalarından ve devletin siyasetinden aktif bir rol oynamalarından söz edilemez.Çünkü böyle bir sınıf yok ki, bu sınıfın icra edeceği fonksiyon kabul veya redde konu olsun.

Bugün içinde yaşadığımız dünyada , İslam adına meydanlara, gazetelere, ekranlara , kürsülere çıkan pek çok alim ,önder , siyasi , akademisyen , maalesef İslam dışı olduğu bizzat kendi taraflarınca bu kadar net bir

biçimde ortaya konan laikliği ve demokrasiyi sahipleniyorlar, bunları benimsediklerini söyleyebiliyorlar. Üstelik bazıları daha da ileri giderek bu cahiliyye hükümlerinin ALLAH'ın dinine de iftira ederek , İslami olduklarını , İslam'la bağdaştıklarını iddia edebiliyorlar .

" Onlar hala cahiliyye hükmünü mü arıyorlar ? Kesin bilgiye inanan topluluk için hükmü ALLAH'tan daha güzel olan kimdir ? " (Maide 50)

Cahiliyyenin anlamı belirgin bir biçimde bu ayette ortaya konulmuştur.Cahiliyye, ALLAH'ın belirttiği , Kur'an'da ifade edildiği üzere insanların insanlar için hüküm belirlemesi, insanın insana köle kılınması , ALLAH'a kulluğun bırakılması, ALLAH'ın ilahlığının reddedilmesi ve de buna karşılık , kimi insanların ilah kabul edilmesi ve ALLAH'a değil onlara itaat ve ibadet edilmesi, onlara tapılmasıdır. Cahiliyye bir olgudur. Geçmişte yaşanan bu olguyla, bu günde yarın da yine karşılaşılacaktır. Cahiliyyenin niteliği İslam'la çelişmek, İslam'a karşı olmadır.

ALLAH'ın şeriatını reddeten ; cahiliyye düzenini kabul ediyor, cahiliyyeyi yaşıyor demektir.! "*Cahiliyye sistemleri yalnızca putperestlik şeklinde ortaya çıkan ya da buna benzer mitolojik tanrılara tapmak şeklinden ibaret değildir . Kavmiyet ve vatan gibi ad ve şekli değişik olabilir .Başkalarını zorla egemenliği altında tutan diktatör ve tağutlar gibi yeni putlar olabilir , hatta heykel putlar bunların birer sembolü olabilir* ."

Günümüzde bütün çağdaş toplumlar , komünst , kapitalist , yahudi , hıristiyan ve sözde müslüman geçinen bazı toplumlar bir tür cahiliyye toplumunu teşkil etmektedirler. Çünkü ALLAH'ın varlığına ve birliğine iman ettiklerini ifade etmekle birlikte tevhid akidesinin en önemli esası olan otorite hakkını ,egemenlik, hakimiyet , yetkisini ALLAH'a vermemektedirler . **Hayatlarını düzenleyecekleri kanun ve kuralları koyma yetkisini , hem de mutlak manada , kendi hemcinslerinin oluşturdukları bazı kurumlara parlemento , hükümet ve yargı gibi organlara vermektedirler . hakimiyetin , hüküm koyma yetkisinin**

mutlak manada "millet"e ait olduğu ilkesini benimsemektedirler.

Vakit

Şehit dem

miting ba

www.netgazete.com'un okuyucularına hizmetidir

ÇILKI ÇIKTI

İŞTE SEZER'İN KÖŞK KARNESİ

Ramazan'da Su İçti, Hanuka'yı Kutladı

Musevilerin Hanuka Bayramında kutlama mesajı yayınlamayı ihmal etmeyen Sezer, Ramazan ayında su içerek mesaj vermişti

http://www.tevhidhaber.com/news_detail.php?id=17912

Sosyal konumu itibariyle kendilerince alt tabakalarda bulunan bir müslüman hanımın başını örtmesine itiraz etmeyenler , başını örten ya da çarşafa bürünen üniversite öğrencisi ya da belli bir kariyer ve kendilerince yüksek bir mevkide olan birisi oldu mu bu sefer devrim krizleri geçirir , laiklik saralarına tutulur, uysal , insan hakları havarisi kesilenler birden bire kırmızı görmüş boğaya dönerler ; hatta bazıları daha da sapıtarak ağızlarından salyalar saçan bir mahluka dönüşürler.

Burjuvalar , tağutlar ,laikler , tahtları ve üst makamları ellerinde bulunduranlar , ALLAH'ın indirdikleriyle hükmedilmesine kesinlikle karşı çıkacaklardır. Zira ALLAH'ın indirdiği hükümler uygulandığında , onların yüzlerine geçirmiş oldukları ilahlık maskesi yere düşecek ve ilahlık sadece ALLAH'a ait olacaktır. Sömürü , zulüm ve haram üzerine kurdukları cahiliyye düzeninde kendilerine maddi çıkar sağlamakta olan sömürücü egemen güçler elbette ki ALLAH'ın indirdiği hükümlerin uygulanmaması için yırtınacaklardır.

Hüküm koyma yetkisi , sadece ve tek ALLAH'ın olmalıdır . İlahlığın her şeye egemen olması gereğince hüküm, sadece ALLAH'a özgüdür. Zira egemenlik yani hakimiyet kanun koyma hakkı ilahlığın özelliklerindendir. Egemenliğin kendisine ait olduğunu ileri süren ister bir birey , bir sınıf , bir parti , ister bir gurup , bir ulus , isterse uluslar arası bir örgüt şemsiyesi altında tüm insanlar olsun, ilahlığın nitelikleri noktasından , herkesten önce ALLAH'a savaş açmış demektir.

"De ki: Ey kitap ehli! Sizinle bizim aramızda ortak olan bir söze geliniz. ALLAH'tan başkasına kulluk etmeyelim O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve ALLAH'ı bırakıp da kimimiz kimimizi Rabbler edinmeyelim .. " (al-i İmran 64)

Bu birbirini Rab edinme olayı en katı dikta rejimlerinin (monarşi ve oligarşi) en başta gelen özelliği, insanları kendisine taptırma ve kurumlarını , sistemlerini , yasalarını kanunlarını , değer yargılarını ve ilkelerini benimsetmedir .İşte ancak İslam nizamında insan bu boyunduruktan kurtulur . Özgürlüğe kavuşur . Düşüncelerini , düzenlerini ,yaşam biçimlerini , yasalarını ve kanunlarını , değer yargılarını ve ilkelerini yalnız ALLAH'tan alan bir özgürlüğe kavuşup kula kulluktan kurtulur . İslam nizamında bütün insanlar eşit konumundadır . Cahiliyye de , demokrasi ve laiklikte ise insanlar ALLAH'ın değil de bazı insanların yaptıkları kanun , kural ve ilkeleri ,onların oluşturdukları meşru ve gayrimeşru ölçüleri benimser, onlara tabi olurlar. Bu ALLAH'tan başka bu ölçüleri, kanunları koyanları İlah ve Rabb edinmek sonucunu doğurur.

" Yoksa ALLAH'ın dinde izin vermediği bir şeyi onlara kanun kılacak ortakları mı vardır? Eğer azabı erteleme sözü olmasaydı , derhal aralarında hüküm verilirdi . Ve zalimler için şüphesiz can yakıcı bir azap vardır " (Şu'ra 21)

" Şimdi sen , kendi hevasını İlah edinen ve ALLAH'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı , kulağı ve kalbi üzerine mühür vurduğu ve gözü üstüne de perde çektiği kimseyi gördün mü ?.." (Casiye 23)

Bu ayet ve tefsirinden anlaşıldığı üzere , hayatlarını düzenlerken ALLAH'ın değil de hevalarını esas almaları , hevalarını ilahlaştırmak şeklinde nitelendirilmektedir.

"ALLAH ve Rasulu ,bir işte hüküm verdiği zaman , artık inanmış bir erkek ve kadına , o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur . Kim ALLAH'a ve Rasulune karşı gelirse , apaçık bir sapıklığa düşmüş olur ." (Ahzab 36)

İslam sisteminin temel kurallarından birini , bu sistemin önemli bir ana prensibini açıklamaktadır . Bu ayet insanların hevalarını esas almalarını , ALLAH ve Rasulunun bir hüküm verdiği konularda , insanların farklı , zıt hüküm koymaya kalkışmalarını temelden yasaklıyor .Laikliği de İslam karşıtı bir cahiliyye olarak dışlıyor.

" Şunları görmüyor musun? Sana indirilene ve senden önce indirilene inandıklarını ileri sürenleri görmedin mi? Tağuta inanmamaları kendilerine emrolunduğu halde, tağut'un önünde muhakemeleşmek istiyorlar. Halbuki şeytan onları büsbütün saptırmak istiyor." (Nisa 60)

"Hayır! Rabbine andolsun ki ,aralarında çıkan anlaşmazlıkta ; seni hakem yapıp sonra da senin verdiğin hükümden içlerinde hiç bir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle kabullenmedikçe iman etmiş olamazlar." (Nisa 65)

"Eğer hak, onların kötü arzu ve isteklerine uysaydı, mutlaka gökler ve yer ile bunlarda bulunan kimseler bozulur giderdi. Hayır, biz onlara şan ve şereflerini getirdik; fakat onlar kendi şereflerine sırt çevirirler" (Mu'minun 71)

"And olsun , size öylebir kitab indirdik ki, bütün şan ve şerefiniz ondadır. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?"(Enbiya 10)

ALLAH'a kulluktan kaçınanlar ,sınırsız mercilere kullukta bulunma zilletine düşerler . Kendileri gibi insanlara kullukta bulunurlar . Onların önünde eğilerek hayatını onların kanunlarıyla , nizamlarıyla , değerleriyle

kendileri gibi beşeri güçlere ibadet etme zilletini yaşarlar . Onlar ve bunlar yani yöneten ve yönetilenler ALLAH'ın önünde eşit oldukları halde birbirlerini ALLAH'tan başka rabbler edinirler.

"De ki: Ey kitap ehli! Sizinle bizim aramızda ortak olan bir söze geliniz. ALLAH'tan başkasına kulluk etmeyelim O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve ALLAH'ı bırakıp da kimimiz kimimizi Rabbler edinmeyelim .."(Al-i İmran 64)

"Onlar, ALLAH'dan başka bilginlerini ve rahiplerini de kendilerine Rab edindiler, Meryem oğlu Mesih'i de. Oysa onlar bir olan ALLAH'a ibadet etmekle emrolunmuşlardı. ALLAH'dan başka hiç bir ilâh yoktur. O, müşriklerin ortak koştuğu şeylerden de münezzehtir." (Tevbe 31)

Bu ayetin tefsirine bakıldığında görülecektir ki Rab edinmenin şeklini açıklayan bi zatihi Rasulullah'ın kendisidir. !

"Tay kabilesi reisi olan **Adiyy bin hatem** şöyle der:

Mekke fethedildiği gün ben Hıristiyan olduğum için Mekke'den kaçtım. Kardeşim ise müslümanlara köle oldu . Zamanla Rasulullah (s.a.v.) kardeşimı serbest bırakarak azad etti . Kardeşimde İslam'ı tanıdığı için müslüman oldu . Bunun üzerine Mekke dışına çıkarak beni aradı ve akrabalarımın yanında beni buldu ve
"müslüman olduğunu , İslam dininin çok güzel bir din olduğunu" anlattıktan sonra benden şöyle istekte bulundu: "İslam'ı anlayamamışız bize yanlış anlatmışlar, eğer Muhammed (s.a.v.)'den özür dileyip müslüman olursan senin için çok iyi olur. Hem Mekke senin yurdun , kabile reisi olman itibariyle bir sürü malında vardır. Tekrar söz sahibi olabilirsin"
diyerek beni ikna etti. Gideyim , bir konuşayım bakalım. Eğer aklıma yatmazsa geri gelirim , eğer aklıma yatarsa kabul ederim benim için hayırlı da olur düşüncesiyle Medine'ye geldim. Mescidde Rasulullah'ı etrafında sahabelere "**Onlar, ALLAH'dan başka bilginlerini ve rahiplerini de kendilerine Rab edindiler**," (Tevbe 31) ayetini okurken buldum,

boynumda gümüşten bir Hac olduğu halde yanına gelerek şu soruyu sordum:

"**Ey ALLAH'ın Rasulu; ben eskiden Hıristiyandım ve Hıristiyanlığı iyi bilirim. Biz hiç bir zaman alimleri , rahipleri Rab edinmedik , onlara ibadet te etmedik** dedim. **Bu ayette ALLAH (c.c.) ne demek istemiş** dedim .

Bunun üzerine Muhammed (s.a.v.) : "**Ey Adiyy ! çıkar o boynundaki putu**". *(Bende çıkardım).*

"**Ettiniz Adiyy , ettiniz** " dedi. "**O rahipleriniz , alimleriniz , okumuş insanlarınız size ALLAH'ın kitabına muhalif olarak helal ve haram** (*yasak serbest)* **koymadılar mı ?**"

Bende "**evet ya rasulullah ; onlar okumuş kimselerdi, böyle yaparlardı**".

Bunun üzerine :

" **işte onların bu yaptıkları** *(ALLAHın kitabına muhalif)* **Rabb'liktir . Sizinde onların dediklerini benimsemeniz , uymanız onlara ibadetinizdir**" dedi

(İmam Ahmed; Tirmizi ,Cem'ul-Fevâid, IV, 68 ve İbn Cerir; İbn Kesir Tefsiri , C .7, sayfa 3456)

Evet kardeşler bu ayeti okuyalım , tefsirini bir araştıralım ,sonra bunu günümüzde şekillendirelim . İbadet eden kullar aynı fakat rabb'lik yapan o gün alimler ve rahiplerdi . Bugün ise beşeri düzenlerin hepsi. Yani parlemento , meclis , krallık , vs. vs. Hayat nizamını , devlet yönetimini ALLAH'ın emrettiği kaynaktan almayanlar, şeytanın gönüllerine vesvese vererek nefs ve hevalarını ilahlaştırarak , yaratılmış akıllarını putlaştırarak , kendileri gibi yaratılmış , tuvalete girdiğinde üç büklüm olup defi hacet yapanlardan alırlar . İşte bu Cahiliyye'nin ta kendisidir .

Yüce Rabb'imiz bu meselenin iman ve küfür, İslam ve cahiliyye, şeriat ve nefs meselesi olduğunu bildiriyor .Orta yol yok, uzlaşma yok. İki tarafın arasında barış yok . Müminler bir harfini gizlemeden ve hiç bir şeyini gizlemeden ve hiç bir şeyini değiştirmeden ALLAH'ın indirdikleri ile hükmedenlerdir. Kafirler, zalimler ve fasıklar da , ALLAH'ın indirdikleriyle hükmetmeyenlerdir.

1.

2. 2- TÜRKİYE'DE LAİKLİK , ATATÜRKÇÜLÜK VE DEMOKRASİ

T.C. Anayasasında T.C. devletinin :**Laik; Demokratik , Atatürk milliyetçiliğine bağlı bir devlet olduğu belirtilmiş ve bu maddelerin değiştirilemez , değiştirilmesi teklif dahi edilemez,** adeta "put" maddeler olduğu ilan edilmiştir.
İnsan iradesinin ilahlaştırılması ve insanın yaptığı kanunların ALLAH'ın şeriatinin yerine ikame edilmesi anlamına geldiğine bu ülkede, seksen yıllık pratik uygulamada gerçekleştirdiğine göre , bu devlet İslamı reddeden

,islam şeriatını , ALLAH'ın hükmünü dışlayan gayri islami bir devlettir. Atatürkçülük de Laikliği ve Türkçülüğü temel ilke olarak benimsemekle zaten İslam'a karşıtlığını ilan etmiş beşeri bir ideolojidir. Atatürkçülük ALLAH'ın hükümlerini dışlayarak , İtalyan ceza kanunu, Alman ticaret kanunu , İsviçre medeni kanunu ve ilaveten yerli malı üretim tağuti kanunları esas alarak, hududullah'ı çiğneyen, ALLAH'la sınır yarışına kalkışan, kavmiyetçi, tağuti bir ideoloji olarak karşımıza çıkmaktadır .

"**ALLAH'a ve ahirat gününe iman eden hiçbir topluluğun , ALLAH ve Rasulu ile sınır mucadelesi yapanlara , babaları, oğulları , kardeşleri veya soydaşları olsalar bile sevgi beslediklerini göremezsin**" (Mucadele 22)

3. 19 Ağustos 2008

4. **3- DEMOKRATİK ÇALIŞMA VE AMEL İLİŞKİSİ:**

5.

6. **İslam adına , müslüman olarak belli bir partinin çalışmalarına katılan kimselerin yaptıkları bu iş, sıhhat şartlarını taşısın taşımasın bir ameldir**. Bu amelde bulunan kimselere bunu neden yaptıklarını soracak olursak " **İslam 'ı hakim kılmak için** " ya da " **İslam'ın hakim olabilmesi için uygun olmayan bir zemini uygun hale getirebilmek için** " diye cevap vereceklerdir.

Ancak bu konuda hatırlanması ve bu gerekçeyi ileri sürenlere hatırlatılması gereken bir husus vardır . İslam'ın hakim kılınması

için ALLAH ve rasulu tarafından öngörülmüş bir yol , bir yöntem , bir süreç yok mudur?

Bizler bu konuda şeriaatte bir boşluk olmadığına inanıyoruz. Dolayısı ile bu konuda izlenmesi gereken yolun belirleyici çizgilerinin ne olduğu hususunda herhangi bir kapalılık olduğuna inanmıyoruz. Bu konuda kısa olarak şunları hatırlatmakta fayda görüyorum.

İslam'ın hakim kılınma süreci ; başta Peygamber'in siretinden *(hayatı)* olmak üzere , peygamberlerin bize nakledilen sahih uygulamalarından öğrendiğimize göre ; belli başlı 3 karakteristik aşama arzeder.

Bu aşamalar birbirinden kopuk ve ayrı değil, aksine birbirini tamamlayıcıdır.

Bunlar ise

1- Tebliğ

2- Hicret

3- Cihad

Daveti , tebliği kabul eden müminler , davetçi etrafında toplanır, belli bir dönem sonra egemen düzen bunlara sadece "Rabbimız ALLAH'tır" dedikleri için baskı ve zulumler yapmaya , onları davalarından uzaklaştırmaya çalışır . Böylece Hak davanın takibcileri ile cahili düzen arasında bir mücadele başlar.
Bu mücadele sırasında kimisi davası yolunda , imanı uğrunda şehid düşer , kimisi maazALLAH irtidat eder, kimisi de , ALLAH kendileri ile zalim ve cahili kavimleri arasında hak ile hükmünü verinceye kadar sabreder , izlemesi gereken çizgiden sapmaz , taviz vermeye yanaşmaz. Peygamberlerin İslam'ı egemen kılmak sürecinde izledikleri yol ve bu yolun izlenmesi esnasında karşılaşılan manzara kısaca budur!

Bu yolun ısrarla izlemenin dünyada mutlaka İslam'ın hakimiyeti ile sonuçlanması şartı ya da garantisi yoktur . Fakat bu yolu tavizsiz bir şekilde izlemeye devam edenlerin , salih bir amelde aranan diğer şartlara da sahip olmaları şartıyla, bu uğurdaki, mücadelelerinin mukafatını alacaklarında şüphe yoktur. Buna uygun olmayan herhangi bir yol , İslam'ın bu konudaki değer hükümlerine göre en azından merdut bir bid'attir.

4- DEMOKRATİK YÖNTEM İLE (PARTİ) İLE İSLAMİ HAKİM KILMAK:

Parti çalışmalarıyla islam'ı hakim kılmak , demokratik bir düzen içerisinde söz konusu olur . Demokratik düzenin en belirgin özelliğ ise "**EGEMENLİĞİN KAYITSIZ ŞARTSIZ HALKIN**OLDUĞUNU " ileri sürmektir. Demokratik düzenler , böylece işin başından itibaren ALLAH 'ın hakimiyetini kabul etmediklerini , ALLAH 'ın hakimiyeti yerine halkın hakimiyetini öngördüklerini ifade etmektedirler. Bu herkesin bildiğidir.

Demokratik düzenler ALLAH 'ın hakimiyetini yani insanların hayatını düzenlemek üzere ALLAH 'ın koyduğu hükümleri dolayısı ile İslam hukukunun tümünü red edip halkın hakimiyetini yani demokratik sistemlerde yasama meclislerinin yaptıkları kanun ve hükümleri kabul ettiklerinden ; bütün kurum ve kuruluşları , mevzuatları da o şekle göre şekillendirirler.
Hiçbir alanda halkın hakimiyetini sarsacağı kabul edilen herhangi bir faaliyet ve çalışmaya imkan verilmek istenmez . Buna aykırı kanaat , yaklaşım ve ve gayeleri bulunan ekipler , en azından bu kanaat , yaklaşım ve gayelerini açığa vurmamak zorundadırlar; buna çok büyük ölçüde dikkat etmeleri gerekmektedir. Aksi takdirde kurulu düzenle ve bu düzenin ilkeleriyle karşı karşıya gelir. Bunun için böyle bir süreci kabul edenlerin en azından zahiren de olsa bu ilkeleri kabullenmeleri veya kabul ediyor görünmeleri gerekir.
İstedikleri doğrultuda faaliyeti açık açık yapamayacaklarından işleri güçleri kurulu düzenin mevzuat yada teamullerindeki boşlukları araştırmak ve bu boşlukları kendi lehlerine yorumlamak için zaman ve emek harcamak olur .
İslam davetinin basiret üzere yapılması gereği gayet açık bir şekilde anlaşılmaktadır. Mûminler , Peygamberin yolu üzere daveti bırakıb , körü körüne davette bulunamazlar .

"**De ki : İşte bu benim yolumdur .Ben ALLAH'a** *(körü körüne değil)* **bir basiret üzere davet ederim Ben de bana uyanlarda böyleyiz. ALLAH 'ı tenzih ederim, ben asla muşriklerden değilim** ." (Yusuf 108)
Acaba basiret üzere davet yolunu bırakıb , başka yollar denemeye kalkışmanın şirki red edebilme özellik ve nitelikleri ne kadardır ? !

5- SEÇİM SANDIĞINA GİDEN BİR İNSANIN DAVRANIŞININ ANLAMI

Kendisi ister işin şuurunda olsun, ister olmasın , ister bu anlama geldiğini bilmekle kalbinden bunu onaylamasın, fark etmez - zahiren şudur :
"**Ben sahib olduğum kendi payıma düşen egemenlik hakkımı , filan partiye veya falan kişiye bana vekaleten kullanmak üzere belirlenen süre içerisinde devrediyorum**."

Daha sonra "milletvekili" denilen bu kimselerin bir mal, bir meta gibi alınıb satılmaları, seçmenlerini her hangi bir şekilde hesaba katmaksızın yasamalarda *(kanun koyma)* , tasarruflarda bulunması, hatta seçmenleriyle birlikte ülkelerini bile gereğinde satmaları , seçmenleri de dahil olmak üzere bütün milletin başına çorap örmeye kalkışmaları , ülkenin ve insanların menfaatlerini peşkeş çekmeleri vb. üzerinde durmayalım. Çünkü bizim için önemli olan seçime katılmanın ne anlama geldiğidir.

O da şudur: "**ben mevcut demokratik düzeni kabul ediyorum . Bu düzenin sınırları içerisinde kalmak üzere , hakimiyet hakkımı şu partinin ya da bu kişinin kullanmasını istiyorum**."
Seçime katılmanın bu anlama gelmediğini söylemek mümkün değildir.

Bizim sandığın başına giderken başka niyetler taşımamız, davranışımızın hükmünü değiştirmek için yeterli değildir.
İslami bilgisi asgari seviyede olan birisine şöyle bir soru soralım :
Bir gavur bize:
" Şu münkeri veya şu haramı işleyin ; mesela şu şarabı için , yahut şu domuz etini yeyin, o zaman ben de müslüman olacağım aksi takdirde

olmam “ dese biz onun dediğini müslüman olmasını sağlamak niyeti ile kastıyla yapabilir miyiz ?
Evet , böyle bir soru sorsak, kim bize : **Niyetiniz o gavuru müslüman yapmak olduğu sürece siz o münkeri ve o haramı işleyebilirsiniz, bundan dolayı sizin için vebal yoktur** *diyebilir*?
Demek ki hangi niyetle olursa olsun ve rey verdiğimiz parti veya kişinin niteliği ne olursa olsun , seçmen olarak seçime katılmanın anlamı , kurulu bulunan demokratik düzeni kabul etmek olarak yorumlanmasa bile, en azından reddetmemek anlamına gelir !

İMTİHAN DÜNYASI

6- MİLLETVEKİLİ ADAYI OLMANIN MANASI :

Milletvekili adayı olmanın anlamı şudur:
“**Ben sizin adınıza bu maksadla kurulmuş bulunan kurumda gidib teşri** *(kanun koyma)* **yapacağım, her biriniz bir fert olmanız dolayısı ile elinizde bulunan genel hakimiyet yetkisinin birer parçasını bana vekaleten belli bir süre devretmenizi istiyorum. Böylelikle ben yeterli sayıdaki temsil oylarımı toplayabildiğim takdirde, sizin adınıza egemenlik yetkisini kullanacağım ve teşri faaliyetlerine katılacağım**.“ demektir.

Kur’an- Kerim‘de Allah‘tan başka kanun koyan ve Allah’tan başka hükmüne başvurulan ya da hükmü kabul edilen herkes ve her kurumun ortak adı bilindiği gibi “tağut“ tur. Tağutun reddi ise ,iman edebilmek şerefine nail olmanın ilk ayağıdır.

“ **Hak ile batıl apaçık meydana çıkmıştır. Kim tağutu inkar eder ve Allah’a iman ederse o, muhakkak kopması mümkün olmayan sağlam kulba yapışmış olur** “ *(Bakara 256)*

Tağutun ve tağuti düzenlerin egemenliğini kabul etmek , iman ile bağdaşabilir bir eylem olamaz.

“**Sana indirilen ve senden önce indirilmiş olanlara her halde iman ettiklerini ileri sürenlere bakmaz mısın ki , onu inkar etmekle emrolundukları halde yine tağutun hükmüne başvurmak isterler. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla büsbütün saptırmak ister** “ *(Nisa 60)*

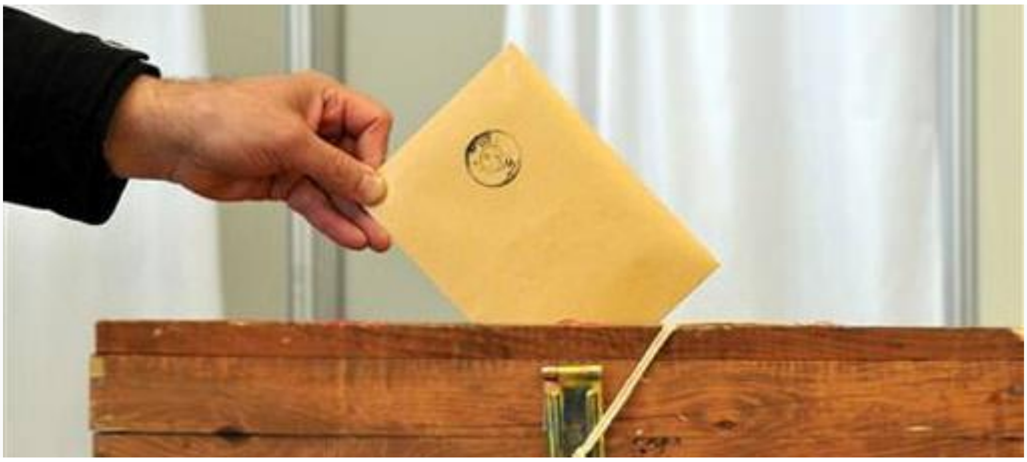
Şu ayeti kerimede Allah’ın emir ve hükümleri dışında teşri yapmanın , teşri yetkisine sahib olunabileceğini kabul etmenin, hüküm ve mahiyetini açık bir şekilde ifade etmektedir.

“**Yoksa onların , Allah’ın izin vermediği şeyleri kendilerine dinden şeriat yapan** *(Allah’ın hükümlerine aykırı hükümler koyan , Allah’a eş koştukları)* **ortakları mı vardır** ?” *(Şura 21)*

Demokratik seçimlerde ve benzeri bütün eylem süreçlerde ,müslümanın demokrasinin herhangi bir halkasında yer alarak tağuti düzenin işlerlik kazanmasında bir katkıda bulunması , İslam’ın konu ile ilgili ilke ve

hükümlerine aykırıdır.

7- DEMOKRATİK DÜZENLERİNİN İDDİALARI NELERDİR ?

Demokratik düzenler, eşitlikçi bir eda ile, bütün fikir ve düşünce sahiplerini partilerin çatıları altında örgütlenmeye çağırır. Ancak bu çağrının temelinde,
"Anti – demokratik" diye nitelendirilen her türlü muhalif hareketi kontrol altına almak gibi önemli ve ciddi bir avantajı elinde bulundurmak düşüncesi vardır. O halde tez ile uygulama arasında bir tutarsızlık vardır. Ve bu bilinçli yapılmaktadır.

A- Muhalif hareketlerin zararsız bir kimliğe bürünmesini sağlayıp bu kimliğe uygun şekliyle kanalize etmektir.
B- Kurulu düzene muhalefet edebilecek kitle ve söylemleri, onların tepki ve öfkelerini, seçim, propaganda ve benzeri eylem ve gösterilerle ifade etmelerini sağlayarak, barajı zorlayan basınçları, kapakları zaman zaman kaldırarak barajın güvenliğini sağlamak kabilinden , tehlikeli olmak halinden zararsız ve belki de yerine göre faydalı unsurlar haline getirebilmektir.

İslam'ı diğer dinlerden ve diğer dinleri İslam'dan ayırt eden elbette inanç sistemi yani itikattir . Gerek kainatta ve gerekse de insanın hayatının kural , hüküm ve hukukunu belirlemekte de yani bütün boyutlarıyla hakimiyette de ALLAH'a ortak kabul etmemek bu itikadi esasın ayrılmaz ve

vazgeçilmez bir parçasıdır.
“**Hüküm** *(hakimiyet)* **ancak ALLAH’ındır**” (En’am 57)
“O dilediğini hükmeder “ (M*aide 1*)
“Kimse O’nun hükmünü kovuşturamaz“ (Kehf 26)

İslam; “Hakimiyet kayıtsız şartsız ALLAH’ındır” derken , genel olarak beşeri düzenler bu hakkı ALLAH’tan başka ya da O’na ortak koştukları , ilah yerine ikame ettikleri varlık ya da kurumlara (parlamento, meclis vs.) vermektedir .

Demokrasi de hakimiyet hakkını ifade de dahi olsa ilahlaştırdığı halka verdiğini “**hakimiyet kayıtsız şartsız halkındır , ya da milletindir**“ diyerek ifade etmekte ve kendine has şirkini formule dayandırmaktadır. Özdeki ve temeldeki bu ayrılık , farklılık ve aykırılıktan sonra , İslam ile demokratik düzenlerin bazı uygulamaları arasındaki biçimsel benzerliklerden hareket ederek ; “**İşte demokrasi de islam’a uygundur**“ demenin ya da “**islam’i demokrasi**“ gibi bir takım acayip ve bilimsel olmayan terkipleri gündeme getirmenin tutarlı bir açıklaması ve gerekçesi olamaz !

8- İSLAMİ HAREKET VE DEMOKRASİ

İslam ; tam anlamıyla Allah’a teslimiyet demektir.
Allah’a teslim olmanın anlamı ise, O’nun hükmüne kayıtsız, şartsız , itirazsız teslim olmaktır . Buna göre hareket edilirse mesela ; “***O zaman çok kimse bizi kabullenmez , elimizdeki imkanlarla ve araçlarla biz bu işin***

üstesinden gelemeyiz , böyle davranmak bizi marjinalliğe iter .. vs. “ gibi gerekçeler, hiçbir şekilde Allah’ın herhangi bir mesele hakkındaki hükmünü , gösterdiği yolu bırakıp başka bir takım hükümlerin ya da yolların aranmasının bir gerekçesi olarak görülemez.
Kaldı ki Peygamberin hayatı , Kur'ani yöntemden taviz vermesi tekliflerine karşı gerek Kur’an-ı Kerim’in gerekse kendisinin fiili ve sözlü olarak verdiği cevabları , bunların ve benzerlerinin asla gerekçe olamayacaklarını çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır.
Allah‘ın rıdasını elde edebilmek için bütünüyle O’nun gösterdiği yolu yani dini takib etmekten başka bir yol yoktur .
Bu şu demektir :
İslami hareket ; mesela marjinal kalmak fobisine sahip bir hareket olmadığı gibi, bir takım yaklaşımlarının haksız ve ilmi olmayan bir şekillerde başka sistemlerin yaklaşım ve tutumlarına benzetilmesinden de kendisini sorumlu tutacak kadar kuruntulu bir hareket de değildir. Ne bütün insanlık toptan cehenneme gidecek diye mahkum eden bir harekettir, ne de o zaman çok az insan dışında cehennemden kurtulan olmaz endişesiyle, toptan insanları cennete göndermek eğiliminde olan bir harekettir.

İslami hareket mahiyet itibari ile dini Allah’ın gönderdiği ve Rasulunun gösterip yaşadığı şekliyle hayata geçirmeyi ve hayata hakim kılmayı amaçlayan bir harekettir. O bakımdan kimse yolun her hangi bir aşamasına has olarak öngörülse dahi, özü , şekli ve yapısıyla islami olmayan herhangi bir yöntemi İslam adına müslümanların gündemine dayatmak hakkına sahip değildir .

Bir Zamanların Tayyib'i, Salon Mucahidi (!) İken

Tayyib Erdoğan : Hakimiyet Kayıtsız Şartsız Milletindir

Bir Zamanların Salon Mucahidi Tayyib; Muteahit Olduktan sonra!

Tayyib Erdoğan : Kur'anla Yönetilen Bir Devlet Düşünmüyoruz

9- DEMOKRASİ VE SEÇİMLER

AK PARTİ
CHP
OY
KULLANMIYORU
ÇÜNKÜ
ŞİRK!
Barış ve Demokrasi Partisi
BDP
2008
HÜDA PAR
İŞÇİ PA

Müslüman ferd kendi lehine aleyhindeki hükümleri bilmekle mükellef olan müslümanlar ülke gündemini bir hayli meşgul eden seçimler hakkında da konumlarını bilmek durumunda ve net tavırlarını göstermek zorundadırlar.Evet, seçimlere katılmanın hükmü nedir?
Müslümanım diyenler seçimlere katılabilirler mi ; katılamazlar mı?
Bunlar ve benzeri sorulara verilecek cevaplar doğrultusunda uygun davranışlar sergileyebiliriz.
Öncelikle göz önünde bulundurulması gereken husus şudur ki, bizler hayata bakış açısından kaynak olarak Kuran, Sünnet, Kıyas ve icmayı bilir bunlardan çıkarılabilecek hükümlerle hareket ederiz. Bunlardan başkasını aramıyoruz, arayanlarsa derin bir sapıklık içindedir. Bulup buluşturdukları kendisinden Kabul edilmeyecek ve dahi cehenneme götüren bir pasaportu olacaktır. Demokraside temel şey, insanlar tarafından kanunlar çıkartmak ve buna göre onları bu kanunlara göre yönetmektir. Bu kanunları çıkartacak ve uygulayacak kimseleri halka seçtirirler. Hem de bunu uygularken baskı yaparak seçime insanların gitmesini zorlarlar. Onlara ceza verirler.
Böylece insanlar hürriyetlerini serbestçe kullanmış olurlar.!! Hem de devletin kabul ettiği ilke, fikir ve kanunlar dışında kesinlikle seçime katılmaya müsaade yoktur, kim başka ilke ve fikre çağırıp seçime katılmak istiyorsa önlenir ve cezalandırılır. Türkiye'de diğer Batı devletleri gibi bu uygulamaları yapmaktadır. Biri İslam'a çağırarak seçime katılmak istiyorsa önlenir ve cezalandırılır. Her zaman seçim oluyor, fakat Atatürk ilkeleri ve Batı temel kanunları değişmiyor. Bunları değiştirmeye kalkışmak yasaktır. Öyleyse Yılmazı seç, yada Baykal'i seç,Tayyib'i seç ,Çilleri seç, ya da Erbakan'ı seç veya başkalarını seç değişecek bir şey yoktur. Çünkü aynı ilkelere ve temel kanunlara bağlı kalıp bunlara göre icraat yapacaklar. Bundan dolayı, demokrasi denilen hayali fikir için (sandığa giderek) demokrasiyi uygulamaya çalışacak, buna göre kanun çıkartacak kimseleri seçmek İslam'a taban tabana zıttır.İslam'da seçim vardır, fakat bu seçim İslam'ı uygulayacak Halife içindir. Halife ALLAH'ın kitabı ve Resulünün sünnetini uygulamak ve dünyaya İslamiyeti taşımak için ümmet tarafından seçilir ve bunun üzerine ona biat verilir. *Medine halkı İslam'a girdikten sonra Resulullah'ı kendileri için bir yönetici olarak kabul ettiler başka ifadeyle ona biat ettiler. Raşidi Halifelerin hepsi ümmetin rızasıyla ve biatlarıyla yönetime geçtiler.* Ayrıca Şûra ve meşveret Halife ve yöneticileri hesaba çekmek,

düzeltmek için ümmetin vekilleri ümmet tarafından seçilir. Vilayetlerde valiye şikayetlerini, görüşlerini ve isteklerini iletmek üzere Vilayet meclisleri, Vilayet halkları tarafından seçilir. **Burada önemli olan İslam hükümlerini uygulamaktır.**Demokrasi de önemli olan insanların arzularını yerine getirmektir, seçim her iki sistemde de birer üsluptur. Bundan dolayı seçime gidilir. Fakat, demokrasilerde kanunları çıkartacak ve uygulayacak kimseleri seçmek için sandığa gitmek haramdır. ALLAH'a ve Resulüne inanıp böylesi seçimin manasının ne olduğunu kavrayan Müslüman seçime gitmez. Aksi takdirde dünyada ve ahirette onun akıbeti pek vahimdir. Bu sebeple Türkiye'deki insanlar bedbahttır, huzursuz, sıkıntılı ve perişandır. İnşALLAH Müslümanlar uyanırda bu 18 nisan seçimleri onlar için son olur, tevbe ederler ve böylesi harama bir daha iştirak etmezler.

Çünkü yüce Rabbımız şöyle buyuruyor.

"Onlar hala cahiliyye hükmünü mü istiyorlar? Kesin olarak inananlar için ALLAH'ın hükmünden daha güzel hüküm koyacak kimmiş?" (Maide 50)

"Yoksa bunlar kesin olarak inanmamışlar veya inandıklarını iddia mı ediyorlar."Sana ve senden önce indirilene inandıklarını iddia edenleri gördün mü?Tağuta muhakeme olunmak istiyorlar.Tağutu inkar etmeleri kendilerine emredildiği halde, Tağutun önünde muhakeme olmak istiyorlar. Halbuki şeytan onları büsbütün saptırmak istiyor." (Nisa 60)

Cahiliyye ve Tağut hükümleri ALLAH'ın hükmü dışındaki her hükümdür. Beşerin ve şeytanın çıkardığı hükümdür. Bu nedenle mümin olabilmeleri veya gerçek mümin olabilmeleri için şu şartı koştu.
"Rabbine and olsun ki aralarında çıkan ihtilaflarda seni hakem kılmazlarsa ve verdiğin hüküm hakkında içlerinde hiç bir sıkıntı bulunmadan bu hükme tam teslimiyet göstermezlerse mümin olmazlar." (Nisa 65)

Dilerseniz günümüzde yapılan seçimlerin manasını vererek başlayalım Bu işlem: Demokratik sistemin yasama kurumu olan parlamentoya üye seçimidir. Yani insanların toplumsal yaşantılarında, bireylerin birbirleriyle, devletle, sosyal, ekonomi ve siyasî işlerinde uyacakları kuralları, hükümleri, ölçüleri, emir ve yasakları, kanunları belirleyen kurumun üyelerini seçme işidir. İslâmi açıdan bunun anlamı şirk'tir. Yani "**Hüküm ancak ALLAH'a aittir**" hakikatına terstir. İnsanların yaşantısına hüküm

koymakta, ya ALLAH'ı hiçe saymak ya da O'na ortak koşmak demektir. İşte bu seçime katılmak bir takım insanları milletvekili sıfatı ile bu şirki işlemeye itmek demektir. Bu o kişiye yapılabilecek en büyük kötülük ve zulümdür. Zira o kişi, parlamentonun komisyonlarına katılarak veya genel kurul oylamalarına katılarak yasama faaliyetlerine ALLAH'ın hükümranlığını hiç kabul etmeyip milletin egemenliğini esas kabul eden mevcut anayasanın çerçevesinde katılarak şirk işlemine, cürmüne isteyerek ya da istemeyerek ortak olur. Zira ALLAHu Teâla şöyle buyurdu:

"Ayetlerimiz hakkında *(ileri geri konuşmaya)* dalanları gördüğünde onlar başka bir söze geçinceye kadar onlardan uzak ol *(meclislerini terk et)*. Eğer şeytan sana unutturursa hatırladıktan sonra *(hemen kalk)* o zalimler topluluğu ile oturma." (En'am: 68)

"O, Kitapta size indirmiştik ki; ALLAH'ın ayetlerini inkar edildiğini, yahut onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar bundan başka bir söze dalıncaya kadar kafirlerle beraber oturmayın, yoksa sizde onlardan olursunuz. Elbette ALLAH, munafıklar ve kafirleri cehennemde bir araya getirecektir." (Nisa: 140)

Görüldüğü gibi ayet-i kerimelerde ALLAHu Teâla, ALLAH'ın ayetlerinin inkar edildiği ya da alaya alındığı yani hükümlerinin hiçe sayıldığı yerlerde tepkisizce oturup kalmayı kesinlikle nehy ediyor. Çağdaş şirk sistemlerinden biri olan demokratik sistemin yasama organı olan parlamentoda ALLAH'a karşı en büyük isyan, cürüm işleniyor.

"**Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" ilkesi ile "hüküm** *(egemenlik)* **ancak ALLAH'a aittir" hakikatı inkar edilerek "millet" ilah yerine konuluyor**. Böylelikle ALLAH ya inkar ediliyor ya da O'na küstahça şirk koşuluyor. Küfür ve şirk elbette ki ALLAH katında en büyük cürümdür, zulümdür, tağutluktur, sapıklıktır, cahiliyyedir. İşte bununla ilgili bazı ayet-i kerimeler:

"Hüküm ancak ALLAH'ındır. O da, kendisinden başkasına kulluk yapmamanızı emretmiştir. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler." (Yusuf: 40)

"Aralarında ALLAH'ın indirdiği ile hükmet-yönet ve onların arzularına

uyma. ALLAH'ın sana indirdiği hükümlerin bir kısmından seni saptırmalarına dikkat et. Eğer *(ALLAH'ın hükümlerinden)* yüz çevirirlerse bil ki *(bununla)* ALLAH ancak günahlarının bir kısmını onların başına bela etmek ister. İnsanların bir çoğu da zaten fasıktırlar *(yoldan çıkmışlardır).* Yoksa onlar cahiliyye *(İslâm dışı)* yönetim mi istiyorlar? İyi anlayan bir topluma göre hükmü bakımından ALLAH'tan daha iyi kim vardır?"(Maide: 49-50)

"Sana indirilene ve senden önce indirilenlere inandıklarını ileri sürenleri görmedin mi? Zira onlar tağutla *(ALLAH'ın indirmediği sistemlerle)* yönetilmek istiyorlar. Halbuki onu *(tağutu)* inkar etmekle emrolunmuşlardı. Şeytan onları büsbütün saptırmak istiyor."(Nisa60)

"Hayır, Rabbine and olsun ki, aralarında çıkan andlaşmazlık hususunda seni *(şeriatı)* hakem kılıp sonra da verdiğin hükme *(şeriatın hükmüne)* içlerinde hiç bir sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar." (Nisa: 65)

"Kim ALLAH'ın indirdiği *(hükümler)* ile hükmetmezse-yönetmezse işte onlar kafirlerin ta kendileridir." (Maide: 44)

"Kim ALLAH'ın indirdiği *(hükümler)* ile hükmetmezse-yönetmezse işte onlar zalimlerin ta kendileridir." (Maide: 45)

"Kim ALLAH'ın indirdiği *(hükümler)* ile hükmetmezse-yönetmezse işte onlar fasıkların ta kendileridir." (Maide: 47)

"Muhakkak ki şirk en büyük zulümdür." (Lukman: 13)

Bu ayet-i kerimelerin ışığında görüldüğü gibi ALLAH'ın indirdiği ile yönetmemek, ALLAH'ın indirdikleri hükümlere rağmen hükümler, yasalar ortaya koyarak insanları yönetmeye kalkmak gerçekten en büyük isyandır, zulümdür.
İşte demokratik sistemin yasama organında yapılan da budur.Kuranda ALLAH'ın (cc) bize talim ettirdiği Velayet ve Beraet adlı iki nurlu kavramla kafirlerle ilişkimizi kesmemiz ifade edilmiştir. Şu cümlede ifade edilenler için çeşitli polemiklere girecekler elbette olacaktır. Amma velakin ne ifade ettiğimizi onlarda gerçekten iyi biliyorlar. Bütün bu partiler İslam esasları

üzerine kurulmadıkları gibi fikirleri, metodları ve hedefleri de İslam değildir. ***Bundan dolayı kurucularının ve üyelerinin çoğunluğu müslümanlar olsa bile İslami partiler değillerdir, yani küfür partileridir. Çünkü bu partiler; üzerine kurulu oldukları esaslar, benimsedikleri fikirler, fikirlerini yürürlüğe koyacakları metodları ve gerçekleştirmek istedikleri hedefleri bakımından baştan sona küfürden ibarettir ve İslam üzere kurulu değildir.***
Kaldı ki bütün bu partilerin İslam esası üzerine kurulu olmadıkları, İslam'la herhangi bir ilgilerinin bulunmadığı ve hedeflerinin İslami hedefler olmadığı gerçeği Türkiye'deki Müslümanlardan saklı değildir.Nitekim bu partiler halk tarafından değil devlet tarafından kurulmaktadırlar.

Siyasi partiler kanununun 86. maddesinde açıkça şöyle belirtilmiştir: "*Siyasi partiler,Türkiye Cumhuriyetinin laiklik niteliğinin değiştirilmesi ve halifeliğin yeniden kurulması amacını güdemez ve bu amaca yönelik faaliyetlerde bulunamazlar*" (SİYASİ PARTİLER KANUNU – 86 NOLU MADDE)

İşte bu nedenle bütün bu partileri elinin tersiyle bir tarafa itmek, hatta aynen küfürle ve küfrün nizamlarıyla ve kanunlarıyla mücadele eder gibi, bu partilerle İslam'ın göstermiş olduğu siyasi ve fikri bir şekilde mücadele etmek gerekir. Demek ki herhangi bir müslümanın oyunu herhangi bir küfür partisine vermesi asla caiz değildir.
Türkiye dahil İslam beldelerinin yöneticilerinin kurdukları komploları, sergiledikleri teslimiyetleri ve ABD ile Avrupa'nın uşakları olmaları, müslümanların nüfusları ve servetleri pek çok olmasına rağmen, onları aşağılayıcı bir konuma sürüklemiş ve şereflerini lekelemiştir. Bu kötü siyasi durumu izale etmek veya değiştirmek sizler olmadan mümkün değildir. ALLAH (cc) şöyle buyurmaktadır: "Bir toplum kendisinde olanı değiştirmedikçe, ALLAH onların durumunu değiştirmez."[Ra'd 11]

Şubhesiz ne tek başına Türkiye ve ne de İslam coğrafyasındaki herhangi bir devlet, bu haliyle gerçek manada etkin bir devlet olamaz. Dahası, Türkiye anayasası ve diğer beşeri anayasalar sahih bir şekilde hayatımızı düzenlemeye elverişli değildirler. Zira bunlar, İslam olan akidemiz ile çelişmektedirler. Özellikle bu çürük beşeri sistemler üzerimizde denenmişken ve bizleri açlık ve sefalete mahkum eden devlet eliyle imzalanmış anlaşmalarla kuşatılmışken, siz Ey Dünya ve Türkiye Müslümanları! Bize düşen bütün işlerimiz için bir hayat sistemi olan

İslam’a geri dönmektir. ALLAH (cc) şöyle buyuruyor: “Kim İslam’dan başka bir din ararsa o ondan kabul edilmeyecektir ve o ahirette ziyana uğrayanlardan olacaktır” [Al-i İmran 85]

Ey Müslümanlar! Türkiye’de, İran’da, Pakistan’da, Suriye’de veya başka bir ülkede olması fark etmez, her müslümanın bu bozuk vakıayı değiştirme işinde bizimle beraber şer’i metod üzere çalışması bir yükümlülüktür. Hem de bir Türk, bir İranlı, bir Pakistanlı veya bir Suriyeli olarak değil, bir müslüman olarak...Çünkü müslümanları doğru bir şekilde kalkındıracak yegane bağ, İslam bağıdır. ALLAH (cc) şöyle buyuruyor: “Mu’minler ancak kardeştir...” Hücurat 10]

Yine bunun için Rasulullah (sav): “Müslüman, müslümanın kardeşidir...” şeklinde buyurmuştur. Öyle ki müslümanlar tek Halife üzerinde birleşip, ALLAH’ın ahkamı ve Rasulünün sünneti üzere O’na biat etsinler. O’da, onları dünyada güçlü ve izzetli kılsın, Ahirette de ALLAH’ın rızasını kazanmalarını sağlasın.
Unutmayalım ki bunlar olmadan gerçek manada doğru bir kalkınma gerçekleşmez. Bunlar olmadan toplum için dönüştürme yapmaya çalışan müslümanın ameli, Ahirette kendisi için kurtarıcı olmaya yetmeyecektir. Çünkü böyle bir kimse, ALLAH’ın toplumu dönüştürme ile ilgili ahkamına bağlanmayı kabul etmemiş olmaktadır. Halbuki ALLAH (cc) şöyle buyuruyor: “Ey iman edenler, ALLAH ve Rasulu sizi size hayat veren şeye çağırdığında icabet edin” [Enfal 24)

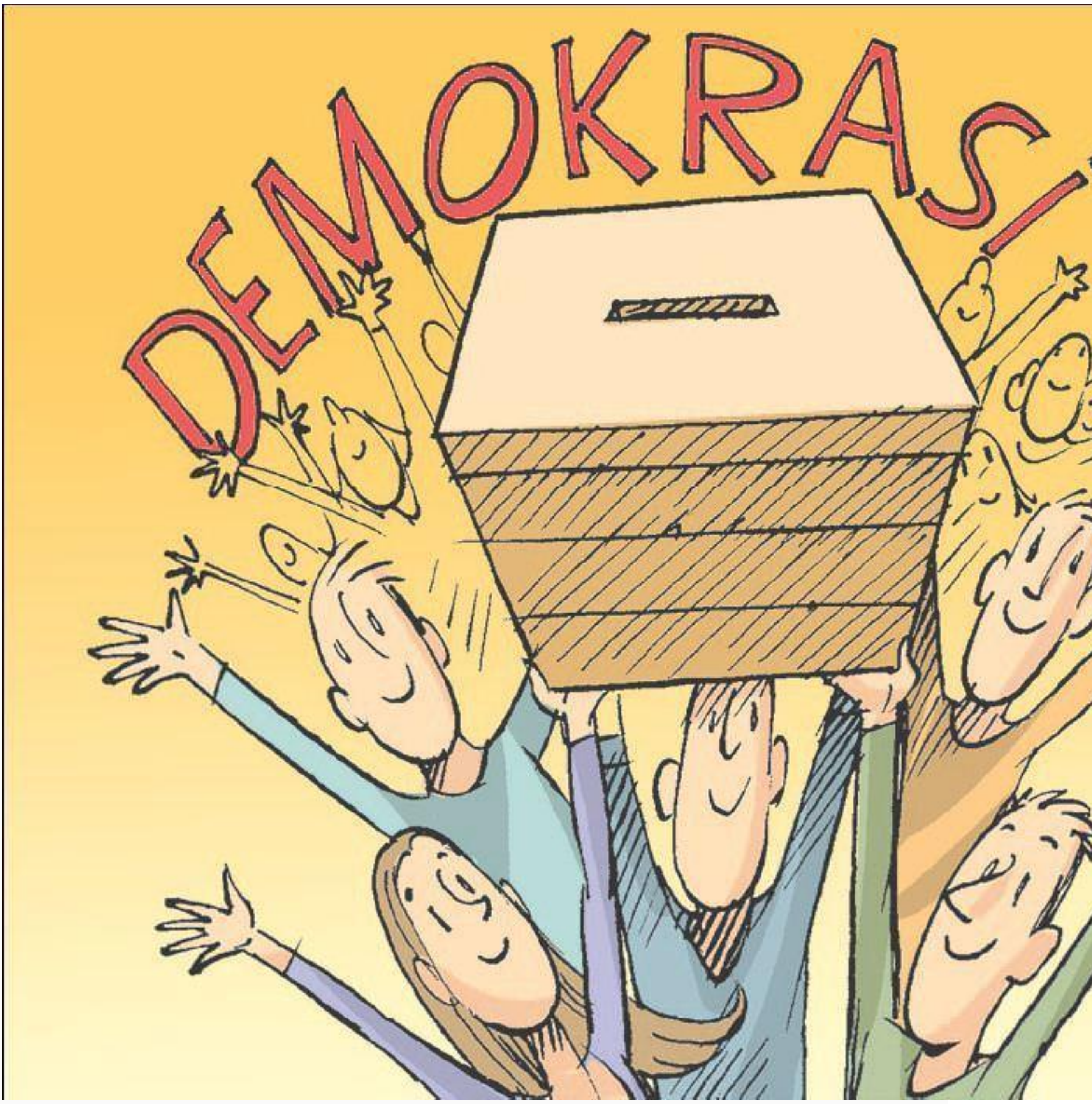
Laikliğin, demokrasinin, milliyetçiliğin, pragmatik düşüncenin kapitalizm ve sosyalizmin küfür olduğunu, batıl olduğunu, hakkın ancak ALLAH’ın dini İslâm olduğunu, İslâm’ın tek doğru ve bütün dinlerin, ideolojilerin, fikirlerin, nizamların üstünde olduğunu, insanların yaşantısına ancak onun hakim olması gerektiğini onun dışındaki bütün din ve nizamların red olunması gerektiğini söylemek ve bunun tahakkuku için çalışmak olmalıdır.

İşte demokratik parlamento seçimlerinin anlamı, şer'î hükmü ve bunun karşısında Müslüman’ın takınması gerektiği tavır budur. Böylesi seçimlerde tavrımız ne olmalıdır? diyen kimse eğer bunda samimi ise, bu şer'î hükmü ve tavrı alır ve gereğince amel eder. Yani “işittik, itaat ettik” der. “İşittik, isyan ettik” diyenlerden olmaz.

ALLAH’ın hükmü karşısında akıl, mantık yürütmeye kalkmaz. Bilakis Nisa suresi 65. ayet-i kerimesinde belirtildiği gibi şer'î hükmü içinde bir sıkıntı duymaksızın alıp tam teslimiyetle uygular. Bu hususta şer'î hükmün ve tavrın bu olduğu ortaya konunca, İslâm adına hareket ettiğini söyleyerek, Müslümanların büyük bir kısmını da etkileyen bazı şahıs ve çevreler şöyle itirazda bulunuyorlar:
İtirazlar için 10. konuya geçiniz.

10- DEMOKRATİK ÇALIŞMAYI SAVUNANLARIN BAZI GEREKÇELERİ ve GEÇERSİZ OLDUĞUNUN İSBATI

1 -"Evet demokrasi küfürdür. Parlamentoya girip onun çalışmasına katılmak da en azından haramdır. Fakat bizim orada adamlarımız olsa, bu Müslümanların faydasına olmaz mı? Demokratik parti ile İslâm Devleti kurulmaz, fakat o partinin parlamentoda olması hatta

hükümet olması, Müslümanların İslâmi faaliyetlerine kolaylık sağlar. Yollarını açar. Onun için Müslümanların bu seçimlere katılıp İslâm'ın gelmesini isteyen şahıs ve partileri desteklemeleri gerekir. Aksi halde Müslümanların menfaatlarına karşı çıkmış, parlamentonun tamamen islam düşmanlarının eline geçmesini sağlamış olurlar" diyorlar,,,

Bu yaklaşım tamamen pragmatik bir yaklaşımdır.Yani ameli neticesinde görülen fayda ve zarara göre değerlendirme yaklaşımı. Amellerde fayda ve zararı temel ölçü kabul etme yaklaşımı. "Faydalı olan şey iyidir, yapılmalı, zararlı olan şey kötüdür, yapılmamalı" anlayışı. Yani aklı iyi-kötü, hayr-şer hususunda hakem kılmaktır. Halbuki Müslüman için asıl olan; ALLAH katındaki iyi-kötü, hayr-şer'dir. Onu da akılla bilemeyeceğimize göre ALLAH'ın indirdiğine başvurarak yani şeriatına başvurarak O'nun hayr dediğini yapmak, şer dediğinden kaçınmak esastır. Hayr ve şerri, iyi ve kötüyü, güzel ve çirkini belirleyen şeriattır, akıl değil!.
İşte bunun böyle olduğunu gösteren bir kaç ayeti kerime :
"**Hoşunuza gitmediği halde savaş size farz kılındı. Sizin hoşlanmadığınız bir şey hakkınızda hayırlı olabilir. Sevdiğiniz bir şey de hakkınızda şer olabilir. Siz bilmezsiniz, ALLAH bilir**."
(Bakara: 216)

Demek ki, hayr ve şerrin tayini bizim duygu ve aklımızla değil, ALLAH'ın ilmine bırakılmıştır. ALLAH'ın ilmini de Rasul'un getirdiğinden alabiliriz. Başka bir yerden değil. Bunu da ALLAH'u Teâla şöyle emretti:
"**Rasul size ne getirdi ise onu alın ve sizi neden nehyetti ise ondan kaçının**." (Haşr: 7)

Rasul (s.a.v) de şöyle buyurmaktadır:
"**Bizim dinimizde olmayan her iş red edilir**." *(Buhari, K. Buyu'; Muslim, K. Akdiyye, 3243)*

Müslümanlar için menfaatin değil de sevap ve günahın ölçü olduğunu şu ayeti kerime açıkça ortaya koymaktadır:
“**Sana şaraptan ve kumardan sorarlar. De ki; Her ikisi de büyük günah ve insanlar için bir takım faydalar vardır. Ancak her ikisinin de günahı faydasından daha büyüktür.”** (Bakara: 219)

Görüldüğü gibi ALLAH’u Teâla bu ayet-i kerimesinde menfaati değil, günahı esas kılmıştır.**Demek ki; bir hususta insanlar için bazı menfaatler ve günah çatışabilir. O halde tavır ne olmalı?**
Elbette ki günah işlemeyip menfaat terk edilmelidir. Zira bir Müslüman için asıl menfaat Ahirette günah ile Rabbinin huzuruna çıkmamasıdır. Şimdi bunu demokratik parlamento seçimlerine indirirsek; demokratik parlamentoya girmekte bazı menfaatler olabilir. En azından öyle zannedilebilir. Fakat orada bulunmakta günah da vardır. Bunu yukarıda izah ettik. Şimdi ne yapılmalı?
O günahı işleyerek o menfaatleri elde etmeye mi çalışılmalı? Yoksa günah işlemeyip o menfaatlerden vaz mı geçmeli? İşte bununla imtihan oluyoruz. Elbette ki günah işleyerek o menfaatleri elde etmeye çalışmamalıyız. O menfaatler uğruna kendimizi bile bile ateşe atmamalıyız. Aksi halde hem dünyada hem Ahirette ALLAH’ın yardımından yoksun kalırız da perişan ve hüsran oluruz.
ALLAH’u Teala şöyle buyuruyor: “ALLAH size yardım ederse, artık size üstün gelecek hiç kimse yoktur. Eğer
sizi *(yardımsız)* bırakıverirse, O’ndan sonra size kim yardım eder? Mu'minler ancak ALLAH’a güvenip dayanmalıdırlar.”(Âl-i imran:160)

2- “Biz hakkı açıkça söylersek batıl ehli, laikler, Kemalistler ve onların güdümündeki subay ve generaller bizi ezerler, hapse atarlar, işlerimizden ederler, hiç bir İslâmi faaliyete izin vermezler.
Onun için biz onların şerrinden korunabilmek maksadı ile onların aralarına girmeli ve onlardan görünmeliyiz. Biz de demokratız, laikiz,

cumhuriyetçiyiz, milliyetçiyiz demeliyiz. O zaman onlar bize tavır almazlar. Biz de böylece daha rahat çalışarak güçleniriz. Onun için demokratik parti kurmalı ve onu seçimlerde desteklemeliyiz. Yoksa yok oluruz." diyorlar

Onların şerrinden emin olmamız için onlardan görünmeliyiz, diye özetlenebilecek olan bu yaklaşımı ALLAH, kendisine güvensizlik ve kalpte hastalık olarak vasfetti. Hiç tasvip etmediğini de şöyle bildirdi:
"Ey iman edenler! Yahudileri ve Hıristiyanları veli *(dost ve yardımcı)* edinmeyin. Zira onlar birbirlerinin velisidirler. İçinizden onları veli edinenler, onlardandır. şüphesiz ALLAH zalimler topluluğuna yol göstermez.
"Kalblerinde hastalık bulunanların 'Başımıza bir felaketin gelmesinden korkuyoruz' diyerek onların arasına koştuklarını görürsün. Dikkat edilsin ki, ALLAH bir fetih yahut katından bir emir/azab getirecek de onlar içlerinde gizledikleri şeyden dolayı pişman olacaklar. *(O zaman)* iman edenler; 'Bunlar mı bütün güçleriyle sizinle beraber olduklarına yemin edenler?' diyeceklerdir. Onların bütün yaptıkları boşa gitmiştir de hüsrana uğramışlardır." (Maide: 51-53)

Görüldüğü gibi Rabb'ımız ALLAH'u Teâla, iman edenlerin dikkatini çekerek kafirleri dost ve yardımcı edinmemeye davet ediyor. Yahudi ve Hıristiyanları zikretmesi cüzü zikredip, küllü kastetmesidir. Yani bu konu bütün kafirleri kapsar. Onları veli *(dost ve yardımcı)* edinmek onların istediği çizgide olmak demektir, onlara tabi olmak demektir. Çünkü ALLAH, onları veli edinenleri onlardan saydı. Yani onlar gibi oldu, onlar gibi davranıyor, onların çizgisinde bulunuyor saydı. Ki bu, elbette zulümdür. Bu zulüm üzerinde inatla ısrar edenleri de kendi hallerine terk etmekle tehdit etti.
Bu ayetin mefhumunu günümüze indirirsek; iman ettiğini söyleyen bir kimse, ben demokratım, milliyetçiyim, laikim, cumhuriyetçiyim,

Atatürk de bizden olurdu gibi laflar ve yaklaşımlarla demokrat, laik, cumhuriyetçi, milliyetçi, Kemalist çizgisinde olduğu görüntüsü vermeye çalışmamalıdır. Aksi halde ALLAH onu da onlardan sayar da o kişi zalimlerden olur. Bir Müslüman onların çizgisinde olamaz. Onların çizgisinde olmadıkça onları razı edemez. Onları razı edecek olursa ALLAH'ı razı edemez. Bunun böyle olduğunu bir başka bir ayette şöyle bildirilmiştir:
"Dinlerine uymadıkça Yahudiler de Hıristiyanlar da asla senden razı olmayacaklardır. De ki: Doğru yol, ancak ALLAH'ın yoludur. Sana gelen ilimden sonra onların arzularına uyacak olursan, andolsun ki, ALLAH'tan sana ne bir dost ne de bir yardımcı vardır." (Bakara-120)

Maide suresinin 52. ayetinde ALLAH onlardan görünme gayreti ile onların arasına koşuşmayı "hastalıklı kalb" olarak vasfedip, kesin ve de çok sert bir şekilde zemmetti.
"Demokrasi, laiklik, vatancılık, milliyetçilik, cumhuriyetçilik, Kemalizm" gibi çağdaş putlara yapılan övgülere katılmak, onların korosu içerisine girmek ve o koroya katılmaya koşuşturmak, çağdaş puthaneye ve parlamentoya koşuşturmak, işte bu zemmin kapsamındadır. ALLAH'u Teâla onların bu işi yaparken gösterdikleri mazereti de yani "**başımıza bir felaketin gelmesinden korkuyoruz**" bahanesini de kesinlikle reddediyor. "Bizi hapse atarlar, işimizden ederler, asarlar, keserler, onun için onlardan görünüyoruz. ***Onun için demokrat, laik, milliyetçi, vatancı, cumhuriyetçi, Kemalist gözüküyoruz***" bahanesini de reddediyor. Ve bu tutum içinde olanları tehdit ediyor. ALLAH'ın fethi ya da azabı ile tehdit ediyor. ALLAH'ın fethi geldiğinde müminler onları bu tutumlarından dolayı cezalandırırlar. Onun için pişman olurlar, ya da ALLAH'ın azabı gelir onun için de pişman olurlar. Böylesi batıl, geçersiz mazeretler ile çağdaş demokratik sistemin yasama organına koşuşturmakla bu uğurda mallarını, vakitlerini harcayan kimseler sevap ummalarına rağmen şer'î hükme bağlanmamaktan dolayı amellerinin boşa çıkmasından ve böylelikle hüsrana uğramaktan korksunlar.

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurmaktadır:
"**Size öyle şeyler bıraktım ki onlara bağlandığınız muddetçe ebediyyen şaşmazsınız. Bunlar ALLAH'ın Kitabı ve peygamberinin Sünneti'dir. Bunlar apaçıktır**."
(Tirmizî, Menâkıb: 31; Musned, 3:14, 17, 26)

Buradaki "**ebediyyen**" kelimesi, bizi kapsar. Yani bu devirde böyle olmalı, önceki olaylar , eski zamanlara aitti, eskiden teknoloji bu seviyede değildi vs . vs bahaneleri men ediyor.
Yine (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "**Benim ummetim yetmiş üç fırkaya bölünecektir. Bir tanesi dışında hepsi cehennemliktir.**
Dediler ki; **Ey Rasulullah, bu fırka kimdir?**
Rasulullah (s.a.v.) dedi ki: **Benim ve bugün ashabımın üzerinde bulundukları hal üzerinde bulunan fırkadır**."
(Tirmizi, İman,18; İbn-i Mace, Fiten, 17)

3 -" Taif dönüşü Peygamber (s.a.v.), Mekke 'ye girebilmek için kafir bir kimsenin himayesini kabul etmiştir."

"Evvela bu rivayetin ne derece sıhhatli olduğu tesbit edilmelidir. Bildiğimiz kadarıyla bu zayıf bir rivayettir. Sahih olduğunu farz etsek bile. Peygamber (a.s.) bu himayeyi kabul ederken , tebliğinden, şeriatinden , dininden herhangi bir hükmü uygulamaya koymamayı, ya da küfre karşı daha toleranslı bir mücadele sergilemeyi mi kabul etti ? Hayır. Bu söylenemeyeceğine göre , böyle bir olayın partici ve demokratik sistem içerisindeki faaliyetlere bir delil teşkil edebilme özelliği de kalamaz.

4—" Peygamber efendimiz putlarla dolup taştığı halde , kaza umresinde Kabe 'yi tavaf etmiştir. Dolayısıyle bizler de duvarlarında " hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir " yazan bir meclise girebilir ve orada faaliyetlerimizi icra edebiliriz ".

Bu çok yanlış ve tersinden bir delillendirmedir. Çünkü Kabe ta ilk günden beri ne kadar tevhid için ve ALLAH'a ibadet adına kurulmuşsa , ALLAH'ın emir ve hükümlerine aykırı şeriatler ve kanunlar üretmek gayesiyle kurulan bütün Dar'un – nedve'ler *(günümüzde parlamentolar)* aynı şekilde ilk günlerden beri ALLAH'ın hakimiyetine meydan okumak ve ALLAH'a şirk koşmak üzere kurulmuşlardır.
Diğer taraftan ; Kabe çevresindeki putların varlığı tevhidi esaslara uygun tavafı engellemiyordu. Yani "hakimiyetin kayıtsız, şartsız milletin" olduğunu belirten yazı , parlementoda fiilen asılı bulunsun, bulunmasın fark etmez. Önemli olan yasamaların *(kanun koymaların)* hangi esaslara göre ve kimin adına yapıldığıdır. Çünkü İslam'ın asıl itirazı duvardaki yazıya değil , fiili uygulamayadır. Bununla birlkikte islami ahkam ile bağdaşmayan hiç bir görüntü ve fiilin de musamaha ile karşılanmayacağı bilinmelidir . Böyle bir faaliyet lehine ileri sürülen bütün delillerin, bu şekilde hatalı ve yanlış delillendirmeler olduğunu bildirelim. Zaten bu delillendirmelerin ilmi bir şekilde ele alındıkları takdirde, herhangi bir ciddilik taşımadıkları görülecektir. Samimi kimselerin bu cevapları işittikten sonra haklı bir itirazları olacaktır ve yerindedir. O da "Peki ne yapalım ?"
Fakat ortada sıhhatli bir çalışma yapan bir topluluk yoksa veya bu topluluk olmakla birlikte , şu ya da bu sebeble gözlerini doldurmuyorsa, onların hak olmayan bir işi yapmaları, yada sıhhat şartlarını taşımayan bir amelde bulunmaları için yeterli bir sebeb olamaz ve haklı bir mazeret teşkil etmez .
Çünkü hakkın dimdik ayakta görünmeyişi, buna mukabil hak olmayan bir takım bir takım yol izleyicilerinin belli ve gözalıcı bir seviyeye ulaşmış olmaları, bizim yapmamız gereken müsbet işleri terkedip , aykırı yollara gitmemiz için mazeret teşkil etmez. O halde bu şartlar altında dahi olsa yapılacak olan , sağlıklı olduğuna "Kitap ve Sünnet " ışığında kanaat getirilen bir harekete varsa katılmaktır. Yoksa böyle bir hareketin ortaya çıkması için gereken şekilde ve

usulunde çalışmaktır .

İslam Dininin Kendine Has Özelliklerinden Birisi ;
İslam dini, peygamber efendimiz tarafından ilk tebliğ edildiği günlerden itibaren en az günümüzdeki kadar cahiliyye tarfından kuşatılmıştı. Günümüz cahiliyyesi de en az o günkü cahiliyye kadar İslam'a aykırıdır.
Peygamber (s.a.v.) o günün cahiliyesinin yetkili ağızlarının teklif ettiği her türlü uzlaşma teklifini red ettiği gibi , beşer olarak davasına zarar getireceğini zan ettiği bir takım tekliflerine olumlu cevap vermek ister gibi olduğu hallerde ise , ilahi vahiy ile kesinlikle uyarılmış ve böylelikle peygamber olarak tebliğ ve örnek olmak ile ilgili alanlarda masum olmasının , hatadan, günahtan korunmasının bir tecellisi olarak böyle bir hata işlemesi önlenmiştir.
"**Neredeyse seni bile sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı iftira edesin diye fitneye düşüreceklerdi. O taktirde seni dost edineceklerdi. Ve eğer biz sana sebat vermemiş olsaydık , onlara belki biraz meyledecek gibi olacaktın .O taktirde biz sana hayatın da katmerli, ölümünde de katmerli** *(âzabını)* **- tattıracaktık ; sonra bize karşı hiçbir yardımcı da bulamayacaktın**." (İsra 73-75)

Demokratik bir sistem içerisinde yapılacak herhangi bir faaliyetin , İslam'ın onayladığı bir faaliyet olarak görülmesine ve öyle sunulmasına imkan yoktur. Bu konuda şöyle iddia edebilirler :
"Biz bu demokratik sistemin tabiatına ve belirlediği kural ve hükümlerine uygun olarak yaptığımız bu faaliyele , islam'ın yöntem olarak benimsediği bir faaliyet olduğunu kabul etmemekle beraber İslam'a gelebilecek zararları , müslümanlara yönelik bir takım zararlı faaliyetleri önlemek istiyoruz , vs . " Ancak mevcut sistemin egemen ve koruyucu güçlerinin RP-DYP hükümetine karşı tutumları, bu gerekçelerin hiç bir işlerliği olmayan iddialar olduğunu açıkça ortaya koymuş bulunmaktadır. Hatta tam aksine fayda umulurken; müslümanların şimdiye kadar zorla elde ettikleri tabii haklarının

dahi ellerinden alınması noktasına gelinmiştir .
Ancak böyle bir iddianın bünyesinde taşıdığı ve cevap bekleyen başka bir takım sorular vardır ki, bunların önemli olanlarından birisi şudur:İslama geleceği kötü birtakım zararları ALLAH ‘ın izin vermediği ve meşru görülmeyen yollarla bertaraf etmeye kalkışmanın şer’i gerekçesi nedir? O halde İslam adına yapıldığı söylenen bu işin , islam’a uygunluğu iddiasından vazgeçilmelidir .
(Bu arada şunuda belirtmekte fayda görüyorum : Yöntemin müfrit bir takım yanlıları bu gibi faaliyetleri meşru görmediği için kendilerine katılmayan müminleri, israil askeri ya da patates çuvalı dininden diye nitelendirmelerini ciddiye almıyoruz .)

5- “Bizim öyle sert, katı,uzlaşmaz bir görünüm ortaya koymamıza gerek yok. Çünkü hoşgörülü, yumuşak, sevgi ile muamele her kapıyı açar. Hem biz herkesi sevmeliyiz. Tüm insanlarla ya dinde kardeşiz ya da hilkatte kardeşiz. Müslüman olsun olmasın her insana sevgi ile muamele etmeli, hoşgörülü, uzlaşmacı olmalıyız. O zaman onları da karşımıza almış olmayız. Onların bize düşmanlık yapmalarından, zararlarından korunmuş oluruz. İslâm’a hizmet faaliyetlerimizi de bir yandan-sürdürürüz.” diyorlar

Kafirlere, zalimlere hümanist duygularla yumuşak, hoşgörülü, uzlaşmacı ve sevgiyle muamele yaklaşımına gelince bunu da ALLAH’u Teâla kesinlikle reddediyor:
“**O halde** *(hakikati)* **yalanlayanlara tabi olma. Onlar isterler ki, sen yumuşak davranasın da onlar da sana yumuşak davransınlar.**” (Kalem: 8-9)
Görüldüğü gibi ayeti kerimede ALLAH’u Teâla Rasulu’nün şahsında onun ümmetine kafirlere karşı tavizkâr tavır almayı yasaklıyor.
ALLAH’u Teâla kafirlerin içyüzünü bize apaçık bildirerek onlara karşı takınmamız gereken tavrı şöyle açıklıyor:
“Ey iman edenler! Kendi dışınızdakileri *(kafirleri*) sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar size fenalık etmekten geri kalmazlar. Size sıkıntı verecek

şeyleri isteyip dururlar. Gerçekten, kin ve düşmanlıkları ağızlarından *(dökülen sözlerden)* belli olmuştur. içlerinde sakladıkları *(düşmanlıkları)* ise daha büyüktür.Eğer düşünüp anlıyorsanız, herhalde ayetlerimizi size açıklamış oluruz. İşte siz öyle kimselersiniz ki, onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz. Siz bütünüyle Kitaba inanırsınız. Onlar ise, sizinle karşılaştıklarında inandık derler. Kendi başlarına kaldıklarında da size olan kinlerinden dolayı parmaklarını ısırırlar. Kininizle geberin! deyiver. Size bir iyilik hafifçe dokunursa, bu onları tasalandırır. Başınıza bir musibet gelirse, buna da sevinirler. Eğer sabreder ve ALLAH'tan korkarsanız, onların hilesi size hiçbir zarar vermez. Şubhesiz ALLAH, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır."(Al-i İmran: 118-120)

İşte bu ayet-i kerimelerle ALLAH'u Teâla kafirlerin içyüzünü bize böylece apaçık bir şekilde beyan ediyor. Bu hakikatleri bildikten sonra biz Müslümanların onlara karşı tavrı elbette hoşgörü sevgi değil de nefret ve düşman tavrı olmalıdır. Onlara sevgi gösterileri hem boşunadır hem de ALLAH'u Teâla'nın tasvip etmediği bir tavır olur.

Onlar bizim hakkımızda hiç hayır ve iyilik istemediklerine göre ***"gelin demokratik arenaya girin, demokratik mücadele ile istediklerinizi elde edin"*** diyorlarsa bilelim ki bu bizim hayrımıza değildir. Eğer aklediyorsak onların bu davetlerine icabet etmeyiz. Eğer icabet ediyorsak çok aptalca, akılsızca bir iş yapıyoruz. ALLAH'ın sözüne kulak asmıyoruz demektir. Onların bize karşı kurdukları hile, tuzak ve düşmanlıklarından kurtulmanın yolu, onlara sevgi gösterilerinde bulunmak ve onlardan görünme gayreti içine düşmek onların arasında koşuşturmak değil sadece ve sadece ALLAH'ın şeriatına bağlanmaktır.

11- HÜKÜM KOYMA ; ALLAH'A MUHALİF KANUN KOYMANIN VE YARDIMCI OLMANIN HÜKMÜ NEDİR ?

Rasulullah davet yolunda küfür sistemi içerisine girmenin tehlikesini ve olumsuzluğunu bize hareketiyle göstermiş ve gelecek inanan nesillere miras bırakmıştır. İslam tarihi ile iştigal edenler hatırlarlar ki:
Muşrik liderler Rasulullah'a gelip: "**Ne istiyorsun? İstersen seni Mekke'nin lideri yaparız**"dediklerinde;
Rasulullah, Bu işin muhal olduğunu şu sözlerle ifade etmiştir : "**Bir elime Güneşi bir elime de ay'ı verseniz ben davamdan dönmem**."
Evet, onların sisteminde yer alış bir nevi davadan dönüş olmalıdır ki, Rasulullah bunu böylece ifade etmiştir.
Aslında şu şekilde yola çıkarsak daha faydalı olacak kanaatindeyim:
Rasulullah şayet bu teklifi kabul etse Mekke lideri olup halka kendini iyice benimsetse, ve vardığı doruk noktada tebliğe başlasa daha etkili olabilirdi o kadar insan telef de olmazdı iş insancıl hümanist yollarla bağlanırdı, ne vardı bir kaç sene kimliğini gizleyib onlar gibi davransa ve içten içe sistemi fethetseydi vs. vs.

Burada Rasulullah stratejik bir hata yapmıştır diyebilir miyiz?
Elbetteki hayır çünkü herşeyde olduğu gibi rasulullah bu davanın metodunu da Allahtan almıştır. Kıyas ve icmaya gelince şanlı müctehidlerimiz "**Kafirin mu'mine velayet hakkı yoktur** "diyerek sosyal standardı belirlemişlerdir.
Şu halde biz müslümanların demokratik seçimlerde tavrımız, ona katılmak değildir. Ona katılarak bazı müslümanları şirk, zulüm, günah çukuruna bize vekaleten itmek hiç değildir.

Bu işten Allah'a sığınmalıyız. Tavrımız, hayatımızı kokuşturan, haramlar ve munkerlerle, zulüm ve zulûmat ile, cehaletle dolduran çağdaş cahiliyye ve tağuti sistemi tüm kurumları ile red edip hayatımızdan söküp atmak ve Allah'ın dinini hakim kılmak için Allah'a dayanıb, Allah'ın hükümlerine sımsıkı sarılarak ihlas, sabır ve sebatla çalışmak olmalıdır. Oy vermenin bir sakıncası da "**Küfre rıza küfürdür**" hükmüne zıddıyetten gelir. Ayrıca Rasulullahın "**Kim kötü bir çığır açarsa** " diye başlayan hadisi de bize diyor ki oy vermek tehlikeli ve büyük vebali olan bir ameldir. O halde bize düşen murted kafirlerle aynı çatı altında aynı işleri görecek yeni tağutlar çıkarmak değil, Allah'ın*(cc)* nizamını ikame edecek mucahidler çıkarmaktır.
Partiler ancak mevcud statükoyu muhafaza yoluna girmiş tembellerin ve çıkar ve menfaatperestlerin yurdudur. Bizler insanları iktidarı bir tağuttan almaları ve diğer bir tağuta vermeleri inancını reddediyor, onları anın vacibine çağırıyoruz. Anın vacibi tağutu inkar etmek, düzenini tarumar etmektir.

Yemin meselesi : Partiler gerçekten de Türkiye müslümanları açısından çok muallakta bırakılan meselelerden birisidir. Bu bölümde işlemek istediğimiz mesele milletvekili olarak seçilenlerin, mecliste ettikleri yemin ve fıkhi görüntüsü ile ilgilidir.
Şöyle özetleyelim meseleyi ki meselenin anlaşılması mevzunun anlaşılması kadar muhimdir:
Bir müslüman adaylığını koyar, meclise seçilerek girer ve anayasaya Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı kalacağına yemin edebilir mi? Bunda hüküm nedir?
Öncelikle şunu arz edelim ki, Dar'ul harb olan beldeler, çağdaş Ebu Cehillerin beldeleridirler. O beldeler cehalet ve taassubun yuvasıdır. Ve böyle bir diyarda kişiler Allah'ın din ve diyanetini hakkıyla öğrenemeye bilirler..Şimdi tekrar konumuza dönelim...

Kişi hiç bir surette elfaz-ı küfür olan bir lafzı söyleyemez ve kullanamaz. Yalnız işkence ve ölüm tehdidi gibi durumlar hariç. Şayet kullanırsa cümle fukahanın ittifakıyla Kâfir olur. Yemin konusunda durum şöyle bir görüntü arz eder:
Öncelikle iki durum ortaya çıkar; Peygamberin "**Atalarınızın, ana ve babalarınızın ve putların adına yemin etmeyin**" ve ,
"**Allah'dan başkasına yemin eden, şubhesiz apaçık bir şirk koşmuştur**. *(Tirmiz)* hadisince böyle bir amel men edilmiştir. Caiz değildir. Muhteva olarak ise bu yemin tamamen bir elfaz-ı küfür olmakta. Çünkü mecliste çıkıb milyonların gözleri önünde bir küfür anayasasına uyacağına, yani onu meşru tanıdığına ve dahi Allah'ın nizamını ilga etmiş Ataputun ilke ve inkılaplarına bağlı kalacağını ikrar ve ilan eden kişi elbette ki küfre girer.

Kişinin bu küfre girmesine sebeb olan bilumum seçmen de bu vebal den paylarını alırlar. Nitekim ayet-i Kerime de şu şekilde buyrulur:
"**İyilik ve takva** *(Allah'ın yasaklarından sakınıp emirlerine uyma)* **hususunda yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerinde yardımlaşmayın. Allah'dan korkun** *(O'nun şeriatına bağlanın).* **Çünkü Allah'ın cezası çetindir**." (Maide: 2)

Rasulullah *(s.a.v.)* şöyle buyurdu:
"**İster zalim olsun, ister mazlum** *(mu'min)* **kardeşine yardım et.**
Oradan bir adam; **"Ya Rasulullah, mazlum ise ona yardım ederim, fakat**

zalim ise nasıl yardım edebilirim? dedi.
Rasulullah *(s.a.v.)* şöyle buyurdu: **Onu zulum yapmaktan alı koyarsın. İşte bu ona yardımdır.**”
(Buhari, K. Mezalim ve'l Gasb, 2264)

Ayrıca bu kişiye bu uyarı yapıldığında; O zat "Hayır canım neresi harammış, neresi küfürmüş gibi bir tavra bürünürse, bu sefer gerçekten daha da büyük bir pisliğin içine düşmüş olur.

TAĞUT

12-ALLAH'IN AYETLERİNİN İNKAR YA DA ALAY EDİLDİĞİ MECLİSLERDE OTURMAK HARAMDIR

“**Ayetlerimiz hakkında** *(ileri geri konuşmaya)* **dalanları gördüğünde onlar başka bir söze geçinceye kadar onlardan uzak ol** *(meclislerini terk et).* **Eğer şeytan sana unutturursa hatırladıktan sonra** *(hemen kalk)* **o zalimler topluluğu ile oturma**.” (En’am: 68)“

“**O, Kitapta size indirmiştik ki; ALLAH’ın ayetlerini inkar**

edildiğini, yahut onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman,nlar bundan başka bir söze dalıncaya kadar kafirlerle beraber oturmayın, yoksa sizde onlardan olursunuz. Elbette ALLAH, münafıklar ve kafirleri cehennemde bir araya getirecektir." (Nisa:140)

ALLAHın tesettür emrini yerine getirdiği için aşağılanan ve hakaret gören tesettürlü kadın (Merve Kavakçı) ve islam adına orada bulunuyorum diyen o zamanın Refah partili milletvekilleri zillette izzeti paylaşamamışlardır !

Son söz olarak şunları söyleyelim ki: Takiyye olarak bir fiili adlandırabilmek için onun takiyye şartlarına uygunluk arzetmesi gerekir. Kulların her nefsi hareketlerine şeriatten bir delil getirmeye kalkmak ancak ALLAHın dinini tahrif etmektir. Bizler ancak ve ancak doğru yola ALLAH ve rasulü ile onların bize öğrettikleriyle varabiliriz. Bunun bilincinde, particilik gibi tüm bidatleri reddediyor ve tüm kardeşlerimizi, kopmaz sağlam ipe sarılmaya ve bir tek kelimeye çağırıyoruz.

13- OY VERMEZSEM İSLAM DÜŞMANLARI GELİR, DAHA KÖTÜ OLUR ! Hevaya Uyulması

Meydanı İslam düşmanlarına mı bırakalım ?

Partileşerek İslam adına hizmette bulunduklarını ima eden bazı çevreler şu ilginç ve garib savunmayı ortaya koyuyorlar "**Bu gün meydanı zalimlere mi bırakalım?**" ve yahutta "**Şayet biz bu sistemde yerimizi kapmazsak, onlar başa geçerler. Eğer onlar da başa geçerlerse bizi ezerler, ama biz başa geçersek onları biraz dizginleriz, böylece daha az zulüm olur**." Zalimlerden gelebilecek ihtimal dahilindeki tehlikeler için şer'i şerifin hükümlerinde bir değişiklik olamaz. ALLAH böyle korkuyla amel edenleri kınıyor ve şöyle diyor:
"Ey iman edenler! Yahudileri ve hıristiyanları veli *(dost ve yardımcı)* **edinmeyin. Zira onlar birbirlerinin velisidirler. İçinizden onları veli edinenler, onlardandır. Şubhesiz ALLAH zalimler topluluğuna yol göstermez.- Kalblerinde hastalık bulunanların 'Başımıza bir felaketin gelmesinden korkuyoruz' diyerek onların arasına koştuklarını görürsün. Dikkat edilsin ki, ALLAH bir fetih yahut katından bir emir/azab**

getirecek de onlar içlerinde gizledikleri şeyden dolayı pişman olacaklar. *(O zaman)* **iman edenler; 'Bunlar mı bütün güçleriyle sizinle beraber olduklarına yemin edenler?' diyeceklerdir. Onların bütün yaptıkları boşa gitmiştir de hüsrana uğramışlardır**. (Maide: 51-52-53)"

Bize düşen her konuda olduğu gibi, bu konuda da işi ALLAH ve rasulüne dayandırmak olacaktır. Acaba bu şekilde savunma yapan particilerin, savunmaları şeri kaynaklarca onları haklı çıkarır mı yoksa çıkarmaz mı? Geliniz kaynaklara bakalım.
İmam Hadiminin Barika adlı kitabında Günahlar zikredilirken geçen şu ibareye bir göz atalım: "**Zulme sebeb olma ihtimali varken nazıra ve nezırın yaptığı işlere bakmak**."
Bu pasaja göre zulmetmesinden korkulan bir nazır yani bakanın veya vekillerin işlerine bakmak, işlerinde onlara yardım etmek, yanlarında çalışmak, dinimizce günahlar arasında yer almıştır. Ayrıca ALLAHu Teala ve tekaddes hazretleri Hud suresi 19.ayette şöyle der: "**İyi biliniz ki ALLAH'ın laneti zalimlerin üzerinedir**."

Şimdi bu zaviyeden bakınca zulum her çeşidiyle haramdır. Bir müslümanın yeri zalimlerin sağı, solu, önü, arkası değil tam karşısıdır. Kimse hiç bir şekilde az zulüm yapmak için bu ümmetin başına geçemez. Hele hele İslam adına asla Sıfat ya islami olacak ya da zalim...Diyelim ki başa geçtiniz ve az zulüm yaptınız peki bunun hesabı ALLAH'a nasıl verilecek?Bunun hesabı nasıl verilir? Hele hele bu verilmesi gereken hesap kul hakkıysa...Zulmettiniz ya! Şehitlerden bile afv olunmayan bu vebal sizin omuzlarınızda sevaba mı tebdil olunacak? Ne diyeceksiniz? Çıkıp huzur-u ilahiye "Ya rabbi ben bu kadar günahı senin yolunda mücadele ve mucahede ederek mi kazandım" diyeceksiniz?

Tağut'ların , Bel'am'ların makamında ben olmasam , bir başkası olacak mantığı , tabi ki İslam'ın kabul edebileceği bir mantık değildir . Bunu misalleştirmek gerekirse *(daha iyi anlaşılması için) :*
Çok doğuran lepistes diye bir balık yavruluyor ve sizde akvaryumda bu doğum anını izlediğinizi hayal ediniz. Küçücük yavru doğuyor ve hemen yüzmeye başlıyor.
Bu güzel manzarayı seyrederken ve bu güzelliğin hikmetlerini düşünürken , hiç hoşlanmayacağımız bir görüntü ile karşılaşıyoruz ve yavruları doğuran anne balık , doğurduğu yavrulardan üç , beşini yiyiveriyor. Gerçi ,

saklanamayan diğer yavruları da akvaryumdaki diğer balıklar yiyiveriyor. Buna rağmen anne balığın kendi yavrusunu yemesini hoş karşılayabilirmiyiz. Tabiki hayır. Şimdi anne balığa sorsak , bize aynı particilerin metoduyla cevab vererek: "Ben yemesem , nasıl olsa başka balıklar yiyecekti". Bu cevab mantıklı, doğruluk payı olduğu gözükse de asla kabul edilemez.
Yavrusunu yiyen bu anne balığa , onun bir anne olduğunu , kendi karnında büyüttüğü ve doğurduğu yavruyu yememesi gerektiğini , yavruları başka balıklar yese bile , bir anneye kendi yavrusunu yemesinin hiç mi hiç yakışmadığını anlatmak isteriz. Tabi ki bu bir hayvandır . Hayvan olduğu için ne kendisiyle konuşuabilir , ne de yargılayabiliriz. Fakat ya insanlar! Kendi yavrusuna saldırır gibi , kendi dinine saldıran , kendi dinine zarar veren insanlar !
"**Buraya ben oturmasam , bir başkası oturacaktır**" diyerek bu koltuklara oturan ve dünyevi kaygılar ile tağut'luk ve bel'am'lık misyonunu icraate döken kıt beyinli ahmaklar ile , yediği yavruları için "ben yemesem bir başkası yiyecekti" diyen balıklar arasında tek fark vardır . balık hayvandır , bunlar ise insandırlar , ve akıllarının olduklarının iddiasındadırlar.

Kalblerinde hastalık bulunanların : "Bize bir felaket gelmesinden korkuyoruz" diyerek, onların_(Yahudi ve Hristiyanlar)_ **arasına koşuştuklarını görürsün. Umulur ki ALLAH , bir fetih ihsan eder veya katından bir emir** _(iş)_ **getirir de içlerinde gizlediklerine pişman olurlar.**_(Maide 52)_
"Ey Nebi! Kafir ve munafıklarla cihad et ve onlara sert ol." _(Tevbe , 73)_

"Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları dost edinmeyin. Zira onlar birbirinin dostudurlar_(birbirinin tarafı tutarlar)._ **İçinizden onları dost tutanlar, onlardandır. Şubhesiz ALLAH , zalimler topluluğuna yol göstermez."** _(Maide 51)_

"Ey iman edenler! Mûminleri bırakıb da kafirleri dost edinmeyin; _(bunu yaparak)_ **Allah'a, aleyhinizde apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz?"** _(Nisa 144)_

"Sadece müttefikimiz değil, stratejik ortağımız olan ABD ile, Irak krizinin başlamasından bu yana yakıng görüşmeler içindeyiz. ABD Türkiye'den sayısız taleplerde bulundu, biz de bu taleplere duyarsız kalmadık... ABD'nin küresel gücü uluslararası ilişkilerin belirleyicisi haline gelmiştir. Bu durum dünya için

bir fırsattır. ABD, dünyayla ilgilenmeye devam etmelidir... ABD ordusunun kahraman genç kadın ve erkeklerinin olabilecek en az kayıpla evlerine dönmeleri için dua ediyorum." (**Recep Tayyip Edoğan** -31 Mart 2003 tarihli Wall Street Journal'a yaptığı açıklamadan)

Recep Tayyip Edoğan : "**Gerekirse papaz elbisesi bile giyerim**"

"Biz bu toplumun içinde yeni bir nizamı hakim kılmanın mücadelesi içindeyiz. Neydi o mücadele? Zamana ve zemine göre değişmeyen doğrunun iktidar olmasıdır. Bu mücadeleyi iktidara getirme noktasında gerekiyorsa ne yaparım dedim. Papaz elbisesi dahi giyerim. Bu var mı usulün içinde? Var tabii ki."

MİLLİYET İNTERNET - SİYASET

14- PARTİCİLERE SERT OLMAYALIM YUMUŞAK DAVRANALIM

"**Bizim öyle sert , katı, uzlaşmaz bir görünüm ortaya koymamıza gerek yok. Çünkü hoşgörülü, yumuşak, sevgi ile muamele her kapıyı açar. Hem biz herkesi sevmeliyiz. Tüm insanlarla ya dinde kardeşiz ya da hilkatte kardeşiz. Müslüman olsun olmasın her insana sevgi ile muamele etmeli, hoşgörülü, uzlaşmacı olmalıyız. O zaman onları da karşımıza almış olmayız. Onların bize düşmanlık yapmalarından, zararlarından korunmuş oluruz. İslâm'a hizmet faaliyetlerimizi de bir yandan-sürdürürüz.**" diyorlar

Kafirlere, zalimlere hümanist duygularla yumuşak, hoşgörülü, uzlaşmacı ve sevgiyle muamele yaklaşımına gelince bunu da

ALLAH'u Teâla kesinlikle reddediyor:
"**O halde** *(hakikati)* **yalanlayanlara tabi olma. Onlar isterler ki, sen yumuşak davranasın da onlar da sana yumuşak davransınlar**."
(Kalem: 8-9)

Görüldüğü gibi ayeti kerimede ALLAH'u Teâla, Rasulu'nün şahsında onun ümmetine kafirlere karşı tavizkâr tavır almayı yasaklıyor. ALLAH'u Teâla kafirlerin içyüzünü bize apaçık bildirerek onlara karşı takınmamız gereken tavrı şöyle açıklıyor:
"**Ey iman edenler! Kendi dışınızdakileri** *(kafirleri)* **sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar size fenalık etmekten geri kalmazlar. Size sıkıntı verecek şeyleri isteyip dururlar. Gerçekten, kin ve düşmanlıkları ağızlarından** *(dökülen sözlerden)* **belli olmuştur. İçlerinde sakladıkları** *(düşmanlıkları)***ise daha büyüktür. Eğer düşünüp anlıyorsanız, herhalde ayetlerimizi size açıklamış oluruz. İşte siz öyle kimselersiniz ki, onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz. Siz bütünüyle Kitaba inanırsınız. Onlar ise, sizinle karşılaştıklarında inandık derler. Kendi başlarına kaldıklarında da size olan kinlerinden dolayı parmaklarını ısırırlar. Kininizle geberin! deyiver. Size bir iyilik hafifçe dokunursa, bu onları tasalandırır. Başınıza bir musibet gelirse, buna da sevinirler. Eğer sabreder ve ALLAH'tan korkarsanız, onların hilesi size hiçbir zarar vermez. Şubhesiz ALLAH, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır."** (Al-i İmran:118-120)

İşte bu ayet-i kerimelerle ALLAH'u Teâla kafirlerin iç yüzünü bize böylece apaçık bir şekilde beyan ediyor. Bu hakikatleri bildikten sonra biz Müslümanların onlara karşı tavrı elbette hoşgörü sevgi değil de nefret ve düşman tavrı olmalıdır. Onlara sevgi gösterileri hem boşunadır hem de ALLAH'u Teâla'nın tasvip etmediği bir tavır olur.
Onlar bizim hakkımızda hiç hayır ve iyilik istemediklerine göre "**gelin demokratik arenaya girin, demokratik mücadele ile**

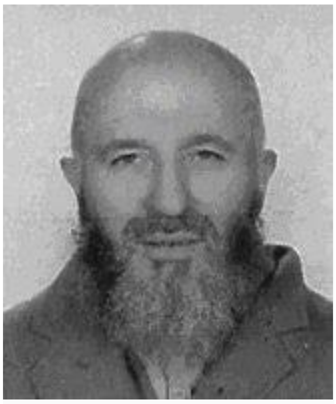
istediklerinizi elde edin" diyorlarsa bilelim ki bu bizim hayrımıza değildir.
Eğer aklediyorsak onların bu davetlerine icabet etmeyiz. Eğer icabet ediyorsak çok aptalca, akılsızca bir iş yapıyoruz. ALLAH'ın sözüne kulak asmıyoruz demektir.
Onların bize karşı kurdukları hile, tuzak ve düşmanlıklarından kurtulmanın yolu, onlara sevgi gösterilerinde bulunmak ve onlardan görünme gayreti içine düşmek onların arasında koşuşturmak değil sadece ve sadece ALLAH'ın şeriatına bağlanmaktır.

15- BU KADAR ALİM , HOCA VAR, ONLAR BİLMİYORLAR MI BUNUN HARAM OLDUĞUNU?

Allah *(cc)* şöyle bildirdi:
“**Eğer sabreder ve Allah’tan korkarsanız, onların hilesi size hiç bir zarar vermez. Şubhesiz Allah onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır**.” (Âl-i imran:120)

Demek ki; “şer'î hükümlere göre davranırsak kafirler bizi yok ederler” düşüncesi bu ayeti kerimenin mefhumuna tamamen ters düşer. İlmiyle her şeyi çepeçevre kuşatan Allah’tan daha iyi kim bilebilir ki. O, siz şeriata bağlanıp sabırlı olun, onların hile ve tuzakları size bir zarar veremez, diyorsa Müslüman’a düşen, Rabb’isinin bu sözüne güvenip teslim olmaktır. Bunun dışındaki bütün tavır ve yaklaşımlar kesinlikle gayri İslâm’idir.
Bazı kimseler bu izahatları da, nasihatleri da işittiği halde şöyle bir itirazla yine de o yanlış, batıl tutumlarında ısrar ediyorlar.
“**Efendim, bu kadar alimlerimiz var, onlar bunu bilmiyorlar mı? O kadar alim bizim bu demokratik parlamento seçimlerine katılmamıza bir şey demiyor, hatta davet ediyorlar. Onun için biz de onlara tabi oluyoruz**” diyorlar.

Bu yaklaşımda onlara kardeşlik duyguları içinde sesleniyoruz. **Ey kardeşlerimiz! Aklınızı başınıza alın! Biz Müslümanlar alimlerimizi sever, sayarız, fakat Rabler ittihaz etmeyiz. O halde alimleri Rabler ittihaz eden Yahudi ve Hıristiyanlar gibi olmayınız!..**

Yukarıdaki ayetler ve hadisler ışığında bu meseleyle ilgili Allah’ın

hükmü gayet açıkken hiç bir alimin ters bir fetva verme yetkisi yoktur. Fetva vermeye kalkarlarsa, o ancak heva ve hevesinden bir fetva olur ki bu red olunur. Ona rağmen biz o alimlerimize tabi oluruz diyenler ve onlara tâbi olanlar, Ahirette Allah'ın huzurunda hüsrana uğrayacaklarını Allah'u Teâla ayet-i kerimesinde şöyle bildirdi:
"**Yüzleri ateşte evirilip çevrildiği gün, eyvah bize! Keşke Allah'a itaat etseydik, peygambere itaat etseydik! Derler. Ey Rabbimiz! Biz efendilerimize ve büyüklerimize, liderlerimize uyduk da onlar bizi yoldan saptırdılar. Rabbimiz! Onlara iki kat azap ver, onları büyük bir lanetle rahmetinden kov derler**." (Ahzab: 66-68)

Evet şer'î hüküm ortada iken biz hocalarımızın, üstatlarımızın, efendilerimizin yolunda gideceğiz diyenler bu ayetlerle muhatap olurlar .
Sözün özü, biz Müslümanlara düşen; çağdaş şirk, tağuti, cahiliyye sistemi olan demokratik sistemin seçim arenalarında ömür tüketmek değil de o pis sistemi, şer'î hükümlere bağlanarak ve Allah'a dayanarak söküp atmak için çalışmak ve onun yerine dünya ve ahirette aziz ve de mesud kılacak olan, İslâmî hayatı tekrar hakim kılıp İslâm'ı aleme nur ve hidayet olarak tatbik ve cihad ile taşıyacak olan islam devleti için ihlasla çalışmaktır. O zaman Allah yar ve yardımcımızdır.

16- YUSUF (A.S.) KAFİR BİR KRALIN YANINDA GÖREV ALMIŞTIR. BİZ DE GÖREV ALABİLİRİZ

Bir arkadas ; "**Yusuf** (a.s)'**da kafir olan hükümdarın ülkesinde hazine bakanlığı yapmıştır. Eğer parti kurmak küfür olsaydı hiç Yusuf** (a.s) **kafir bir ülkede maliye bakanlığı yaparmıydı ; Firavunun ölümü ile Mısır'a sultan olur muydu? Kur'an'da da geçiyor**" diyerek partisel çalışmaları meşru zemine oturtmaya çalışarak kendi fikrine hak aramaya çalışıyordu.

Evvela bu mesele usul-u fıkıh ilminde "**şer'u men kablena**", yâni **bizden önceki peygamberlerin şeriatlerinde sabit olan şer'i bir hükmün bizim için de bağlayıcı olup olmaması** ile ilgili bir meseledir.
Bizden öncekilerin şeriatlerinin bizim için bağlayıcı bir hüküm ifade edeceğini kabul edenler bile, *bir takım şartlarla kabul ederler*.
Bunlar arasında bizden önceki şer'i hükmün bizim şeriatimizde nesh edildiğinin , yani hükmünün kaldırıldığının sabit olmaması ve bizim şeriatimizde o konuda ondan farklı bir hükmün bulunmaması şartları da vardır .
"54. **Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin, kendime tahsis edeyim." Sonra onunla konuşunca da: "Sen bugün yanımızda gerçekten büyük bir mevki sahibisin, güvenilir birisin" dedi.**
55. O da, ona dedi ki: "Beni bu ülkenin hazineleri üzerine getir. Çünkü iyi korurum, iyi bilirim.
56. Ve işte biz böylece Yusuf'u o yerde temkin ettik *(yerleştirdik)*. **Neresinde isterse orada makam tutuyordu. Biz rahmetimizi dilediğimize nâsib ederiz. Ve iyilik edenlerin mükafatını zayi etmeyiz.**
57. İman edib takva yolunu tutanlar için elbette ahirat mukafatı daha hayırlıdır." (Yusuf suresi)

Biz Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırız, çünkü ancak cahiller her konuda bilir bilmez atar ve tutarlar. Öncelikle bir ayetin bir mevzuda delil olması için o ayetin tefsirini bilmek gerekir.
Öncelikle şunu ifade edelim ki **Kuranda geçen peygamberlerin yada geçmiş kavimlerin kıssaları ahkam ve şeriat bildirmek için değil bilakis ibret almak içindir. Kuran öyle bir kitabdır ki orada geçen mesellerle Allah dilediğini sapıklığa düşürür dilediğini de hidayete kavuşturur**.
Bu olumsuz Kurana bakış tavrı nedeniyle **Ashab-ı Kehf**'in, **Ashab-ı uhdud, İbrahimin ve Musa (a.s.)**'ın ve diğer bir çoklarının mucadelesini değil de sadece ve bir tek Yusuf (a.s.)ın kıssasını görebilmiştir. İşin bir başka boyutu da *Yusuf'un şeriatının nesh edilmiş olmasıdır*.

Muhammed'in (s.a.v) gelişiyle din tamamlanmış ve Allahu tealanın bizzat ifade ettiği gibi tek din Rasulullah'ın tebliği kalmıştır. Yani her ne kadar öyle bir ameli Yusuf (a.s.) yapmış olsa da Muhammediler böyle bir davranışa yeltenemezler. Bir sahih hadis de :
" Bir gün Ömer (r.anh) elinde Tevrat'tan sayfalarla Rasulullah'ın yanına gelir.
Muhammed (s.a.v.) sorar: -**Elindekiler nedir ya Ömer?**
Ömer (r.abh) cevab verir : -**Tevrat'tan sayfalar**.
Muhammed (s.a.v.) yüzü öfkesinden kıpkırmızı bir hal alır . Bu hali gören Ömer dehsete düşer. Büyük bir hata yaptığını anlar.
Rasulullah (s.a.v.)'ın yavas yavas rengi düzelir ve : -**Ya Ömer ; Allah'a kasem olsun ki Musa hayatta olsaydi bana tabi olmaktan baska bir sey yapmazdı** !!" der.
(Ahmed b. Hanbel, III, 338; İbn Ebî Şeybe, V, 312; Ebû Ya'lâ, IV, 102)

Şimdi bu tür vakıalar varken biz hala gecmis , nesh olmuş, buna rağmen en son din gelmiş ve Allah c.c. ondan raz olmuş iken , hala macera aramaya girişiyoruz !!
Peygamberler Allah'a şirk koşar mı, bu iddianızla Yusuf (a.s)'a şirk koştuğunu iddia etmiş olursunuz. Bu sizin iddianızı çürütür. Çünkü Yusuf (a.s) hayatı boyunca Allah'ın hükmüyle hükmetmiştir. Bir tek delil dahi Kral'ın hükmüyle hükmettiğine dair bir delil gösteremezsiniz. Bilakis:
"**Biz Yusuf'a böyle bir plan kullanmasaydık, hükümdarın dinine / kanununa göre kardeşini alıkoyamazdı**." (Yusuf: 76)
Ayette de görüldüğü gibi Yusuf aleyyisselam Kralın dinine göre değil de Allah'ın hükmüne göre hükmettiğini görüyoruz. Bu da Yusuf (a.s) Allah'ın hükmü dışında bir hükümle hükmetmediğini gösterir. Bu da sizin iddianızı boşa çıkarır. Aksine (Yusuf: 40)'da hükmün tamamen Allah'a ait olduğunu bildiren kendisidir.
Görüldüğü gibi **Yusuf a.s. kendisi bağımsız , kralın yanında görev aldığında dinden çıkarıcı hareketlerde tazimlerde hüküm koymada ve hükme uymada bir fiiliyata bulunmamıştır**. Ve Allah (c.c.) 56 ayette
"O'nu biz yerleştirdik ve neresinde isterse orada makam tutuyordu";
Gördüğümüz gibi bir özgürlük var Yusuf'a (a.s.) En küçük bir küfr olsa bu olur muydu?
Bu iddia ise tağutun kanununa uymakla suçlamaktır.

Günümüzün demokrasisinde küfre girmeden makam sahibi olmak

mümkün müdür?
Particilerin arkasinda hz. Yusuf *(a.s.)'***a oldugu gibi vahy mi var?**
Hata yaptığında düzeltiliyor musun?
Üstelik bu makama Allah c.c. getirdi Sahi günümüz particileri Allah mı getiriyor , küfr kanunları ile hükmetmeleri için ?
Helalleri haram , haramları helal yapmak için , putların önünde 2 dk. İbadet *(tazim)* **etmek için , küfr laik demokratik ilke ve inkılaplara bağlı kalıp koruyacağına yemin etmesini 'Allah c.c. mı emrediyor**?
Yoksa yine Yusuf suresi 40 ayette dediği gibi :
"**Hüküm ancak Allah'a aittir ": O, size, kendisinden başkasına tapmamanızı emretti. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler."** (YUSUF 40)

Hüküm , kanun koymanın Allaha ait olduğunu . Kim kanun koyuyorsa islama zıt onun ilahlık yaptığını ve onları normal görenlerin ise o kanun koyanlara kulluk ederek ibadet etmiş olduklarını. Halbuki bir tek allaha ibadet etmek *(onun kanunlarına uymak)* emredildiğimizi bildirir .
Yine Tevbe 31'de helali haram , haramı helal diye kanun koyan kişi yada sistemlerinin RABB' lik yaptığını , bunu normal gören kişilerin *(seçmenlerin)* onlara ibadet ettiğini bildirir.
"**Onlar, Allah'dan başka bilginlerini ve rahiplerini de kendilerine Rab edindiler, Meryem oğlu Mesih'i de. Oysa onlar bir olan Allah'a ibadet etmekle emrolunmuşlardı. Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. O, müşriklerin ortak koştuğu şeylerden de munezzehtir**." (Tevbe 31)

Bu ayetin tefsirine baktığımızda her şey çok güzel anlaşılmaktadır. *(1-İSLAM'DA LAİKLİK YOKTUR başlığında izah edilmiştir)* Din bilgini , rahip , alim bile olsa eğer Allah'ın kitabında hükümler konusunda Allah'ın koyduğu hükümlere *muhalif olarak hüküm koyanlar RABB'lik yapmışlardır (mesela parlamento, hükümet).*

Bunları normal görerek uyanların ise onlara ibadet ettiğini *(mesela halk, seçmen)* en güzel sekilde hz. MUHAMMED (s.a.v.) bildirmistir.

Allah Rasulunun (s.a.v) Allah'ın (c.c.) ayetini tefsiri yasama ve yargılamada uyma *(ittiba etme)*nin dinden çıkaran bir ibadet olduğuna kesin delildir.Bazı insanların kimilerini Rab edinmeleridir. Bu , bu dinin şirki yok etmeye , "yeryüzünde" "insanı" Allah'tan başkasına ibadet etmekten kurtarmaya

geldiğinin açık bir ilanıdır. Bu ayetin tefsirine bakıldığında bu hadise ulaşılacaktır. Ve en güzel tefsiri Allah'ın rasulu yapmış , yoruma mahal bırakmamıştır .

Ahzab 36 "**Allah ve Rasulu bir şeye hükmedince inanan erkek ve kadının işlerinde başka yolu seçme hakkı yoktur. Kim Allah'ın Kitab'ına ve Rasulun sünnetine karşı gelirse apaçık bir şekilde sapmış olur**."
Her emire uymak küfür değildir. Mesela trafik kanununa uymak , imar kanununa uymak küfür değildir. Küfür şirk koşmadır ve Allah'a muhalif bende kanun koyarım firavun gibi demektir!
Yusuf hükümdarın küfr olmayan emirlerini yerine getirmiştir çünkü bu imana bir sakat vermez , Tehlikeli olan Kur'anın emirleri , puta tazimi , haramları uygulatmakla yasallaştırıp , farz yada helalleri yasaklamakla olur. Yusuf böyle bir şey yapmamıştır, delilde yokdur.
Peki günümüzün partilerinde ise böyle midir? Körler bile kabul ediyor küfr olduğunu ama imanı körler etmiyor !!

Yusuf peygamber hiç bir zaman bunlar gibi tağutun hükmüyle hükmetmemiştir.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْماً وَعِلْماً وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

O, tam erginlik çağına gelince, kendisine ilim ve hüküm verdik. İşte biz, güzel iş yapanları böyle mukâfatlandırırız. (Yusuf 22)

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاء أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِن وِعَاء أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلاَّ أَن يَشَاءَ اللّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّن نَّشَاء وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ

"**Bunun üzerine Yusuf, kardeşinin eşyalarından önce onların eşyalarını aramaya başladı. Sonra su kabını kardeşinin yükünün içinden çıkardı. İşte Yusuf'a biz böyle bir oyun öğrettik. Melik'in kanunlarına göre, kardeşini alıkoymasına imkan yoktu. Ancak Allah dilerse o başka. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde bir başka bilen vardır**." (Yusuf 22)
Melik'in kanununa uymadığını böyle bir kanuna uymada serbestliği olduğu , Allah (c.c.)'ın kanunuyla hareket ettiği ayetle sabit olmasına rağmen particiler, hala Yusuf (a.s) delil almaya calışıyorlar.

Bunun yanında -“ **Allah size Kitab** *(Kur'an)***da: "Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, başka bir söze geçmedikleri muddetçe, o kâfirlerle oturmayın. Aksi halde siz de onlar gibi olursunuz" diye hüküm indirdi. Muhakkak ki Allah, münafıkların ve kâfirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır**” (Nisa 140)

Rasulullah'ın (s.a.v.) **; cahiliyenin Dar'un Nedve küfür parlamentosunun teklifini neden reddettiğinin anlaşılması gerekir. Aksi taktirde özümseyemeyenler Particiler gibi girmek için can atar.**
Şeriatın emri tesetture dışarı dışarı denen yer , içkinin tekel adı altında üretildiği, faizin banka kurarak helalleştirildiği, zinanın genelevi açarak müslüman bacıları çalıştırarak yine müslumanım diyen polisleri güvenliğini sağlatarak devlet kontrolünde güvenli zina yaptırarak helalleştirib ; sonrada vergisini alarak , diyanet başkanına, muftulere, imamlara yedirerek cemaati de bunlara uydurarak namaz kıldırtarak , helallerin haram haramların helal dendiği mecliste oturma islamı savunma adı bile olsa orayı terk et . Orada bulunan onlar gibidir- der-!!!

Bir başka hadiste ise“ **Bir mu'min aynı delikten iki kere ısırılmaz**” der. Sahi bu particiler sayıs aymayı ne zaman öğrenecekler ?
Kaç kere balans ayarı çekilecek ki sunnetullaha dönelim? Yine bir başka mesele de Yusuf'un, Kralın yanındaki pozisyonu ile Particilerimizin Kemalist sisteme karşı olan pozisyonudur. Biz Yusuf peygamberin tevhidi inancını okuduğumuz ayetlere binaen diyoruz ki gizlediğini yada Kralın ters bir emri ile bırakıb Kral'a ve onun kanunlarına uyduğunu görmüyoruz; böyle bir davranış da Nebilerin tavırlarından olamaz. Çünkü onların Sıdk ve tebliğ gibi iki sıfatları vardır.
Sıdk davalarına olan sadakatleri, Tebliğ ise Allah'tan aldıklarını

kendilerinden bir şey katmadan olduğu gibi tebliğ etmeleridir. Oysa partiler ve malum partici tayfa her kırbaç şaklatılmasında mevcud sistemin dümen suyuna girmektedirler ki bu iman ve islam namına ölümdür. Allah hepimizi nass'ları işine geldiği gibi yorumlayanlardan muhafaza buyursun ve öyle bir meslekle de iştigal ettirmesin.

17- HILFU'L – FUDUL ANDLAŞMASI OY VERMEYE DELİLDİR İddiasına cevab

Bilindiği gibi bu bir andlaşmadır. Peygamber (a.s.) ile Mekke'nin ileri gelenlerinden birkaç kişi arasında zalimlere karşı çıkmak , mazlumların, mustekbirlerdeki haklarını almak üzere kurulmuş bir cemiyettir .

Bu cemiyetin üstlendiği bütün görev , *kendi aralarında dayanışarak zalimlere karşı mazlumları korumak, haklarını almalarına yardımcı olmaktan ibarettir*. Peygamberlikten önce Mekke'de Peygamber'in katıldığı antlaşma gereğince, eğer bir mazlumun yardımına çağrılması istenecek olursa , yardımına koşacağını Medine'de dahi ifade ettiği rivayet edilmektedir. **Bu rivayetten anlaşılabilecek olan, mazlumun hakkını korumak için gerektiğinde kafir şahıslarla dahi dayanışma içerisinde olunabileceğinden ibarettir**.
Böyle bir olaydan ve buna atıfta bulunduğu anlaşılan bir rivayetten, *İslam ile hükmetmeyen hükümetlere ortak olmanın ve islam dışı düzenlerin İslam dışı hükümleriyle hükmetmenin caiz olduğu sonucu çıkarmak mümkün değildir. Çünkü bu rivayette uzaktan olsun yakından olsun, İslam dışı bir yapının aldığı kararlara bağlı kalmanın ,çıkarmaya elverişli bir ifade yoktur*. Kaldı ki **Peygamber efendimizin Mekke'deki Dar'un-Nedve 'ye karşı bu**

hususta takındığı tavır belli ve bilinen bir tavırdır.

Peygamber, değil onların kabul ettikleri anayasal hükümler çerçevesinde görev alma teklifini , başlarına kral olmak tekliflerini dahi reddetmişti.

Durum bu olduğuna göre, Peygamberin Hilfu'l Fudlile ilgili ifadelerinden, cahili düzenlerin bakanlıklarını kabul etmenin cevazına dair bir delil göstermeye imkan yoktur.

18-MEDİNE VE HUDEYBİYE ANDLAŞMALARI DELİL MİDİR ?

Son zamanlarda Türkiye'deki egemen laik güçler ile uzlaşma arayışı içirisinde olan bazı müslümanlar, bunun için Medine Vesikasının ve Hudeybiye Andlaşmasının delil olarak ileri sürmektedirler.

Bu iddia uygun ve yerinde değildir . **Çünkü andlaşmalar, karşılıklı hür ifadelerle yapılır**.
Evvela ***bizim andlaşma yapmak irademiz , karşı tarfın şartlarına bağlı kalmak zorunluluğu dolayısıyla eksiktir***.
Çünkü , hiç bir şekilde onların belirlemiş oldukları genel çerçevenin yani mevcut düzenin belirlemiş olduğu meşruiyet çerçevesinin dışına çıkmak iradesi verilmemektedir.
Diğer taraftan ; **Şeriatın hükümleriyle çelişen hiçbir anlaşma asla yapılamaz** . Böyle bir yetki kimseye verilmemiştir.

Demokratik yöntemi ve süreci kabul etmenin ise İslam'ın açık hükümleriyle, nasslarıyla ne derece çatışma halinde olduğu ise bilinen bir husutur. Çünkü mesele doğrudan doğruya İslam itikadının en hassas meselesi olan hakimiyet ve teşri ile alakalıdır. **İslamda anlaşma vardır ama uzlaşmanın yeri yoktur**... Burada da bir uzlaşma değil, Kurayşlilere karşı ortak bir savunma söz konusuydu. **Buradaki önemli nokta, Medine'deki müslümanların hiçbir gücün egemenliği altında olmamalarıdır**.

Bugün bir müslümanın kendisinin laik veya kafir bir devlete teslimiyetine Medine vesikası ile meşrûiyet kazandırmaya kalkması en azından mantık sınırlarını zorlamaktadır...Şimdi bu gerçeklerin ışığında bakalım:
Pakistan başkanı Eyü han, ABD Başkanı Johson'ın baskısıyla Rusya da Kosigen nezaretinde Hindistan ile 1966 anlaşmasını imzalamak zorunda kaldı. Pakistan'ın bu ağır şartları kabul edeceğini Hindistan başkanı Lal Bahadır Şastrı hiç beklemiyordu. Hatta bu başarıya kalbi dayanamadı ve anlaşmanın imzalanmasından hemen sonra Taşkent'te kalp krizinden öldü. Ama Eyüp Han bu anlaşmayı Hudeybiye anlaşması olarak millete yutturmaya çalıştı.
Aynı şekilde 1988 yılında Başbakan Junejo, Rus ve ABD baskısı altında Cenevre'deki anlaşmaya imza koyarak Afganistan'ı bugünkü çıkmaza sokmuştur.

Ama Enfarmasyon bakanı olan Abdul Vahid Han buna karşı çıkanlara Hudeybiye anlaşmasını örnek gösteriyordu.
Muhammed İkbal, ummetin bu hastalığını şu şekilde dile getirmeye çalışmıştır:
Müslümanlar ne kadar tembelleştiler. Kur'ana uymak yerine onu kendilerine uydurmaktalar. Eğer zaruret ve genel ihtiyaç diye girilen yol uzun vadede dinin bozulmasına, dini hayatın zayıflamasına, islamın gelmesine değil gitmesine sebep oluyorsa,

pirince gidenler evdeki bulguru da kaybediyorlarsa bu durumda elbette zaruret hükmünden yararlanmak caiz olamaz.

19- NECAŞİ'NİN KÂFİR KANUNLARIYLA YÖNETİCİLİĞİ, PARTİLER VE OY VERMEK İÇİN DELİLDİR İddiası

Rasulullah *(s.a.v.)*'in Mekke döneminde Müslümanları kendisine hicret için gönderdiği Necaşi ile, Hudeybiye anlaşmasından sonra tebliğ mektubu gönderdiği Necaşi 'nin aynı kişiler olub olmadığı konusunda ihtilaf vardır. Yine, Rasulullah *(s.a.v.)*'ın Mekke döneminde , hicret için Müslümanları gönderdiği Necaşi'nin , Müslüman olup olmadığı konusunda da ihtilaf vardır. Eğer Rasulullah *(s.a.v)*'in Mekke'de iken kendisini övüb adil olarak vasfettiği ve bu yüzden Müslümanları yanına hicrete gönderdiği Necaşi Müslüman olmuşsa, o zaman bu kişi ile , Rasulullah *(s.a.v)*'in Hudeybiye anlaşmasından sonra Müslüman olması için mektub gönderdiği Necaşi'nin farklı kimseler olması gerekir.
Çünkü bu ikisi aynı şahıs olsaydı ve o kişi Müslümanlar kendisine hicret ettiğinde Müslüman olmuş olsaydı, Rasulullah *(s.a.v)* ona Müslüman olması için mektub göndermezdi. Bu iki Necaşi'nin aynı şahıs olabilmeleri için Müslümanların hicret ettiği Necaşi'nin o dönemde Müslüman olmamış olması gerekir. Yani o, her ne kadar İsa'nın*(a.s.)* ALLAH'ın kulu ve rasulu olduğuna inansa da, aslında Rasulullah'a tabi olmamıştır.
Tıpkı Herakl'in Rasulullah (s.a.v)'in risaletine inanmasına rağmen, mülkünü kaybetmekten korktuğu için Rasulullah (s.a.v)'e tabi olmaması gibi. Bu görüşe göre Necaşi; ancak Rasulullah (s.a.v) ona Hudeybiye andlaşmasından sonra mektub gönderdiği zaman Müslüman olmuş ve Müslüman olduktan sonra İslam'ını gizlemeyib herkese açıklamış , Amr bin As'ın da dediği gibi çevresindeki kişiler de ona tabi olmuş ve müslüman olduktan sonra İslam'a göre hareket edib Herak'e karşı tavır almışlardır .

Yine bu görüşe göre Rasulullah (s.a.v) in cenaze namazını kıldığı Necaşi de bu kişidir. Bu görüşe göre; bir kişinin Müslüman olduğu halde küfür kanunlarını tatbik etmesinin meşru olabileceğine Necaşi'yi delil göstermesi apaçık bir hatadır. Zira bu görüşe göre Necaşi Müslüman olur olmaz İslam'ını açıklamış ve İslam şeraitini uygulamış, Herakl'e gönderdiği parayı, yani maddi desteği kesmiş ve; "**Bundan sonra ona bir dirhem bile göndermem**" demiştir. Bu sözü onun İslam şeriatını tatbik ettiğinin en büyük delilidir.
Eğer Rasulullah (s.a.v.)'in Mekke'de iken Müslümanları gönderdiği Necaşi Müslüman olmuş ve imanını gizlemiş ise , o zaman mektub gönderdiği Necaşi 'nin ayrı bir kişi olması gerekir. Bu görüşe göre Rasulullah (s.a.v)'in cenaze namazını kıldığı Necaşi, Müslümanların Mekke'den kendisine hicret ettikleri Necaşi 'dir ve bu necaşi Hudeybiye andlaşmasından önce vefat etmiştir.
Rasulullah (s.a.v) bu kişiyi Müslüman kabul edib cenaze namazını kıldığı için bizim de onu Müslüman kabul etmemiz gerekir. Muslim'de geçen bir hadisteki Enes (r.anh)'ın sözü de, Hudeybiye'den sonra mektub gönderilen Necaşi'nin Müslümanların hicret ettiği Necaşi olmadığını ve Rasulullah'ın cenaze namazını kıldığı Necaşi'nin de birinci Necaşi olduğunu göstermektedir.
Bu görüş , diğerlerinden daha sıhhatli bir görüştür. İslam'dan habersiz bazı kişiler bu görüşü ;
"**Necaşi Müslüman olduğu halde islam'ını gizlemiş ve kâfir kanunlarını tatbik etmiştir** " diyerek , kişinin kafir devletlerde hükümdar olub , kafir kanunlarını tatbik edebileceğine ve bunun , o kişinin Müslümanlığını zedelemeyeceğine delil göstermişlerdir .
Şubhesiz bu son derece sapık ve batıl bir delillendirmedir .

Müslümanların hicret ettiği Necaşi Müslüman olub imanını gizlese bile, bu hadise onun, ALLAH'ın kanunları dışında tatbik ettiğini göstermez. Bunu söyleyebilmek için Necaşi'nin, ALLAH'ın kanunlarına zıt kafir kanunlarını tatbik ettiğine dair somut bir delil getirilmesi gerekir.
Halbuki rasulullah (s.a.v.) daha bu zat Müslüman olmadan önce Müslümanları ona gönderirken onun adil olduğunu söylemişti. ALLAH'ın şeraitine zıt hareket eden bir kral adil olarak vasfedilemez. Böyle bir vasıflandırmanınbir rasul tarafından yapılması ise hiç düşünülemez.
Rasulullah (s.a.v.)'in ona adil vasfını vermesi, onun insanlara ALLAH'ın razı olmadığı kanunları tatbik etmediğini gösterir ki, o zaman için bu

kanunlar gerçek Hrıstiyanlık dinine uygun olan kanunlardı . İşte Necaşi de bu kanunlara göre hüküm vermekteydi.

Rasulullah (s.a.v.)'in bu sözü olmasa bile, Necaşi’nin kral olması, ona istediği kanunu uygulama yetkisini vermektedir. **O imanını gizlese bile imanına uygun kanunları tatbik edebilme imkanına sahibdi. Zira o dönemin kralları, insanlara istedikleri kanunu tatbik edebiliyorlardı. Onların her sözü kanundu ve tatbik ettikleri kanunlara da itiraz edilmezdi. Bu , krallığın bir gereğiydi. Necaşi vefat edene kadar, özellikle hadler konusu başta olmak üzere bir çok İslam kanunu henüz inmemişti. Bu yüzden Necaşi henüz mevcud olmayan kanunları tatbik etmemekle suçlanamaz**. Dahası, önceki rasullerin şeraitlerindeki hükümler, Rasulullah (s.a.v)'in şeraitine uygun olduğunda, bunları tatbik etmek de zaten İslam’ın bilinen bir hükmüdür.

Sonuç olarak ikinci görüşe göre de, Müslümanların kendisine hicret ettikleri ilk Necaşi İslam’ını gizlediğinde, **hiç bir zaman İslam akidesine aykırı bir hareket yapmamış, hiç bir zaman tağutluk sıfatını almasına sebeb olacak, ALLAH’ın kanunlarına zıt bir kanun uygulamamıştır. Bunun aksini iddia eden kişinin somut bir delil göstermesi gerekir.** ALLAH’ın kanunlarına zıt kanunlar tatbik etmesine rağmen kişinin hala Müslüman kalabileceğine dair Necaşi delil gösterilemeyeceği gibi , ne Kur’an‘da, ne sünnette ne de İslam tarihinde bu görüşü destekleyecek herhangi bir delil de mevcud değildir. Aksine gerek Kur’an, gerek Rasulullah (s.a.v)'in sünneti gerekse İslam tarihi bunun açık bir küfür olduğunu gösteren apaçık delillerle doludur .

Rum Suresi Üzerinden Küfur Rejimlerine Fiille İştirak!

٢) غُلِبَتِ الرُّومُ

٣) فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُم مِّن بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ
٣) بِهِمْ سَيَغْلِبُونَفِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُم مِّن بَعْدِ غَلَ
٥) بِنَصْرِ اللَّهِ يَنصُرُ مَن يَشَاء وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

2. Rumlar yenildiler.
3. Yakın bir yerde. Ama onlar, bu yenilgilerinden sonra galib

geleceklerdir.
4. Birkaç yıl içinde. Eninde sonunda emir Allah'ındır. O gün mûminler de sevineceklerdir.
5. Allah'ın yardımı ile. O, dilediğine yardım eder ve O Aziz'dir, Rahim'dir.

Abdullah b. Abbas (r.anhuma) bu âyet-i kerimenin izahında şunları zikretmiştir:
"Allaha ortak koşan muşrikler, Farslıların Rumlara galib gelmesini istiyorlardı. Çünkü onlar da kendileri gibi putperestti. Müslümanlar ise Rumların Parslara galib gelmesini istiyorlardı. Zira Rumlar ehl-i Kitab idiler. Muşrikler, Parsların galib geldiklerini Ebubekir (r.anh)'e haber verdiler. Ebubekir (r.anh) bu durumu Rasulullah'a bildirdi. Rasulullah (a.s.) ona: "Fakat yakında Rumlar Farslara galib geleceklerdir." buyurdu.

Ebubekir, Rasulullah'ın bu söylediğini muşriklere anlatınca muşrikler şöyle dediler. "Sen, bizimle kendi aranda bir vakit tayin et. Eğer biz *(Bizim, tarafını tuttuğumuz Farslar)* galib gelirsek şu ve şu şeyleri vereceksin. Şayet siz *(Sizin taraftarı olduğunuz Rumlar)* galib gelirseniz size şu ve şu şeyler vardır."

Ebubekir aralarında beş sene takdir etti. O dönemde Rumlar Farslara galib gelemediler. Bunun üzerine Ebubekir durumu tekrar Rasulullah'a anlattı. Rasulullah da bubekir'e: "Sen vadeyi daha fazla yapmadın mı?" dedi. Nihayet Rumlar Farslara galib geldiler, İşte Allah teala bu âyet-i kerimelerde bu durumu beyan etmektedir. *(Taberi Tfs)*
...

Vâcib'den Önceki Son Radde

Rum suresinin ilk ayetleri delil alınarak 'demokrasiyi benimsememeye rağmen demokratik seçimlerde oy kullanılmalıdır' diyerek muslumanlara küfür davetiyesini uzatanlar şunu demek istiyorlar;

Evet doğrudur, O dönemdeki ashab, kitabsız muşriklere karşı kitab ehl-i muşrik kafirlerin kazanmasını istiyor ve kazanmalarıyla da sevinmişti. Fakat Rasulullah (s.a.v.) ve ashabın gözünde kazanmalarını istediklerine de

kâfir olduğunu kabul ediyorlardı, sizler de bu ayetlerin nuzul sebebini delil alarak muşriklerin kazanmasıyla sevinen sahabenin yaptığı gibi kazanmasını istediklerinizi evvela kâfir görerek bir tekfir ediniz!
Daha sonra ise sap ile samanı birbirine karıştırdığınız üzere sahabe Allah ve ahirat inancı olmayan Mecusilere karşı ehl-i kitabın kazanmasını aralarına katılarak fiziken fiilleriyle değil, duygusal olarak kazanmalarını istemiş ve sevinen sahabeye iftira zulmunden dolayı Allah (c.c.)'den afv ve mağfirat dileyerek bu işten sakının. Çünkü Habeşistan'a hicret eden muhacirlerin, Habeş kralına savaş açanlara karşı Necaşi'ye destek vermek için fiilen destek verememiş fakat Necaşi'nin kazanması için dua etmiş, kazanınca da sevinmişlerdir.

Şimdi seçim günü demokrasi şemsiyesi altında sizin demokratlar, laikler ile aynı sandık başında aynı fiili gerçekleştirme ameliniz sahabenin hangi ameliyle benzeşiyor?

Kufur konusunda Maslahat - mefsedet konusu ameli mevzuları içerir. Şirk, küfür mevzuunda az kufur çok kufur tercih yapılmaz, kufur kufurdur. Hakimiyet ile ilişikli olan demokratik seçimler ile start alır ve yasamada bulunarak icraasını sürdürür. Müslümanlar gaybi zanlarla dünyevi rahatlıklarını sözde maslahat gözetiyorum adı altında bahane ederek kufre alet olamazlar, olmamalıdırlar.

Küfur rejimlerinin hayat damarlarına kan pompalama manasına gelen seçimlere katılmak; "istemediklerimiz kazanmasın" diye nasıl meşru kılıfına sokulur? Eleştirib arkasında namazdan dahi imtina ettiğimiz Diyanet imamları gibi aynı söylem ve eylem içerisinde nasıl bulunuruz?

Rabb'im (c.c.); Vela Bera akidesini anlayıb, ameliyle tenakuza düşürmeyecek bir akıbetle canımızı muslumanlar olarak alsın.

يا أَيُّهَا الَّذِينَ آَمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ
نَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَاللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَ

"**Ey iman edenler! Allah ve Rasulu sizi size hayat veren şeye davet ettiği zaman icabet ediniz. Biliniz ki, Allah kişi ile onun kalbi arasına girer ve siz mutlaka onun huzurunda toplanacaksınız.**"*(Enfal 24)*

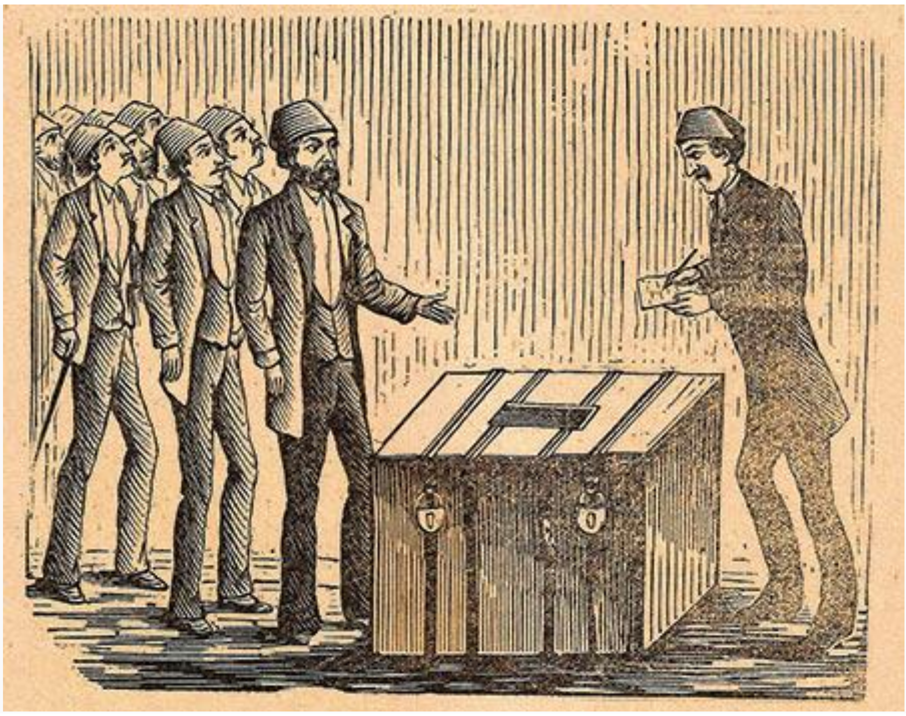
Ebu Hurayra'dan gelen bir rivâyete göre Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurur:

"Kim bir kimseyi hayra *(hudaya)* **çağırırsa, kendisine uyanların sevablarının bir misli ona aittir. Bu sevab** *(kendisine uyanların)* **sevablarından bir şey eksiltmez. Kim de sapıklığa** *(dalâlete)* **çağırırsa kendisine uyanların günahlarının bir katı ona aittir. Bu günah** *(kendisine uyanların)* **günahlarından hiçbir şey eksiltmez."**

(Muslim; Riyazu's-Salihîn, Bab 2, Hadis no: 174, sf: 158, 161; İbn-i Mâce, I, 74, 206, 1751, 203, 207 nolu hadisler; İbn-i Mâce, II, 1499; Sahihu'l-Buhârî VIII, 92; Cevâhiru'l-Buhârî, sf: 398, Hadis no: 658; Tefsîru'l-Kurâni'l-Azîm, II, 45, 198; Neseî, V, 99-100)

20- PARTİ YOLUYLA İSLAM'A CASUS VE AJANLIK HİZMETİ YAPILABİLİR Yanlışı

Abbas (r.anh) ve casusluk muessesesi :

Bir başka arkadaşımız da Abbas'ı bizlere misal getirdi. Arkadaşımız şöyle diyordu:
"**Bildiğiniz gibi Abbas Mekke'de ve Mekke'liler arasındaydı ve orada olup bitenleri Rasulullah'a yazardı. Bunun gibi biz de ummetin menfaati için sisteme giriyor çaktırmadan yapacağımızı yapmaya çalışıyoruz**."

Bu tür savunmalar her ne kadar islami motiflerle süslense de genelde islami olmayanların öne sürdükleri bahanelerdir. Maalesef iki ayet okuyanı allame-i cihan zanneden insanımız işine de gelirse elindeki kozları maalesef yerli yersiz kullanmaya çalışıyor "*Ya tutarsa*" gibi Nasreddin Hoca'nın gülünç tavrı ile... ***Evet Abbas bir nevi casus idi. Ama o bunu kendi insiyatifi ile değil bilakis müminlerin o anki liderinin müsaadesi ve denetimi altında yapıyordu***. Elbette bir imam tayini sonucu onun emriyle bir ve ya gerektiğince bir çok kişi bu işi eda edecektir.
Nitekim "***Harb hileden ibarettir***." **Ama yediden yetmişe tüm müslümanları bu mesleğe çekenlere ne demeli?**

Topyekun ajanlık nerede görülmüş. Evet ihtiyaç kadarını anladık. Tüm beyin tabaka ve lider kadrosuyla ajanlık olmaz ki...
Hem ummetin lideri böyle kıvrımlı bir görüntüden uzak olmalı ve cahil avama en güzel şekilde örnek olması gerekir.
Particilerin kendi ictihadlarıyla öne sürdükleri imamları yani genel başkanları da ajanlık yapıyorsa çok geçmez bir nesil sonra yani bu günki gibi bütün müslümanlar, bütün ümmet birer küfür ideolojisi olmasına rağmen demokrasi ve laiklik havarisi kesilir.
ALLAH bizleri ve Muhammed ummetini afv etsin olayları lutfen çarpıtmayalım.

21- İSLAM'İ DUYARLILIĞI OLAN PARTİYE DESTEK EHVEN-İ ŞERDİR İddiası

Ehven-i şer:
Bazı kimseler de ; seçimlerde destek vermeyi , katılmayı, yaptıkları işi meşrulaştırabilmek için olmadık zorlama tevillere , fasid yolara başvurarak sanki mecburlarmış da ; bu küfr yollara bulaşıyorlar !!
Bununla beraber : **Biz de biliyoruz parti yolu ile islam gelmez , ALLAH'ın istemediği bir usuldur , yoldur ama mecburuz. Ne yapalım , nasılsa bir parti , kişi başa gelecek , bizi yönetecek. Biz de partilerden ya da adaylardan bize en yakın olanını seçiyoruz. Bari müslümanım diyen geçsin bize en yakın olana destek vererek bizim için faydalı işler yapsın , müslümanlar üzerindeki baskıyı**

kaldırsın , müslümanlar da devlet dairelerinde iş bulabilsin , başörtülüler için yasakları kaldırıp , okuma ve çalışma imkanları verilsin vs. vs. menfaatlerden faydalanabilmek için oy kullanıyoruz ; yada aday oluyoruz; derler .
Böylece nakile değil , aksine akile uyarak ; yanı heva ve hevese uyarak adeta onları putlaştırarak kendi mazaretlerine kılıf bulma yoluna girerken “özrü kabahatinden büyük” duruma düştüklerinin farkına da varamazlar. .

Bir arkadaşım bana aşağı yukarı bu ifadelerle akli olarak oy kullanmaya mazaretler ileri sürmeye kalkışınca ben de ona yine onun anladığı tarzdan şöyle cevab vermiştim.
Tekirdağ /Mürefte ilçesinde köylülerin büyük kısmı üzüm bağları ile geçimlerini sağlamaktadırlar.
Bu köylüler üzüm bağlarında yetişen üzümlerini Doluca şarap fabrikasına satarak gelir elde etmektedirler.
Şimdi senin de orada bağın olsa ve sen şarap fabrikasına vermesen de orada bulunan bütün köylü verecek ve şarap yapılacak . O köylülerde şaraptan gelir elde edecekler diye , sen vermesen de olacak diye bende vereyim , bende kazanayım diyerek verebilir misin ?
Mûminim iddiası ile ortalıkta dolaşan , namaz cı ; hacc cı , oruc cu , sorduğumuz zaman ben de şeriatçiyim diyen bir müslüman ; her dinden yada dinsiz ile beraber helal - haram yada caiz –küfr ayrımını dikkate almadan herkesle beraber aynı kefeye girermisin ?
Sende üzümlerini şarap fabrikasına verirmisin deyince , arkadaş belli bir süre cevab verememiş , sessizce oturub düşünmeye başladı ve itiraf ederek *"***gerçekten bu iş yapılamaz***" demişti .*

Şimdi gelelim ehven-i şer nedir ? sualine :

Ehven, kelime anlamı itibariyle, "daha hafif"; şer ise, hayrın karşıtı olup, "meşru olmayan her türlü iş" demektir. Terkip olarak da ehven-

i şer, diğerlerine kıyasla zarar ve fenalık bakımından daha hafif olan kötülük anlamında kullanılır. Mecelle'de, "**İki şerden, daha hafif olanı** *(ehven-i şerreyn)* **ihtiyâr olunur**"*(Mecelle, md. 29)* şeklinde bir genel kural bulunmakta olup, bununla anlatılmak istenen şudur:
Câiz ve meşrû olmayan iki şeyden birinin işlenilmesi durumunda kalınırsa, bunlar arasında kötülük ve fenalık bakımından daha az ve hafif olanı tercih edilir. Çünkü, haram olan bir şeyi işlemek, ancak zarûretten dolayı mübah kılınmaktadır (Mecelle, md. 21). **Zarûretler de kendi miktarlarınca takdir olunacağına göre** *(Mecelle, md. 22)*, daha hafif olan dururken, daha ağır ve büyük bir haramı işlemek zarûret sınırını aşmak olur.Aynı içerikte olmak üzere, "**İki kötülükle karşı karşıya gelince daha hafif olanı işlenerek, büyüğünün çaresine bakılır**"*(Mecelle, md. 25)* ve "**Daha şiddetli olan zarar, daha hafif olan zararla izâle olunur**" *(Mecelle, md. 27)*şeklinde iki genel kural daha vardır ve bunların her üçü de yaklaşık olarak aynı anlamı ifâde eder.
Bu genel kuralı, pekçok alana uygulama imkânı vardır. Bu kuralın uygulama örneklerinden biri şöyledir:
Bir kimsenin çok değerli bir incisi yere düşüp, bir tavuk tarafından yutulmuşsa, incinin sahibi, tavuğun değerini ödeyerek tavuğu sahibinden satın alır *(Mecelle, md. 902).*

Bu durumda tavuğun sahibi, tavuğu satmamazlık edemez. Şayet direnecek olursa, fiyatı kendisine ödenerek, tavuk ondan cebren alınır. Kural olarak bir kimsenin malını, rızası hilâfına satmak câiz değilse de, burada daha büyük zararı gidermek amacıyla, daha hafif olan zarara katlanılmış ve söz konusu kural gereğince, mülkiyetin dokunulmazlığı prensibine bir nevî sınırlama getirilmiştir. Şer kötülük demektir. kötülük iki nevidir ya islam içerisinde şerdir ki kişinin helal itikad etmeden bir günahı işlemesidir. Bu bir şerdir. ama insanı dinden etmez.
Usulü fıkıhdaki iki şer toplandığında ehven olan tercih edilir esası buna binaendir. İkinci noktada küfür ve şirkin de bir şer ve en

büyükleri olduğunu biliyoruz... Ama ne bir fıkıh ne de bir itikad alimi küfür ve şirk noktasında ehven-i şer olanı tercih edilir dememişlerdir. Küfür noktasında ehven-i şerri tercih edilemez . İmanın lezzeti küfrün her nevinden kaçmak ve sakınmaktır. Mesele budur.
Ehveni şer esasını delil olarak kullanmaları onların aleyhlerine delildir , lehlerine değil. Çünkü o, muamelatla alakalı bir esastır. Muamelat esaslarını akaid esaslarına kullanamayız.
Tüm akaid ve usul kitapları ehveni şer in bu manada aleyhine delildir. İki küfür inanışı varsa biri tercih edilebilir diyen itikad kitabı varsa o da onların delili olsun...

22-SAİD NURSİ'DE SİYASET YAPMIŞTIR, O BİLMİYOR MUYDU ? BİZDE YAPABİLİRİZ iddiası

Said Nursi ve Siyaset hakkında

Bir İslam alimi ! olarak günümüze en yakın yaşayanlardan birisi olması, günümüz Türkiye'sindeki hakim cereyanlara vakıf olması bakımından ve de özellikle eski bir siyasetçi olması bakımından said Nursi bu hususta hassaten kulak vermek durumundayız.
Bakınız son devrin meşhur alimlerinden Mısırlı Şeyh Muhammed Gazzali ne diyor:
"*Şu anda İslami hizmetlerle meşgul olan bazı müslümanlar, kamil fertler*

yetiştirmeyi akıllarına pek getirmiyorlar. Yani ibadet olarak mükemmel; şahsiyeti mükemmel ve manen hastalıklardan uzak; ailevi yapı bakımından sağlam. Yaşayış bakımından İslamın bir numunesi; bir vazifede, bir dükkanda,bir fabrikada,bir iş dairesinde çalışırken yönetiminde başarılı,işinde usta, ürettiği mallar kaliteli olan gerçek numune insanlar yetiştirme gayretinde değiller. Halbuki nebiler ümmetlerini bu minval üzere yetiştirmiştir. Böylesine mükemmel insanlardan meydana gelen toplum bir mücadeleye girişse veya kendilerine dıştan bir müdahele söz konusu olsa, hiç şüphesiz ALLAH ın yardımı yanlarında olacaktır."

Said Nursi mevzumuz olan siyasetle ilgili ne diyor: "**Bu zamanın en büyük farz vazifesi ittihad-ı İslamdır...Bu ittihadun meşrebi muhabbettir**."

" Ey kardeşlerim,kırkbeş sene evvel eski saidin dersinden anlaşılıyor ki,o said siyasetle içtimaiyyat-ı islamiye ile ziyade alakalıdır. Fakat sakın zannetmeyiniz ki, o , dini siyasete alet yoluna gitmiş.Haşa,belki o bütün kuvvetiyle siyaseti dine alet ediyormuş. Ve derdi ki : Dinin bir hakikatını bin siyaste tercih ederim. Evet,o zamanda kırk elli sene evvel hissetmiş ki bazı münafık zındıkların siyaseti dinsizliğe alet etmeğe teşebbüs ve niyetlerine mukabil, o da tüm kuvvetiyle siyaseti dinsizliğe alet yapmalarına mukabil,o da tüm kuvvetiyle siyaseti islamın hakikatlerine bir alet yapmağa çalışmış. Fakat o zamanda yirmi sene sonra gördü ki: O gizli münafık zındıkların batılılaşmak bahanesiyle,siyaseti dinsizliğe alet yapmalarına mukabil bir kısım dindar ehl-i siyaset,dini siyaset-i islamiyeye alet etmeye çalışmışlardı. İslamiyet güneşi yerdeki ışıklara alet ve tabi olamaz. Ve alet yapmak islamın kıymetini tenzil etmektir, büyük bir cinayettir.Hatta eski Said o çeşit siyaset tarafgirliğinden gördü ki: Bir salih alim kendi siyasi fikrine ortak bir münafığı hararetle sena etti. (övdü)Ve siyasetine muhalif bir hocayı tenkit ve tefsik etti. (eleştirmek ve günahkar ilan etmek) Eski Said ona dedi ki: "Bir şeytan fikrine yardım etse rahmet okutacaksın.Senin fikrine muhalif bir melek olsa lanet edeceksin.

"***Bunun için Eski said siyaset konusunda "Euzubillahi mineşşeytani vessiyaseti" dedi ve otuzbeş seneden beri siyaseti terk etti***."

Bu satırlara yorum yapmayacağız inşALLAH kelimeler gayet açık ve net işte yine siyaseti şöyle manalandırır:
"Bütün bütün manevi kuvveti kırıp ve teselliyi mahveden ve metaneti kıran dalalet ve sefahata ve yalancı politika ve siyaset..."
1922 yılında Evkaf-ı İslamiye matbaasında basılan "**Sünuhat**" Risalesinde ise şöyle der:
"Evet, İstanbul siyaseti İspanyol hastalığı gibi bir hastalıktır.Fikri hezeyanlaştırır. Avrupa üflüyor biz burada oynuyoruz. O telkin eder,biz kendimizden zannederek telkinin eserini icra ederiz. Menba' madem Avrupadadır o halde gelen ya olumlu ya da olumsuzdur....Bütün harekatı, bizzat hariç hesabına geçer. Çünkü iradesi hükümsüzdür.Hulus-i niyeti fayda vermez."
Boşa giden emeklere yazıklanarak söze devam edelim.Edelim ki körleştirilen insan hakkın estiği yönleri belleyebilsin.**Kastamonu Lahikası 57**.sayfada şöyle der:
Bu zamanda öyle fevkalade cereyanlar var ki, her şeyi kendi hesabına aldığı için hakiki beklenilen ve bir asır sonra gelecek olan o zat dahi bu zamanda gelse, harekatını ocereyanlara kaptırmamak için siyaset alemindeki vaziyetten feragat edecek. Hedefini değiştirecek diye tahmin ediyorum.

Yine **mektubatta 65**.sayfada kendisine yöneltilen: "**Niçin siyasetten çekildiniz?" sorusuna cevaben şöyle der:**

"Dokuz on sene evvelki eski Said,bir miktar siyasete girdi. Belki siyaset vasıtasıyla dine ve ilme hizmet edceğim diye beyhude yoruldu. Ve gördü ki;o yal meşkuk(şüpheli) ve müşkilatlı ve bana nisbetle fuzuliyane, hem en lüzumlu hizmete mani ve hatalı bir yoldur.Çoğu yalancılık ve bilmeyerek ecnebi parmağına alet olmak ihtimali de var."
Siyasilerin manevi resmini deşöylece çizer:
"Siyasete girenlerden hiçbir kimse istiklal ve ihlasını muyhafaza edemez. Herhalde bir cereyan onun hareketin kendi hesabına alacak,dünyevi maksadına alet edecek ve hizmetin kudsiyetini bozacak."*(Şualar: Shf / 325)*

Yine **Lemaların 96**.sayfasında şu tavsiyelerde bulunur: "Sakın cereyanlara kapılmayınız, siyasete girmeyiniz, asayişe dokunmayınız."

"Euzubillahi mineşşeytani vessiyaseti"

23-ALLAH'TAN BAŞKASI İÇİN YEMİN ETMEK ; HÜKMÜ NEDİR ?

KÜFÜR Milletvekili yemini:

Devletin varlığı ve bağımsızlığını, vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğünü, milletin kayıtsız ve şartsız egemenliğini koruyacağıma, hukukun üstünlüğüne, demokratik ve laik Cumhuriyet'e ve Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı kalacağıma; toplumun huzur ve refahı, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde herkesin insan haklarından ve temel hürriyetlerden yararlanması ülküsünden ve Anayasa'ya sadakatten ayrılmayacağıma, büyük Türk milleti önünde namusum ve şerefim üzerine ant içerim.

"**Allah'tan başkasına yemin eden, şüphesiz apaçık bir şirk koşmuştur**.
(Tirmizi ,nûzûr 9 ,Dârimî, nûzûr 6 ; Nesâî, Eymân 4; İbn Mâce, Keffârât 2)

"**Kim yemin edecekse Allah'a yemin etsin, yahutta sussun**"
(Buhârî, Şehâdât 26, Eymân 4; Muslim, Eymân 3)

3248... Ebû Hurayra (r.anh)'den Rasûlullah (s.a.v.)'ın şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir:
"**Babalarınızın, annelerinizin ve putların adlan ile yemin etmeyiniz. Sadece, Allah'ın adı ile yemin ediniz.** *(Allah'ın adı ile de)* **ancak** *(sözünüzde)* **doğru olduğunuzda yemin ediniz**."
(Sunen-i Ebu Davud Terceme ve Şerhi, Şamil Yayınevi: 12/186)

Yemin Edenin Yemini, Yemin Ettirenin Niyetine Göredir Hadisi Babı

20- (1653) Bize Yahya b. Yahya ile Amru'n-Nâkıd rivayet ettiler. Yahya: Bize Huseyni b. Beşîr, Abdullah b. Ebî Sâlih'den naklen haber verdi, dedi. Amr ise': Bize Huseyin b. Beşîr rivayet etti, dedi. *(Demiş ki)* : Bize Abdullah b. Ebî Salih, babasından, o da Ebû Hurayra'den naklen haber verdi.
Ebû Hurayra (r.anh) şöyle demiştir:
Rasûlullah *(SallallahuAleyhi veSellem)*: «**Senin yeminin arkadaşın seni ne üzerine tasdik etti ise ona göredir**.» buyurdu.
(Râvi) Amr: «Arkadaşının seni kendisiyle tasdik ettiği...» dedi.
(Muslim , yemin bahsi 1653)

3249.... Ömer b. el-Hattâb (r.anh)'dan rivayet edildiğine göre;
O, bir kafile içerisinde babası adına yemin ediyor iken Rasûlullah (s.a.v.) kendisine yetişmiş ve:
"**Şubhesiz Allah sizi babalarınız** *(adı)* **ile yemin etmekten nehyediyor. Yemin edecek olan, Allah'a yemin etsin veya sussun**." buyurmuştur
(Buhari, Eymân 4, tevhid 13, edeb 74; Muslim, eymân 1, 2, 3; Nesâî, eymân 4, 5, 6, 10; İbn Mâce, keffarât 2 (benzeri); Tirmizî, nuzûr 8, 9. Sünen-i Ebu Davud Terceme ve Şerhi, Şamil Yayınevi: 12/189)

3251... Saîd b. Ebî Ubeyde'den şöyle dediği rivayet edilmiştir: İbn Ömer (r.anhuma); "Kabe'ye yemin ederim ki hayır" diye yemin eden bir adamı duyup ona:
"**Ben Rasûlullah** (s.a.v.)'**ın; Allah'tan başkasına yemin eden** *(O'na)* **ortak koşmuştur, buyurduğunu işittim**." dedi.
(Tirmizî, nûzûr 9)
Sunen-i Ebu Davud Terceme ve Şerhi, Şamil Yayınevi: 12/191

24- İSLAM'A GÖRE DOST VE DÜŞMAN: Dostluğun gerekleri Velayet ve beraet

Velayet, Arab lugatinde veli ve mevla sözleri ile eş manaya gelir. « Vela üzere gayret etti » demek "yardım etmek üzere toplandı, birleşti" demektir. Vela mastardır. ***Mevla ise dostluk üzere velilik yapan demektir. Onun da müslüman olması gerekir***. *(Lisanul Arab)*

Fıkhi bir kavram olarak vela: müslümanlar arasında sevgi, yardım, şefkat, merhamet, kefalet ve her türlü zulüm ve şer çeşidini engelleme gibi manalara gelir ki bunlarız bazıları kimi zaman farz ve vacib, kimi zaman da mustehab ve mendubtur.

Müslümanlara vela göstermemek de küfür, haram ya da mekruh olabilir. ***Beraet kavramına gelirsek, beraet de velayetin zıddı yani kafirlere dostluk sevgi ve muhabbet beslememek ve onlara yardım etmemek demektir***. Dostluğun ve düşmanlığın da bazı gerekleri vardır.

Dostluğun gerekleri:

Hicret : Yani küfür toplumundan soyutlanmak ve İslama ve islam olan insanlara yönelmek.
Yardım : Müminlere canı, malı, kendi nefsi ve diliyle yardım etmek. İyi ve kötü günde onların sevinç ve hüzünlerine ortak olmak.
Husn-u zan : Kendisi için istediği iyiliği mümin kardeşi için istemek, onlarla alay etmemek, onları sevmeye gayret etmek, onlarla sohbet ve müşavere de bulunmak.
Hakları eda :Hastasını ziyaret etmek, ölüsünü kaldırmak, onlara alçakgönüllü olmak, onlar için dua ve istiğfarda bulunmak ve kardeşlik haklarının tümünü yerine getirmek.
Zulmetmemek : Haklarında casusluk yapmamak, onlara eziyet etmemek.
Hakkı tavsiye : Cemaatlarına katılmak, fitne yapmamak, onlarla iyilik ve takva hususunda yardımlaşmak, emr-I bil maruf ve nehy-I anil münkerde bulunmak. Düşmanlığın gereklerini de şöylece sıralaya biliriz.

1. **Şirk ve küfür ehlinden nefret etmek**.
2. **Kafirleri sevmemek ve onları dost edinmemek**.
3. **Kafirlere yardım etmemek**.
4. **Ölülerine rahmet dilememek ve istiğfarda bulunmamak**.
5. **Onlara şirin görünmek için dalkavukluk yapmamak, din namına onları idare etmemek.**
6. **Onların kanunlarına mahkeme olmamak, ve bu kanunlara rıza göstermemek, adalet beklememek.**
7. **Emirlerine itaat etmemek.**
8. **Selamda ilk başlayan olmamak.**
9. **Dini ve dünyevi olsun onların adet, örf, gelenek ve göreneklerine uymamak.**
10. **Onların düğün, bayram diğer ayin ve merasimlerine iştirak etmemek.**

İşte bahsettiğimiz kaideler ve gerekleri bunlardır bunların delil ve isbatları Kuran ve sünnette mevcuttur ki dileyenler oralarda bulur. Burada detaylarıyla açıklamaya kalkmamız gayenin dışına çıkmamızdır. Rasulullah davet yolunda küfür sistemi içerisine girmenin tehlikesini ve olumsuzluğunu bize hareketiyle göstermiş ve gelecek inanan nesillere

miras bırakmıştır.
İslam tarihi ile iştigal edenler hatırlarlar ki:
Muşrik liderler Rasulullah a gelip: “**Ne istiyorsun? İstersen seni Mekkenin lideri yaparız**" dediklerinde Rasulullah, Bu işin muhal olduğunu şu sözlerle ifade etmiştir:
"**Bir elime Güneşi bir elime de ayı verseniz ben davamdan dönmem**."
Evet, onların sisteminde yer alış bir nevi davadan dönüş olmalıdır ki, Rasulullah bunu böylece ifade etmiştir. Aslında şu şekilde yola çıkarsak daha faydalı olacak kanaatindeyim:
Rasulullah şayet bu teklifi kabul etse Mekke lideri olup halka kendini iyice benimsetse, ve vardığı doruk noktada tebliğe başlasa daha etkili olabilirdi o kadar insan telef de olmazdı iş insancıl hümanist yollarla bağlanırdı, ne vardı bir kaç sene kimliğini gizleyip onlar gibi davransa ve içten içe sistemi feth etseydi vs.vs. Burada Rasulullah stratejik bir hata yapmıştır diyebilir miyiz?
Elbetteki hayır çünkü her şeyde olduğu gibi rasulullah bu davanın metodunu da ALLAH'tan almıştır. Kıyas ve icmaya gelince şanlı müctehidlerimiz "Kafirin mu'mine velayet hakkı yoktur“ diyerek sosyal standardı belirlemişlerdir.
Şu halde biz müslümanların demokratik seçimlerde tavrımız, ona katılmak değildir. Ona katılarak bazı müslümanları şirk, zulüm, günah çukuruna bize vekaleten itmek hiç değildir.

Bu işten ALLAH’a sığınmalıyız. Tavrımız, hayatımızı kokuşturan, haramlar ve münkerlerle, zulüm ve zulümat ile, cehaletle dolduran çağdaş cahiliyye ve tağuti sistemi tüm kurumları ile red edip hayatımızdan söküp atmak ve ALLAH’ın dinini hakim kılmak için ALLAH’a dayanıp, ALLAH’ın hükümlerine sımsıkı sarılarak ihlas, sabır ve sebatla çalışmak olmalıdır.
Oy vermenin bir sakıncası da “Küfre rıza küfürdür” hükmüne zıddıyetten gelir. Ayrıca Rasulullahın "***Kim kötü bir çığır açarsa*** " diye başlayan hadisi de bize diyor ki oy vermek tehlikeli ve büyük vebali olan bir ameldir. O halde bize düşen mürted kafirlerle aynı çatı altında aynı işleri görecek yeni tağutlar çıkarmak değil, ALLAH'ın(cc) nizamını ikame edecek mücahidler çıkarmaktır.

Partiler ancak mevcut statükoyu muhafaza yoluna girmiş tembellerin ve çıkar ve menfaatperestlerin yurdudur. Bizler insanları iktidarı bir tağuttan almaları ve diğer bir tağuta vermeleri inancını reddediyor, onları anın vacibine çağırıyoruz. Anın vacibi tağutu inkar etmek, düzenini tarumar etmektir.
Yemin meselesi: Partiler gerçekten de Türkiye müslümanları açısından çok muallakta bırakılan meselelerden birisidir. Bu bölümde işlemek istediğimiz mesele milletvekili olarak seçilenlerin, mecliste ettikleri yemin ve fıkhi görüntüsü ile ilgilidir.
Şöyle özetleyelim meseleyi ki meselenin anlaşılması mevzunun anlaşılması kadar mühimdir:

Bir müslüman adaylığını koyar, meclise seçilerek girer ve anayasaya Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı kalacağına yemin edebilir mi? Bunda hüküm nedir?

Öncelikle şunu arz edelim ki, Darul harb olan beldeler, çağdaş Ebu Cehillerin beldeleridirler. O beldeler cehalet ve taassubun yuvasıdır.Ve böyle bir diyarda kişiler ALLAH'ın din ve diyanetini hakkıyla öğrenemeye bilirler.. Şimdi tekrar konumuza dönelim...
Kişi hiç bir surette elfaz-ı küfür olan bir lafzı söyleyemez ve kullanamaz. Yalnız işkence ve ölüm tehdidi gibi durumlar hariç. Şayet kullanırsa cümle fukahanın ittifakıyla Kafir olur. Yemin konusunda durum şöyle bir görüntü arz eder:
Öncelikle iki durum ortaya çıkar; Peygamberin "**Atalarınızın, ana ve babalarınızın ve putların adına yemin etmeyin**" hadisince böyle bir amel men edilmiştir. Caiz değildir.

Muhteva olarak ise bu yemin tamamen bir elfaz-ı küfür olmakta. Çünkü mecliste çıkıp milyonların gözleri önünde bir küfür anayasasına uyacağına, yani onu meşru tanıdığına ve dahi ALLAH'ın nizamını ilga etmiş Ataputun ilke ve inkılaplarına bağlı kalacağını ikrar ve ilan eden kişi elbette ki küfre girer.
Bunu tevil, cehalet vs. gibi fasit yollarla meşrulaştırmak için deliller ile

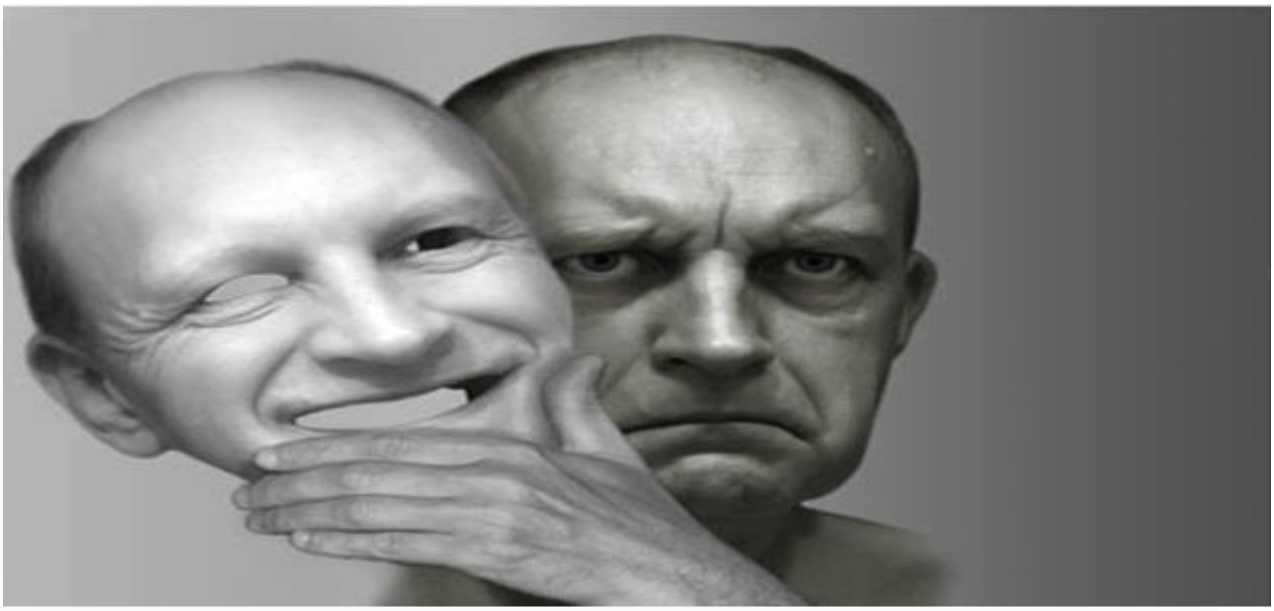
kendini kurtarmaya çalışsa bile en iyimser ifade ile küçük şirkten aşağısı olamayacaktır.
Ve dahi kişinin bu küfre girmesine sebeb olan bilumum seçmen de bu vebal den paylarını alırlar. Nitekim ayet-i Kerime de şu şekilde buyrulur:

"**İyilik ve takva** *(ALLAH'ın yasaklarından sakınıp emirlerine uyma)* **hususunda yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerinde yardımlaşmayın. ALLAH'tan korkun** (*O'nun şeriatına bağlanın)*. **Çünkü ALLAH'ın cezası çetindir**." (Maide: 2)

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:
"**İster zalim olsun, ister mazlum** *(mu'min)* **kardeşine yardım et**". Oradan bir adam;
"**Ya Rasulullah, mazlum ise ona yardım ederim, fakat zalim ise nasıl yardım edebilirim?** dedi.
Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:
Onu zulüm yapmaktan alı koyarsın. İşte bu ona yardımdır."
(Buhari, K. Mezalim ve'l Gasb, 2264)

Ayrıca bu kişiye bu uyarı yapıldığında; O zat "**Hayır canım neresi harammış, neresi küfürmüş**" gibi bir tavra bürünürse, bu sefer gerçekten daha da büyük bir pisliğin içine düşmüş olur.

25- TAKİYYE NEDİR ? NE ZAMAN YAPILIR ? ŞARTLARI NELERDİR ?

Az önce (23) mecliste edilen yeminin küfür olduğunu işlemiştik. Bu arada bazı arkadaşlar bu söz takiyye'dendir ve o şahısta bu sözünde mazurdur diyebilirler. Biz de meseleyi açıklamaya azmettik...
***Takiyye;* ALLAH'ın (cc) mu'min kullarına gösterdiği bir felah yoludur ama takiyye her zaman söz konusu olamaz her zaman yapılamaz**.
Öncelikle kişinin takiyye yapabilmesi için işkence altında olması ya da ölüm tehdidine muhatab olması gerekmektedir.
Tüm bunlar olmadan kendi hür iradesiyle bu vekillik mesleğine adaylığını koyar, milyarlarca lira da para harcar, sonra miletin huzuruna çıkıp oy dilenir, seçimi kazanır ve meclise girip ilk günden küfrünü ilan eder. Ondan sonra da sömürmek için müslüman kitleye bu takiyyedir der. MaşaALLAH...

Kişilerin her şeyden evvel sözleri dikkate alınır, sonra da amelleri.
Şimdi bu kişi lafzen ve amelen küfrü izhar ediyorsa bu kişinin hükmü kafir olduğunadır.
Şu nokta karşımıza çıkabilir, kişi diyebilir ki: "***Ben tavbe ettim o sözümden vazgeçtim***"
O zaman kişinin davranışları tekrar izlenime alınır Şayet tevbesine

sadık olarak hareket ediyorsa iddiasında doğru olduğu ve ehl-i iman ve kıble olduğu anlaşılır. **Ama hala ben tevbe ettim diyor ve hala o mefsedet yuvası puthanedeki çalışmalarına devam ediyorsa; tevbe ettim sözü dikkate alınmaz çünkü ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz kelam-ı kibarında işaret edilen gerçekliğin hükmü caridir**.

Bakınız ayet-i kerime de Müslümanın öyle yerlerde teşrik-i mesaisinin mümkün olmadığı nasıl beyan edilmiş:
"**Ayetlerimiz hakkında** *(ileri geri konuşmaya)* **dalanları gördüğünde onlar başka bir söze geçinceye kadar onlardan uzak ol** *(meclislerini terk et).* **Eğer şeytan sana unutturursa hatırladıktan sonra** *(hemen kalk)* **o zalimler topluluğu ile oturma**." (En'am: 68)"

"**O, Kitapta size indirmiştik ki; ALLAH'ın ayetlerini inkar edildiğini, yahut onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar bundan başka bir söze dalıncaya kadar kafirlerle beraber oturmayın, yoksa sizde onlardan olursunuz. Elbette ALLAH, münafıklar ve kafirleri cehennemde bir araya getirecektir**." (Nisa:140)

"**Mu'minler, mu'minleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesin. Kim bunu yaparsa, artık onun ALLAH nezdinde hiçbir değeri yoktur. Ancak kâfirlerden gelebilecek bir tehlikeden sakınmanız başkadır. ALLAH, kendisine karşı** *(gelmekten)* **sizi sakındırıyor. Dönüş yalnız ALLAH'adır**." (Ali İmran :28)

Taberi'nin naklettiğine göre **İbn-i Abbas**, Takiyye kavramını şöyle tarif etmektedir:
"**Takiyye kalbin iman ile dolu olması halinde dil ile küfür veya haram olan bir sözü söylemektir. Fakat öldürme fiili gibi elle yapılan ameller yada küfür veya haram amel işlemeksizin yapılmalıdır. Bu konuda mazeret yoktur**." *(İbn-i Cerir, İbn-i Münzir*

ve Beyhaki'den sahih senetle)

Bir başka sözünde İbn-i abbas bu konu hakkında şunları söylemektedir:
İbn-i Abbas: "**Takiyye ancak dil ile olur. Kim haram veya küfür bir söz söylemeye zorlanırsa kalbi iman ile dolu olmak kaydıyla dili ile söylesin. Bu ona zarar vermez. Takiyye ancak dil iledir**."
(İbn-i Cerir, İbn-i Ebi hatim'den rivayetle)

Bağavi ve **Taberi** ise bu ayetin tefsirinde takiyye ile ilgili olarak şu sözlere yer vermektedirler:
"**ALLAH mu'minlere, kafirleri dost edinmeyi, onlara velayet ve yetki vermeyi yasaklamıştır. Onlarla iç içe bulunmayı, onlara içini dökmeyi nehyetmiştir. Ancak kafirler üstün iseler, veya mu'min olan bir kimse kafir bir toplumda bulunuyorsa ve mu'minler bu kimselerden gerçekten korkuyorlarsa, o zaman sadece dilden olmak suretiyle onlara karşılık verebilirler. Ancak kalbleri iman ile dopdolu olacak, inançlarından asla bir şey kaybetmeyecekler. Böyle dilden söylemekle onlardan gelebilecek bir kötülüğü engelleyecekler ve fakat bunu yaparlarken herhangi haram olan bir kanı helal kılmaksızın, veya helal olan bir malı haram kılmaksızın, veya müslümanların açıklarıyla ilgili olarak kafirlere hiçbir şey açıklamaksızın hareket edeceklerdir. Takiyye ancak ölüm korkusu olması halinde ve niyetinde sağlıklı olması halinde olabilir**" *(Bagavi Tefsiri; 1/336)*

"**Bu ayete göre (3/28); yani sizin onların gücü ve hakimiyeti altında olmanız halinde, can güvenliğinizden de korkuyorsanız, o zaman dillerinizle onlara karşı velayeti içten olmamak şartıyla söyleyebilirsiniz. Fakat buna rağmen onlara karşı olan düşmanlığınız içinizde gizli kalacaktır. Onların küfür bakımından üzerinde bulundukları şeyler sebebiyle onlara karışmayacaksınız. Herhangi bir müslüman aleyhinde her hangi bir fiil ile de onlara**

yardımcı olmayacaksınız." *(Taberi Tefsiri: 3/228)*

Görüleceği üzere takiyye hiçbir zaman munafıklıkla eş anlamlı değildir: Münafıkça tutum sergileyerek ALLAH'ın dinini bir kenara atıp kendi yanlarından kanun ve yasa çıkaranların sarılacakları bir mazeret hiç değildir. Zira takiyye inancına göre, müşriklerle beraberlik ancak can güvenliği söz konusu olduğu zaman olur. Bu da sadece söz iledir. Yoksa kişilerin hayatlarını demokratik dinin kurallarına göre belirleyerek sonra da takiyye yaptıklarını iddia etmeleri komik ve de tutarsız bir iddiadan başka bir şey olmayacaktır.

Son söz olarak şunları söyleyelim ki:

Takiyye olarak bir fiili adlandırabilmek için onun takiyye şartlarına uygunluk arzetmesi gerekir. Kulların her nefsi hareketlerine şeriatten bir delil getirmeye kalkmak ancak ALLAHın dinini tahrif etmektir. Bizler ancak ve ancak doğru yola ALLAH ve rasulü ile onların bize öğrettikleriyle varabiliriz. Bunun bilincinde, particilik gibi tüm bidatleri reddediyor ve tüm kardeşlerimizi, kopmaz sağlam ipe sarılmaya ve bir tek kelimeye çağırıyoruz.

26- İSLAM PARTİSİ OLAMAZ MI ?

Şu bir hakikat ki İslam partisi ismi insanın nefsine ve kulağına hoş geliyor.
Evet biz müslümanlar İslam partisi sözünü duymuşuz ama bunu KUR'AN-I KERİM'de Hizbullah olarak duymuştuk . ALLAHın Hizbullah *(ALLAHın fırkası)* taraftarlarını dejenere ederek demokratlaştırma çabasıdırr tüm bu olanlar .

Peki İslam'ın her yönüyle karşısında olan, onu her türlü tehlikenin fevkinde gören, mensublarına potansiyel bir terörist hükmüyle yaklaşıb. Her nerede olursa onu yok etmek için var olduklarını söyleyen *(Murat Karayalçın)* kadrolarıyla bu sistem, bu devletin yapısı, böyle bir oluşumun varlığına musaade edecek midir? Elbetteki hayır...Peki ya ortada olan islami denilen partiler nedir? denilirse:
Vitrin deyin, baraj deyin, sus payı deyin, deyin işte her naneye yarar bu meretler Firavuni düzenler lehine... Ama ümmet açısından ne denir, ne söylenir orası içler acısı.Şimdi herkes otursun ve

düşünsün kendi kendine... Sizi öldürmeye ahdetmiş bir düşmanınız var. Ve siz onu bunu bilerekten evinize alıyor. Ve kalmasına musaade ediyor, yatacak yer ve yiyecek aş veriyorsunuz. Hatta silahınızın yerini dahi açıb kendi ellerinizle gösteriyorsunuz. Olacak iş mi?

Bunu en aptal insan dahi yapmayacaktır. Peki şu koca devlet, yetmiş küsür yıllık sistem bunun böyle olduğunu bilmeyecek kadar mı ahmak? Yoo Hayır.... Ama sanki onlar bunu bilmiyorlarmış da onların bu düzenlerinde onların onayladığı bir parti ile İslam gelecekmiş gibi onun eşsiz hükümleri uygulanacakmış gibi gösterenler bizleri ahmak yerine koyuyor o ayrı mesele.

Peki bu sistemin onayladığı partilerin biz İslami partiyiz, gelin bize oy verin demesiyle gidip oy verenler. Bu semerlenme hareketine ne kadar suskun kalacaklar ben onu düşünüyorum. Hiç kimse beklemesin Firavunların, Musa'lara ala-yı vala ile "***Gel canım kardeşim kur teşkilatını, kimi seçerse bu millet onun dediği olsun***" demelerini... Yanılmayalım. Hele hele hiç aldanmayalım. Ama n'olur uyanalım. N'olacak bu halimiz Yeter artık...

27- KÜFRÜ MEŞRULAŞTIRMAK

Bugün parti faaliyetleriyle ortaya serilen görüntü ve özellikle de yaptıkları çağrılar, islami partiyiz diyenlerin onları savunanların söylemleri maalesef rasulün gösterdiği hareket metodundan oldukça uzaktır. Kur'anı Kerimde

"**Andolsun biz her kavme ALLAHa ibadet edin ve tağuta kulluktan kaçının diye tebliğ etmesi için bir peygamber göndermişizdir**." (Nahl, 36) Buyrulur.

Evet, Rasulullah'ın ve o şanlı kadronun evvel veya sonra gelenleri hep bu noktayı vurgulamışlardır. "**ALLAH'a itaat, tağuta isyan**" .
Oysa günümüz partileri bunun tersine tağutun idaresi altındaki beldelerde onların şeriatlerine ilke ve inkılkardeşrına uyarak bu doğrultuda mücadele vereceklerini beyan ederek, partilerini açıyor ve insanları kendilerine çağırıyorlar. Dikkat buyrunuz kendilerine ...Hiç kimse iddia edemez ki bu partiler ALLAH ve Rasulüne, ve onlara itaate çağırıyor diye ve dahi nefsaniyetin ağır bastığı bu arena da partiler kıyasıya çoğalıyor niçin? Elbetteki çağıranların artmasından... Benim fikrim, benim partim, benim yolum, benim adayım, benim ideolojim vs...vs... Aslında bunların temelinde yatan temel saiktir o da bendir, enaniyetdir.
Sırf iktidar olmak için, insanlara islamdan dem vurarak, tağuti güçlere köleliğe ve dahi kendi nefsaniyetlerine çağıranlara değil, elbette samimi ve art niyetsiz olarak ALLAH ve Rasulüne çağıranlara koşacağız... "Ben sizden bir ecir (çıkar, menfaat yada karşılık) beklemiyorum.Benim ecrim Alemlerin rabbinin indindedir" Ayetiyle de şekli çizilen davet ve mucahede yolunda, katiyyen bir çıkar ve manfaat ilişkisi olmamalıdır.
Kendi "ene" leriyle güya islamilik taslayanlar! Sizler, biliniz ki fitneniz gerçekten çok büyüktür ve de tehlikeli. Bakınız Rabbul Aleminin uzlaşmacı tavrına... "Gelini bir tek kelimede birleşelim" Evet, Hodri meydan ey

particiler, ey siyasiler, Ey bu ummetin bir çoğunu istediği yöne çekebilecek çobanlar, tek kelimede birleşiniz. İştirak edilen günahlar Şimdi buradan itibaren de Particilerin içinde bulundukları halde düşme ihtimalleri bulunan günahları sıralamaya çalışacağız... Günahların metinlerini aldığımız kaynaklar İmam Hadımi'nin Barika adlı eseri ve İbn-i Hacer el Heytemi'nin Zevacir kitabı.

1. Küfür
2. Şirk
3. Sünnet-i Nebebviyi terketmek
4. Günah-ı Kebaire razı olmak
5. Din-i ilahinin gayrısına hizmet etmek.
6. Kebair işleyene yardım etmek.
7. Büyüklerin kötü huylarını görüp sükut etmek.
8. Bidat çıkarıp ümmete miras bırakmak.
9. Haram şeylere para ve mal sarfetmek.
10. Vekil olanın müvekkili aleyhine ve zararına hareket etmesi.
11. Emaret ve emirliği ele geçirmek için para ve mal sarfetmek.
12. Umur-u Müslimine fasık ve facirleri tayin etmek.
13. Hükümdar ve emirlerin, hakim ve memurların tebaasına veya maiyyetindekilere zulmetmesi.
14. Gücü yettiği halde zalimlerin alinden mazlumları kurtarmamak.
15. Zalimin zulmüne rıza göstermek. Onlara yardım etmek ve yol göstermek.
16. Hudud-u İlahide şefaat etmek.
17. Sözü fiiline uymamak.
18. Batıla yerdım etmek ve göz yummak
19. Hududu ilahiyi ikamede mudahene etmek.
20. Ellerinde bulunan dünya nimetine tamah eden Hakim, Vali, Zengin, Amir ve asi fasıkların evleri ve mekanlarına ve dahi bulundukları yerlere gitmek.
21. Zalimlerin huzurunda durmak el etek öpmek.
22. Günah işleyeceklere yol göstermak.
23. Ahkam-ı Kuran ile hükmetmemek.
24. Zaruret olmadığı halde zalimleri emirlik ve kadılığa getirmek.
25. Zulme sebeb olma ihtimali varken nazıra ve nazırın yaptığı işlere bakmak.
26. Emirlik, kadılık, memurluk veya müftülük için aracılık istemek.
27. Muşriklerle musafaha etmek, Onlarla merhabalaşmak, dostluk izhar etmek ve edecek lafızlar kullanmak, onlardan bir şey ummak.
28. Ahidlerini bozanlarla oturmak.

29. Muşriki bayram ve törenlere katılmak ve tebrikleşmek.
İşte böyle... Mumin kişiye yakışan: tehlikeden uzak durmaktır. Hele şubheli şeylere yaklaşmamak. Gerisi size kalmış ya kabul ya red...

28- BEŞERİ DÜZENİN BAZI KURUM VE GÖREVLERİ

Kabul etmek zorunda olduğumuz gerçeklerden birisi de, müslüman bir kimse için cahili düzenlerin egemenliği altında, inanç ve amel bakımından bir takım tavizler vermeden , fedakarlıklarda bulunmadan yaşamaya imkan olmadığıdır. Bu fedakarlıklar ise övülmeye layık fedakarlıklar değillerdir. Bilakis bunların çoğu normal şartlar altında yapılmaması, gereken tavizlerdir. Günümüzde ve içinde bulunduğumuz beşeri sistemin otoritesinde bulunan cahiliye idarelerinde , müslümanların yüzyüze geldikleri

sıkıntılardan, içinden çıkmakta zorluklarla karşılaştıkları hallerden birisi de bu tür tavizleri vermek veya vermemek gibi bir sıkıntı yaşamalarıdır.
Esasen müslümanların cahili bir düzenin egemenlği altında kalarak istenen anlamda İslami bir hayat sürmesi, bütün ilişkilerini islamın öngördüğü şekilde ve islama uygun bir zeminde şekillendirip , sorumluluklarını yerine getirebilmesi , mümkün olan bir şey değildir.
Fir'avuni düzenlerin egemenlikleri altında (dar'ul-harb) yaşayan müslümanlara, bulunduları yerden ayrılıp eğer varsa baskılardan uzak bir şekilde daha rahat yaşayabilecekleri bir ortama hicret etmelerinin emredilmesinin sebebi de budur.
Cahili düzenlerin egemenliği altında yaşayan , sırf "rabbim ALLAH'tır" dedikleri için zulum ve baskıya maruz kalarak akidesine ,inancına uygun bir hayat sürmekte zorluklarla karşı karşıya bırakılan müslümanlara , dar-ı islamda yaşayan müslümanların yardımcı olmakla görevli olmalarının sebebi de budur. Akidesini yaşamak, inancını hür bir irade ile seçip tercihine uygun bir hayat sürmek fırsatını egemenlik ve zulumleri altına aldıkları insanlara vermeyen düzenlere karşı müslümanın(lar) gerektiğinde cihad ederek bu tür zalim ve baskıcı düzenlere son verip, zulum ve baskılarını ortadan kaldırmakla görevli olmalarının sebebi de budur.
Ancak çeşitli sebeplerle hicret edemeyen müminler , küfrün , zulmun ve cahili düzenin saptırıcılıkları , türlü çeşitli hile , desise ve komploları karşısında daha az tavizli ve daha yoğun ve kararlı İslami tavırlı bir mücadeleyi nasıl verebilecektir?
Özellikle de akideleri açısından ve İslam'ı hakim kılma açısından mutlaka izlemek zorunda oldukları ilkeler açısından kendilerini yanlışlıklardan koruyabilmek için neler yapmamalıdırlar ?
Müslümanın her hususta ALLAH Rasulune uymak , O'nu yaşayışyla , ilişkileriyle örnek almak zorundadır .

"- **Andolsun ki ; sizin için , ALLAH'a ve ahiret gününe kavuşmayı**

umanlar için ve ALLAH'ı çokça anan kimseler için ALLAH Rasulu güzel bir örnektir " (Ahzab 21)

" **Deki : Eğer siz , ALLAH'ı seviyorsanız bana uyun ki ALLAH 'da sizi sevsin ve günahlarınız bağışlasın . ALLAH günahları bağışlayandır , esirgeyendir . " "De ki : ALLAH'a ve rasulune itaat edin . Eğer yüz çevirlrlerse , şüphesiz ALLAH kafirleri sevmez** " (Al-i İmran 31-32)

Müslüman , ferdi ailevi , ahlaki , ruhi , iktisadi hayatında , sosyal ve toplumsal ilişkilerinde ALLAH Rasulunu örnek almak zorundadır . İslam'ın egemenliği altında yaşamak halinde böyle bir örnek alış elbetteki büyük problemler doğurmaz . Ancak İslami olmayan cahili düzenlerin egemenliği altında yaşanması halinde bu örneğe uygun tavırlar nasıl belirlenecektir ?
Bizim için büyük önem taşıyan şu ayeti kerimeye dikkat kesilelim :

" **Ey inananlar! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olan kimseleri dost edinmeyin. Onlar size gelen gerçeği inkar ettikleri, Rabbiniz ALLAH'a inandığınızdan dolayı Rasulü ve sizi***(yurdunuzdan sürüp)* **çıkardıkları halde siz onlara sevgi ulaştırıyorsunuz. Eğer benim yolumda savaşmak ve benim rızamı kazanmak için çıktınızsa içinizde onlara sevgi mi gizliyorsunuz? Oysa ben sizin gizlediğiniz ve açığa vurduğunuz her şeyi bilirim. Sizden kim bunu yaparsa doğru yoldan sapmış olur** " (Mümtehine 1)

"**İbrahim'de ve onunla beraber bulunanlarda sizin için güzel birmisal vardır. Hani onlar** *(putperest ve cahili egemenliği kabul eden)* **kavimlerine demişlerdi ki: "Bizler sizden ve sizin ALLAH'tan başka taptıklarınızdan uzağız. Sizi (düzen ve dininizi) reddediyoruz . Siz** *(şirki terk edip)* **bir tek ALLAH'a inanıncaya kadar sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir." Yalnız İbrahim'in babasına: "Senin için mağfiret dileyeceğim, fakat**

senin için ALLAH'tan *(gelecek)* **hiçbir şeyi** (önlemeye) **gücüm yetmez." demesi hariç. Rabbimiz! Yalnız sana dayandık, sana yöneldik. Dönüşümüz de ancak sanadır**." (Mümtehine 4)
İlk ayette , beşer olarak göz önünde bulundurduğu bir takım mülahazalarla hareket eden ve bunun sonucunda Rasulullah'ın Mekke'yi feth etmek üzere hazırlık yaptığı haberini gizlice ulaştırmaya çalışan **Hatıb b. Ebi Beltea** 'nın tutumu vesilesiyle, müminlerin müşriklere karşı takınmaları gereken başka türdeki tavırları dile getirilmektedir. İslam'ın egemen olduğu bir dönemde bile müslümanlar, kafirler arasında yaşayan yakınlarına herhangi bir kötülük gelmemesi gibi mazur görülebilecek bir maksat dolayısıyla dahi olsa , müslümanların özellikle gizli ve saklı kalması, kafirler tarafından bilinmemesi gereken stratejik bilgileri herhangi bir yolla ulaştıramaz , ima yoluyla dahi olsa onlara bilgi veremez. Ya İslami hareket , cahili düzenin yakın takibi ,nefes aldırmak istemeyen , zulmu ve saptırmak için hain ve sinsice tetikte bekleyişi , hatta bu uğurda aralıksız ve hummalı bir faaliyet içerisinde olması söz konusu ise ; müslümanların cahiliye düzenlerine karşı tavrı ne olabilir?
Cahili çarkın bir dişlisi olarak kalmaya devam edildiği sürece ayet-i kerimede " teberri " ile yani uzak ve beri olmakla ifade edilen tavrı takınmak nasıl mümkün olacaktır ?
Cahili düzen ve bu düzenin sahipleri , koruyucuları ve inanıcıları nasıl inkar edilecek , reddedilecektir? Müminler ile kafirler arasında esasen var olan kin , düşmanlık ve bunun sonucu olan mücadele nasıl ortaya çıkabilcektir ?

Egemen cahili düzen ile barış halinde yaşamanın yolları aranarak , bu uğurda İslam'ın ilkelerinden ve müslüman kimliğin en belirgin niteliklerinden tavizler verilerek böyle bir mücadeleyi başlatmak ve cahili düzene karşı sağlıklı bir şekilde gereken mücadeleyi vermek nasıl mümkün olabilir?
Cahili düzenin aygıtlarından bir aygıt olarak yada bu aygıtın önemli yada önemsiz bir yerlerinde bulunarak, bu aygıtın bütünleyici bir

parçası olarak , üstelik bunun islami, sağlıklı ve huzurlu bir yol olduğu telkinleri de yapılarak takınılan tavırlar, müslümanın örnek alması gereken tavırlar mıdır?
Bu tavırlar dünya hayatında ve yalnızca maddi ölçülere göre zahiri bir esenliğe sebep gibi görünse dahi, takınmamız istenen tavırlar değildir. Bunlar örnek almamız gereken tavırlar olmadığına göre, yine de bu tür tavırları takınırsak kendiliğimizden (nefsimizden , heva ve hevesimizden) tavır üretmiş olmaz mıyız?
Böylece cahili düzenin ekmeğine yağ sürmüş olmuyor muyuz ?
Aslında Peygamber (s.a.v.) efendimize karşı mekke müşrik düzeninin tavrı da bu olmuştu.

“**Onlar arzu ettiler ki , sen yumuşak davranasın , o zaman kendileri de yumuşak davranacaklardı**“ (Kalem 9)

İslam yolunda muvahihidi bir duruş sergilerken, ve böyle mücadele içerisindeyken , cahili düzenlerin egemenliği altında bulunulsun , ister İslam’ın belli bir egemenlik alanı olmakla birlikte küfre karşı sıcak mücadele vermek hallerinde olsun , müslümanların sıkıntısız , imtihansız , ibtilasız (bela , musibet) kaldıkları hangi dönemde görülmüştür ki?
İmtihan ve ibtila kaçınılmazdır.Bu imtihanları başarı ile geçmenin , bu belalardan Rabbi razı edecek biçimde kurtulmanın yolu ; İslam üzere , Kur’an’ın gösterdiği örneklere uymaktan ,en ufak bir taviz vermeden sabırla sebatla yürümektir .

“ Ey **iman edenler , sabırla, namazla** *(ALLAH’tan)* **yardım isteyin. Şüphe yok ki ALLAH, sabredenlerle beraberdir.”-“ALLAH yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin. Hayır, onlar diridirler. Fakat siz anlayamazsınız “-“ Andolsun ki ; sizleri biraz korku , açlık , mallardan , canlardan ve ekinlerden yana bir eksiklikle sınayacağız . Sabredenleri müjdele** ! “ (Bakara 153,154,155)

ALLAH’ın ve peygamberinin bizlere yol olarak göstermediği hiçbir

yol ;ALLAH'ın yolu olamaz. ALLAH'ın yolu olmayan bir yolla mücadele vermek, en azından bid'attir. Bid'atin doğruluğunu savunmak , bu bid'at yolu izlemek suretiyle ALLAH'tan ecir beklemek ise başlı başına safdilliktir. Çünkü bid'at eğer günah değilse,ecre hiçbir zaman sebep teşkil etmez.
İslam adına mücadele verdiğini ileri sürüp, bu mücadele yolunu , her alanda örnek almamız gereken Hz. Peygamber'in izlediği yolun dışında kalan yollardan seçenler , bu sağlıklı yola çağıranlara karşılık , yollarının tehlikesiz olduğunu belirterek haklı olduklarını vurgulamaya çalışanlar, böyle bir gerekçe göstermekle ikinci bir sefer yanıldıklarını bilmelidirler.

Kafirlerin ellerinde bulundurdukları güçleri yanlışlıklara bahane göstermek , yanlış bir harekettir. Kişiyi ALLAH'tan korkmak yerine , şeytan'ın dostlarından korkmak alçaklığına mahkum eder .

" **İnsanlar** *(müşrikler , kafirler)* **onlara: "Düşmanlarınız size karşı ordu topladı,** *(gücünüz onlara yetmez)***o halde onlardan korkun." dediklerinde, bu, onların imanını artırdı ve şöyle dediler: "ALLAH bize yeter. O ne güzel vekildir** ". (Al-i İmran 173)

"**De ki:"ALLAH'ın bizim için yazdığından başkası asla bize isabet etmez. . O bizim mevlamızdır. Müminler yalnızca ALLAH'a tevekkül etsinler." - De ki: "Siz hakkımızda iki güzelin** *(Zafer veya şehadet)* **birinden başkasını mı gözetir durusunuz? Biz ise size ALLAH'ın kendi katından veya bizim elimizle bir azap indirmesini gözetiyoruz. Haydi siz gözete durun, biz de sizinle beraber gözetmekteyiz**." (Tevbe 51- 52)

Müminler , takdir edildiği şekliyle gerçekleşmesi kaçınılmaz olan kadere iman ederler. O bakımdan onlar, korkudan ve dünya hayatına tutkunluktan meydana gelen hesaplarda bulunmak yerine, ALLAH'ı razı edecek yolların peşinde olurlar.
Cahili düzenlerin önlerine yol diye çıkardıkları metodları izleyerek,

onlardan taviz koparacaklarını sanarak en büyük ve verilmemesi gereken tavizleri vermek yerine, mevlalarına sığınarak O'nun kendileri için, akidelerini egemen kılmak yolunda belirlenmiş olduğu tartışılmaz doğru ve islami hedeflere yalnız kendisinin ulaştıracağı şeklindeki İlahi garantiye sahip olan nebevi yoldan başkasını izlemeyi asla kabul etmezler.

29- DEMOKRATİK MÜCADELE KURUMU PARTİLER :

Türkiye'de ve müslümanların akidelerini egemen kılmak için yollar ve çareler aradıkları müslümanların yaşadıkları yelerde dahi, demokratik düzenin kurumları olan siyasal partiler vasıtasıyla İslam'ı hükmetmek noktasına taşımayı geçerli bir yöntem olarak kabul edenler vardır. Bunlar çoğunluğu da oluşturmaktadırlar.
İzledikleri bu yolun İslam'a uygunluğunu savunmakta, ispatlamak için delil diye kabul ettikleri bir takım gerekçeler ileri sürmekte ve hatta kendilerine katılmayan metodlarını benimsemeyen, İslami endişelerle izledikleri yollarını uygun görmeyen ve onların yanında mücadele ve çalışmayı reddeden müslümanları ağır bir dille dahi suçlamaktadırlar.
Reddedenler *(biz)* ise meselenin İslami ilgilendiren bir konu olduğuna inanmaktadırlar.Anlaşmazlık konusu olan herhangi bir şeyin çözümü için ALLAH'a ve Rasulune başvurmakla, yani konu ile ilgili hükümleri araştırmakla hükümlüyüz.
"**Hayır! Rabbine andolsun ki iş bildikleri gibi değil, onlar aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp sonra da senin verdiğin hükme karşı içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olamazlar**. " (Nisa 65)

İslam'ı egemen kılmak için çalışmak ibadettir . ibadetin yerine getirilme yolu ve bu yolun temel ilkeleri evvela Kur'an-ı Kerim , ikinci olarakta sünnet-i seniyye ile sabitlenmiştir.Bunlara müracaat edildiği taktirde herkesin tesbit edebilceği gerçek şudur :

Müslüman , ALLAH'ın hükümlerine aykırı herhangi bir hükmü kabul edemeez . Müslüman bir kimsenin , İslam'ın emrettiği hedef ve gayeleri gerçeekleştirmak sorumluluğu vardır . Bu sorumlulukları yerine getirebilmek için izleyeceği yol "*ALLAH'ın emrettiği , rasulunun rehberlik ettiği* " yola aykırı olamaz .
Muhammed Kutub , parti yoluyla ve demokratik yöntemlerle çalışma metodunun denenmesi ve bu yoldan yararlanılması gerektiğini savunanların var olduğunu işaret etmekte ve şunları söylemektedir :
"Bunlar *(yani İslami hareketin bir tıkanıklıkla karşı karşıya olduğunu söyleyenler)* davadan vazgeçmediler. Fakat onlar davanın çıkmaza sürüklendiği ve bu bakımdan yolu değiştirmek gerektiği kanaatindedirler. Bunların hedefe ulaştıracağını sandıkları yol , önceden kendisine işaret ettiğimiz yol olan parlamentolara girmek , seçimlere katılmak , İslam'ın sesini oralardan yükseltmek yoludur . Madem başka bir yolla bunu gerçekleştirmeye imkan yoktur , o halde bu yolun izlenmesi gerekmektedir.
Biz bu gibilerine de, diğer aykırı yolları izleyenlere söylediklerimizin aynısını söylüyoruz. Böyle bir yolu izlemek , böyle bir yolu kullanmak, yeterli hacimdeki müslüman tabanı oluşturmadan oluşan bir parlamento oluşturabildiğimizi farz edelim .. Bu parlamentonun bütün üyelerinin İslam'ın hükmetmesini isteyen kimseler olduklarını kabul edelim. Bundan önce İslami bir yönetimi ayakta tutacak , ortaya çıkacak, oraya çıkışından sonra da varlığını sürdürmesini sağlayacak müslüman taban olmaksızın, böyle bir parlamento ne yapabilecektir ?
Askeri bir darbe, parlamentoyu fesh eder, üyelerini hapislere yollar ve her şey kısacık birkaç dakika içerisinde olup biter ! "

Konunun lehine ileri sürülebilecek bütün gerekçelere rağmen , böyle bir düşünüş gülünçtür , basittir .Bütün bunlardan öte , özü itibariyle davayı oldukça tehlikeli kaygan zeminlere çeker , ilk anda bazı aşamaların daha çabukça aşılmasına fırsat verecek şekilde imkanlar sağlayacağı mümkün gibi görünse bile , davayı çokça engelleyecek

bir yoldur .
Bu konudaki ilk tehlikeli kaygan zemin itikadidir Yalnızca ALLAH'ın şeriatinin hükmüne başvurmakla , başka hiçbir hukukun ve yasanın egemenliğini kabul etmemekle yükümlü olan , ALLAH'ın hükmü dışında kalan bir hüküm , cahili bir hükümdür , o cahili hükmün kabul edilmesi de , o hükümden hoşnut olunması da , o hükme (*herhangi bir şekilde)* iştirak etmek de müslümaniçin , ALLAH'ın indirdiklerinden başka hükümleri koyup kanunlar yapan , yaptığı uygulamalarıyla her fırsatta ALLAH'ın şeriatinin hükmünü kabul etmediğini , reddettiğini ilan eden bir parlamentoya katılmak nasıl caiz olabilir ?

" **ALLAH size Kitab** *(Kur'an)***da: "ALLAH'ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar başka bir söze geçmedikleri müddetçe, o kâfirlerle oturmayın. Aksi halde siz de onlar gibi olursunuz" diye hüküm indirdi**. .. (Nisa 140)

İleri sürülebilen lehte gerekçeler şundan ibarettir :
"**Bizler onlara karşı İslam'ı haykırıyoruz ... ALLAH'ın indirmedikleriyle yapılan teşri'leri sürekli olarak reddettiğimizi ilan ediyoruz** ...Bizler "**devletin resmi kürsüsü"nden konuşuyor ve ALLAH'ın şeriatinin hükmünü kabul etmeye çağırıyoruz** ..."

Ancak bütün bunlar , açıktan açığa akideye aykırı olan bir tutuma uygun bir gerekçe olamaz .

Derler ki :"**Peygamber ALLAH'ın kelamını tebliğ etmek üzere Kureyş'in Nedve'lerine gitmiyor muydu**?"

Evet gidiyordu ; fakat onları uyarmak için ... fakat nedve'lerinin faaliyetlerinde onlarla ortak hareket etmiyordu .

ALLAH'ın şeriatinin egemenliğini kabul etmeye davet eden bir müslüman , çağdaş cahiliyyenin Rasulullah'a *(s.a.v.)* izin verdiği gibi konuşmasına izin verilecekse , böyle bir davetçinin o Nedve'ye gidip

tebliğde bulunması farz olurdu . **Çünkü o bu durumda o Nedve'nin üyesi değil , dışından gelen bir davetçidir. O Nedve'yi ALLAH'ın indirdiklerine uymaya davet etmek üzere gelmiş bir kimsedir . Ne Nedve onu kendisinden saymaktadır , ne o kendisini Nedve'den kabul etmektedir . .. O sadece söyleyeceklerini söyleyip gitmek üzere yolu oraya uğrayıp geçen bir davetçiden ibarettir**...
" Hak bir sözü söylemek fırsatını bulurum " gerekçesiyle Nedve'nin bir üyesi olmaya gelince , bunun ALLAH'ın dininde hiçbir dayanağı yoktur .

İkinci tehlikeli kaygan zemin , *halk kitlelerinin gözünde davanın sulandırılmasıdır*.

"Biz her fırsatta halk kitlelerine , ALLAH'ın indirmedikleriyle hükmetmek batıldır , diyoruz ." ALLAH'ın şeriatiyle hükmeden yönetim dışında hiçbir yönetimin ve yönetim düzeninin meşruiyeti söz konusu olamaz ...diyoruz. Diğer taraftan halk kitleleri bizim , katılmama çağrısında bulunduğumuz işe, katıldığımızı görmektedir . Bunun sonucu ne olur ?

Bizler böyle yapmakla aslında , İslam'ı ve düzenini ayakta tutacak ve oluşturulması gereken tabanı sulandırmaktayız .Çünkü artık bunun sonucunda halk kitleleri bu gibi hususlarda izlenmesi gereken yolu açık seçik bir şekilde anlayamaz , tesbit edemez .İslami bir yönetimin ayakta kalabilmesi için gerekli olan "islami bir taban"ın oluşması ise , halk kitlelerinin bilinci netleşmedikçe , akidelerinin kendilerine yalnızca İslam ile hükmeden bir düzeni ve yönetimi kabul etmemekle yükümlü kıldığını kesinlikle bilmedikçe , evet bütün bunlar gerçekleşmedikçe böyle bir tabanın da oluşması mümkün değildir .

Üçüncü tehlike kaygan zemin ise , geçmişteki bütün asırların deneyleriyle ispatlandığı gibi , "*diplomasi oyunu*" dur .Bu oyunda her zaman olduğu gibi güçlü olan zayıfı yutar . Bu oyun esnasında güçlü olanın elinden çok küçük dahi olsa egemenliğin bir parçasını zayıf

olanın almasına asla fırsat verilmez .

Diğer taraftan batıl din ve idolojiler doğrultusunda şekillenmiş yapı ve yasaların yanında İslam'ın bir takım hükümlerine uygun hüküm ve yasaların bulunması , bu yapı ve yasaları " cahili " niteliklerinden kurtarmaya yetmez.

İbn Kesir : "**Onlar hala cahiliyyenin hükmünü mü arıyorlar ?** ... (Maide 50) ayetini açıklarken şunları söylemektedir .

"Yüce ALLAH burada her türlü hayrı kapsayan , her türlü kötülüğü yasaklayan hükmünün dışına çıkarak insanların ALLAH'ın şeriatine dayanmaksızın ortaya koydukları görüş , heva ve terimlere yönelenlerin bu tutumlarını reddetmektedir . Nitekim cahiliyye halkı da böyle yapıyorlar , türlü sapıklık ve cahilliklerle hüküm veriyorlardı . Onlar bu sapıklık ve cahillikleri kendi görüş ve hevalarıyla ortaya koyuyorlardı . Tatarların kendileriyle hüküm verip yönetimlerine esas aldıkları hükümler de böyledir . Onlar bu hükümlerini kralları olan ve kendileri için "Yasa" asını verdiği kanunları koyan Cengiz Han'dan almışlardı. Bu "Yasa " yı ise yahudilik , hıristiyanlık ve İslam dini gibi değişik dinlerden derlemiş ve bir çoğunu da kendi heva ve hevesinden dayanarak ortaya koymuştur . Böylelikle bu "Yasa" soyundan gelenler arasında uyulan bir şeriat halini aldı . Onunla hüküm vermeye , ALLAH'ın kitabı ve Rasulunun hükmüne dönünceye , az yada çok , hiçbir husuta başkasıyla hüküm vermeyecek hale gelinceye kadar onunla savaşmak gerekir .
(İbn Kesir , Tefsir , İst . 1984 , II, 122 ,123)

Bu konuda Cengiz Han 'ın yasalarını kabul etmek ile başka yasaları kabul etmek , ya da yasama faaliyetlerine esas almak arasında herhangi bir farkın gözetilmeyeceği apaçıktır .

Müslüman kimselerin ; hedefi İslam'ı ortadan kaldırmak olan , müslümanlara en ufak bir hayat hakkı tanımayan , iktidara

geldiklerinde İslam dışı mevcut cahili düzeni sonuna kadar koruyacakları belli olan , İslam'a talib olmak bir yana , İslam adına gösterilecek en ufak kıpırdanışları dahi egemen düzen için en büyük ve birinci tehlike kabul eden , bundan dolayı da İslam'a karşı mücadeleyi zorunlu gören parti ve kurumlara destek veren , onları benimseyen , onların politikalarını doğrulayan kimselere gelince ; bu gibi kimselerin İslam ile her türlü bağlarını koparmış kimseler oldukları açıktır . O bakımdan onlarla yakın ilişki ve dayanışmaya girmek , yani onları "veli edinmek" mümkün değildir. Çünkü bunlar ALLAH'ı , Rasulunu ve müminleri veli edinecek yerde kafirleri veli edinmiş kimselerdir. Bunlara karşı takınılacak tavır ise şu ayetler ışığında belirlenmelidir :

--**Ey iman edenler! Eğer babalarınız ve kardeşleriniz imana karşılık küfürden hoşlanıyorlarsa, onları veli** *(dost)* **edinmeyiniz. Sizden her kim onları dost edinirse işte onlar da zalimlerin ta kendileridir**. (Tevbe 23)

--**Ey iman edenler ! Yahudileri de Hıristiyanları da veli** *(dost)* **edinmeyin. Onlar birbirlerinin velileridirler. Sizden kim onları dost** *(veli)* **edinirse, şüphesiz o onlardan olur. Şubhesiz ALLAH, zalimler topluluğuna hidayet vermez** (Maide 51)

--**ALLAH'a ve ahirat gününe iman eden bir milletin, babaları, oğulları, kardeşleri, yahut akrabaları da olsa ; ALLAH'a ve Rasulu ile sınır mücadelesi yapanlara** *(onların hükümlerine aykırı hüküm koyanlara)* **sevgi beslediklerini göremezsin** ... (Mucadele 22)

Konu ile ilgili olarak çağımızın İslam alimlerinden Said Havva 'nın fetvasını burada belirtmemiz uygun olacaktır .

"**Hedefi İslam'ı uzaklaştırmak yahut ona karşı savaşmak ya da müslümanlara karşı mücadelee vermek olan partilere katılan müslümanlar ya mürteddir , ya da münafıkıtr . Murted olan kimsenin tevbe etmesi hali dışında cezası öldürülmektir . Munafık**

olan bir kimseye ise zahirine göre muamele edilir . Ancak onun da irtidat ettiğine dair ortaya deliller çıkacak olursa , o taktirde onun da tevbe etmesi hali dışında cezası öldürülmektir . Bu gibi kimselere tevbelerinin samimi olmasına ve samimi olduklarının etkilerinin ortaya çıkmasına göre davranılır . Bu gibi kimselerin müslümanların başına amir konumuna getirilmesi ise mümkün bir şey değildir ".

(Said Havva , el-Esas fi't-Tefsir, Kahire, 1405/1985, X , 5850)

30- BAKANLIK VE ÜST DÜZEY BÜROKRATLIK

Çağımız müslümanlarının karşı karşıya bulunduğu en önemli problemlerinden bir tanesi de düzenin bürokratik kademelerinde görev alıp almamak meselesidir .

Müslüman bir kimse için gerçekten de büyük bir problemdir ve İslam'ı yaşamak , inançlarına ters bir hayattan inançlarıyla bağdaşmayan bir takım ilişkilerden uzak kalmak isteyen müslüman için esenlikle atlatılması zor bir dönemeçtir , hatta tercihte zorluk çıkartan , oldukça belirleyici bir yol ayrımıdır .

Ancak bir taraftan devlet kademelerinin en üst bürokratik kurumlarından olan , diğer taraftan da partisel çalışmanın bir sonucu

olarak ortaya çıkan "bakanlık " problemini öncelikle ele almamız gerekmektedir . Esasen hükümetlere katılıp bazı bakanlıklar elde etmek yoluyla İslam'a hizmet etmek iddiası yerinde ve kabul edilebilir bir gerekçe değildir .
Çünkü ; " *bakanın*" görevi uygulamaya koyacağı düzeni seçmek değildir . Bakan aslında devletin benimsediği düzen ve hükümleri uygulamak üzere ücretle tutulmuş bir kişidir. O , hiçbir şekilde uygulamaya koyacağı düzeni seçmek yetkisine sahip değildir . Üstelik tek başına teşrii (kanun koyma) bir yetkiye sahip değildir . Bakan sadece yürütmekle görevli bir kimsedir .
Müslüman bir kimse , böyle bir düzende bakan olmakla ve yalnızca bu makamı kabul etmekle dahi İslam'a muhalefet etmiştir . **Çünkü bakanlık , devletin temelini teşkil eden demokratik düzenin üzerinde yükseldiği makamlardan bir tanesidir . Böyle bir makamı işgal etmek bile tek başına İslami olmayan hükümlerle , Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla hükmetmektir ve bu hükümleri kabul etmek olarak değerlendirilir . Diğer taraftan , uyguladığınız bir düzeni reddetmeniz yada onunla çelişmeniz aklen nasıl mümkün olabilir** ?

Kişi bakan olduğu takdirde cahili düzenin direkt baskısı altına girer ve bundan kurtulamaz , en azından reddettiği cahili yönetime , ya da Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyen tağutlara bağlı kalacağına dair yemin eder , söz verir , imza atar .
Allah'ın indirdiklerine zıt olan yasama ile doğrudan ilişkisi olur . O zaman da Allah'ın emrine aykırı hareket etmekten kendisi alı koyamaz . Halk kitleleri tarafından müslüman olarak tanınan kimselerin Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyen yönetimlerde bakanlık kabul etmeleri , cahili düzenlere bir çeşit şer'i kimlik kazandırmaktadır . Cahili düzenler için bir "***temiz kağıdı***" vermek anlamı taşır . Müslüman diye tanınan kimselerin böyle düzenlerde bakanlık yapmaları , onların doğru hareket eden kimseler olduklarını kabul eden halk kitlelerini aldatır . Çünkü onlar bu davranışlarından

bu cahili düzen ve bakanlıkların eleştirilecek bir taraflarının olmadığı , bakanlıklarını kabul ettikleri için de müslümanların ve İslami hareketin bu cahili düzen ve kurumlardan razı ve hoşnut olduğu kanaatine sahip olabilirler.

Bakanlar , fert olarak tek başlarına sorumlu olmakla kalmıyorlar , ortak bir sorumluluğa da sahiptirler . başbakan ve bakanlar , devletin genel politikasını uygulayıp savunmaktan hep birlikte sorumludurlar . Hiçbir bakan bu politikanın dışına çıkamayacağı gibi , buna olumsuz eleştiri de yöneltemez. Bu genel politikanın Allah'ın şeriatine aykırı olması durumu hiçbir şekilde değiştirilmez.

Devlette Allah'ın helal kıldığını haram , haram kıldığını helal kılan bir çok kanun vardır . Bakanın ise bu kanunları uygulamaktan başka bir görev ve sorumluluğu yoktur . Bakan devlet ve hükümetin politikasını uygulamakla yükümlü olduğuna göre prtaik olarak onun haramları işlemekten uzak kalmasına imkan yoktur . Örnek olarak **bütçe kanunu ele alırsak ; bütçeye bütün bakanlar imza atar ve onaylarlar .** Bu bütçelerde en azından açık ve seçik bir şekilde **faiz alıp vermek** söz konusudur . Müslüman bir bakanın katii bir şekilde haram kılınmış böyle bir necisin altına imza atması , onu dünya ve ahirette de helake sürükler . Çünkü faiz işlemini yapan tarafa lanet edildiği gibi , şahitlerine , yazıcılarına da lanet edildiği bilinen bir husustur. İslami hareketin yakın geçmişini ve şimdiki durumunu ve problemlerini ele aldığı ve bazı çözümler önerip bir takım yanlışlıklara değindiği ve "**Vakıuna'l –Muasır** " adını taşıyan eserinde **Muhammed Kutub** , bu konuya da değinmektedir .
" ***Cahili Toplumlarda Hangi Tür Memuriyetleri Kabul Edebiliriz ?*** "
başlığını taşıyan bölümde özetle şunları söylemektedir :

"İçinde yaşadığımız toplumlar , Allah'ın şeriati ile hükmetmedikleri ve Allah'ın şeriatinin hükmüne boyun eğmedikleri için "cahili toplumlar" dır. Bu toplumlar , cahili yöntem ve cahili hükümlerle hükmetmektedirler .

Allah'ın hükmü dışında kalan her bir hüküm ise , yüce Allah'ın kitabında tesbit ettiği gibi cahili bir yönetimdir :

"**Onlar hala cahiliyye döneminin** *(sapık)* **hükmünü mü arıyorlar ? Sağlam bir inanç sahibi olan bir kavim için hükmü Allah'tan daha güzel kim olabilir ?** " (Maide 50)

Ancak bizim bu toplumları Allah'ın indirdikleriyle hükmetmedikleri için cahili toplum olmakla nitelendirmemizin , bu toplumlarda yaşayan insanların itikadi durumlarıyla ilgisi yoktur. Bu toplumlarda yaşayan insanlar müslüman da olabilirler , günümüz toplumlarında görüldüğü şekilde müslüman ve kafirlerin karışık olarak yaşadığı toplumlar da olabilirler . Toplumun niteliği ise , o toplumda yaşayan insanların akideleri göz önünde bulundurulmaksızın , topluma hükmeden düzenin mahiyetine göre isim alır . ***Toplumun cahili bir toplumun olmasının sebebi , Allah'ın indirdiklerinden başka hükümlerle hükmeden ve toplumu altında barındıran " cahili bir şemsiye"nin varlığıdır*** .
Allah'ın yoluna davet eden insanlar da dahil olmak üzere o toplumda yaşayan herkes bu şemsiyenin altındadır . Bu şemsiye altında bulunan insanlara dair verilecek hüküm , Rasulullah (s.a.v.) efendimizin de beyan ettiği üzere bizzat bu "şemsiye" ye karşı takındıkları tavırlara göre değişir . Bu şemsiyeye razı olanlar ondandır , onlara karşı çıkan , reddeten de kendine has olan hükmünü alır.

" ....**Onlara karşı eliyle cihad eden mu'mindir ; onlara karşı diliyle cihad eden mümindir , onlara karşı kalbiyle cihad eden mümindir . Bunun ötesinde ise hardal tanesi kadar dahi imandan bir eser yoktur .** *(Muslim , imare 80)*

" .... Kim hoş görmezse *(o munkerden)* **uzak kalır , kim karşı çıkarsa kurtulur , fakat kim de razı olur ve tabi olursa** " *(Muslim , imare 63-64 ; Ebu Davud , sunne 27 ; Tirmizi , fiten 78)*

Toplumun hükmü ve böyle bir toplum hakkındaki Allah'ın hükmü bu olduğuna göre , böyle bir toplumda müslümanların almaları caiz olan görevler ve memuriyetler nelerdir ?

Aslında bu konuda oldukça hassas bir ölçü ve kesin bir sınır bulunmamaktadır . Ancak akideye göre şöyle bir ölçü koyabiliriz : **Yapılan görev yönetim kademelerinde yukarı doğru çıktıkça , bu makamlara karşı müslümanın takınması gereken tavırdan da zorunlu olarak o oranda uzaklaşılmış olur.**

31- DOKTOR , MÜHENDİS , ÖĞRETMEN VE DİĞER MEMURLUKLAR

DOKTOR ve MÜHENDİS :

Müslüman bir doktor , mesleği ile ilgili görev ve memuriyetlerde çalışabilir ve bu arada insanlara islam'ı sevdirebilecek bir şahsiyet te ortaya koyabilir . İşinde cahili düzenin direkt müdahalesinden uzak ve kendi teknik alanı çerçevesinde çalışmalarını sürdürebilir.

ÖĞRETMEN :

Öğretmen doktor ve mühendis gibi değildir . gerek İslam'i olmayan eğitim programlarında , gerekse tağutları yüceltmek zorunda olması dolayısıyla belli bir oranda cahiliyyenin kaçınılmaz baskısına maruz kalır . Bununla birlikte ruhi , ahlaki , ve dini yaşantısıyla öğrencilerine İslam'ın cahiliyyeden nerede ve ne şekilde ayrı ve farklı olduğunu gösterebilir.

DİĞER MEMURİYETLER :

Bunlar yaptıkları görevin mahiyetine göre cahiliyyenin baskısından uzak veya bu baskının altında kalırlar .
Günümüz dünyasındaki beşeri sistemleri ve sistemlerin devlet yapılarını incelediğimiz zaman bu devletlerin sadece zulüm ve sömürüyü esas alan kurumlardan oluşmadığını, bu yapılarda insanların meşru ihtiyaçlarını karşılayabilecek bazı kurumların da bulunduğunu görüyoruz.Bu kurumların tağuti sisteme bağlı olmaları, bu kurumların tağutı misyon ve icraate sahip oldukları anlamına gelmez.
Bu sistemlerde bulunan dernekler ise, sadece dernekler yasası ile devlete bağlı bulunan, ancak misyon ve icraat alanlarını kendileri belirleyen kuruluşlardır. Dolayısıyla bu derneklerinde bağlı bulundukları devletten ziyade, kendilerinin belirlediği misyon ve icraatlarına göre tanımlanması ve bu tanımlamaya göre değerlendirilmesi gerekir.
Tağutu reddetmek adına, tağuta bağlı tüm kurum ve derneklerin bütün icraatlarını da reddetmek, akıla ve nakile dayalı biliçli bir yaklaşım değildir. Çünkü Mekke müşriklerinin sosyal ve ticari alandaki bazı müspet icraatleri, İlahi vahiy tarafından gündeme alınarak yargılanmamış ve reddedilmemiştir. Meselenin bir de ikinci boyutu var.
Mesela kırk haramilerin mağaralarında yemek pişirip, bulaşık yıkamak eylem ve icraat açısından meşru bir iş gibi görülecektir. Oysa siyasi ve iktisadi haramilere yemek vermek, mazluma kalkan ellere kan vermek gibidir. Tağuti sistemlere bağlı olan ve bazı müspet

icraatları bulunan dernekler ise, tağuti sistemlerin kapkara kaportasını süsleyen nikelajlı aksesuarlar gibidir. İcraatları açısından meşru gibi gözüken bu gibi dernekler,arabayı motor aksamı ve kaportasına göre değil de, aksesuarına göre değerlendiren acemi kitleler için birer aldatmacadır.
Tağutu ve tağuti düşünceleri akidede dışlayan,akidelerini bozacak küfri eylemlerden sakınan bu kardeşlerimiz *(memur ve işçi)* hiç şubhesiz ki müslümandırlar. İslamın hakim olduğu toplumlarda da islami kimliğimizi sevdirmek o kadar gereklidir. Bu gereklilik ise yollara pislik atmakla değil, yoldan pisliği kaldırmamızla sağlanabilir.
Küfri icraatler eşliğindeki küfri işler nerede yapılırsa yapılsın hiç kuşkusuz ki kişiyi dinden çıkaran işlerdir. Nitekim yasama durumunda olanlar, Allah adına konuşup insanlara Allah'ı ve islamı yanlış tanıtan bel'amlar,yukarıda zikrettiğimiz ve itham veya tekfir etmediğimiz kardeşlerimizin dışındadır.
Tağutun memuru olmasına rağmen insanların uyanmasına vesile olacak faydalı şeyler anlatan bir öğretmenin durumu, geleneksel bir din gurubunun maaşlı personeli olarak insanları uyutacak şeyler anlatan kişinin durumundan çok daha iyidir...Resmi kurumlarda çalışırken tağutluk misyonunu reddeden ve bu misyonun icraatinden sakınan kardeşlerimizin, maaşlarını nereden aldıkları değil, hangi iş karşılığında aldıkları önemsenmesi ve ön plana çıkarılması gereken bir husustur.

...Kimse devlet kademelerinde görev almasın, kimse ticaret yapmasın demek istemiyorum. Tam tersine bütün bu alanlarda bağımsız islami hareketin gelişimine önemli katkılarda da bulunulabilir. Demek istediğim, başlangıçta üzerimizde bulundurduğumuz kulluk bilincinden harşeye rağmen taviz verilmeden, ahiretimizi kollayarak bu alanlardan yararlanabiliriz.

İmam Azam zalim ve fasıkğın yöneticiliğini kabul etmemekle birlikte sosyal faaliyetlerin yürütülmesi gerektiğini kabul ederek, eğer

kendisi adilse zalim halifenin kadısının hükmünü kabul etmiş, sorumluluğu ferdin kendisinden başlatmıştır.

Raşid halifeler döneminde sadece imam ve muezzin tayin edilip onlara maaş ödenmekle kalınmıyor aynı zamanda fakihler, muhaddisler ve Kuran öğreticileri gibi dini konularda halkı irşad eden muallim ve müderrislerede düzenli maaşlar ödeniyordu. *(Mevlana Şibli – Asrı Saadet)*
Ömer her şehre bir imam, bir müezzin tayin ediyor ve bunlara hazineden tahsisat bağlıyordu. İbnu'l Cevzi, Siretu'l Ömereyn adlı eserinde "**Ömer ve Osman** (r.anhuma), **imamlara, muezzinlere maaş veriyorlardı**" demektedir.

Sadreddin Yüksel, imam olsun olmasın, mevcut sistemden görev alarak devlet memuru veya işçi statüsüne giren bütün insanların kafir olduğunu, yeniden islama dönebilmeleri için sahip oldukları iş veya mesleklerini bırakmaları gerektiğini bile söyleyebilmektedir.
Buna memuriyete başlarken devlet memurlarına yaptırılan yemini imzalayan herkesin kafir olduğunu ve müslüman olabilmesi için ilk önce istifa etmesinin şart olduğunu, müslümanım diyenlerin gerçekten müslüman olabilmeleri için hiçbir kamu kurum ve kuruluşunda çalışamayacaklarını, çalışıyorlarsa ayrılmaları gerektiğini ifade etmiş, daha sonra söylenmesi küfür olan bir şeyi, kitabet*(yazı)* yoluyla tasdik etmenin de küfür olacağını isbat etmek için geleneksel fıkıh kitaplarından derlediği bir yazıyı memurlara imzalattırılan "yemin" örneğiyle birlikte tarafıma göndermeyi de ihmal etmemişti.
Ancak bu husus, aksine imkanları olduğu halde isteyerek ve tercih ederek onlara tevdi etmeleri ve kalben onlara bağlılık hissetmeleri haliyle sınırlıdır. Müslümanların zayıf, kafirlerin kuvvetli olmaları sebebiyle şerlerinden ve zararlarından korkmak ve aksine güç yetirememek gibi zaruri haller ise bundan müstesnadır. Aksine müslümanların zayıf, gayri müslimler kuvvetli oldukları zaman, müslümanların kalben sevgi ve muhabbet göstermeksizin zahiren

dost gibi gözükmelerine dahi şeran müsaade edilmiştir.

Kuran bu hususu istisna ederek "onlardan korkmanız hali müstesnadır" yani "onlardan korkmanız halinde kalb ile itikad etmeden işkence ve kötülüklerini defetmek için takiyye ve mudaraa yaparak lisanlarınızla onlara sevgi izhar etmenizde bir sakınca yoktur.
O halde iman edilmesi gereken esaslara inanan, inkar edilmesi gerekenleri inkar eden gayri müslimlerle münasebetlerini ve tağuti düzenlere karşı tavrını bu çerçeveye yerleştiren bir kimse zaruri olan durumlarda sadece demokratik sistemlerden görev almak veya görev talep etmekle tağutu veli edinmiş sayılır mı?
Ebu Talib hiçbir zaman atalarının dinini terketmeyen bir müşrikti. Buna rağmen Peygamberimiz onun himaye ve teminatı altına girerek cahiliye toplumunun mevcut kanunlarından istifade etmekte hiçbir beis görmemiştir.
Ebu Talib'in vefatını müteakıben kısa bir süre de olsa, **Ebu Leheb** gibi azılı bir islam düşmanının koruması altına girmiş, onun himayesini çekmesiyle birlikte kendisini koruyacak bir güç aramak üzere Mekke dışına çıkmak mecburiyetinde kalmış, bu nedenle Taif'e gitmiştir. Nihayet **Mutim b. Adiy**'e haber göndererek onun himayesine girmek istedi, o da Rasulullah'ın teklifini kabul etti. Çocuklarını ve kabilesini toplayarak hepsinin silahlarını kuşanıp Kâbenin rükünlerinde bulunmalarını istedi ve onalra Muhammed'i himaye altına aldığını söyledi. Buna göre kendilerinin can güvenliğini sağlayacak mensuplarını himaye edip hürriyetlerini temin edecek cahili kanun ve adetlerden yararlanmak islam davetçileri için meşru bir haktır.
Ebu Bekir (r.anh) gibi büyük bir sahabinin de **İbnu'd Duğunne**'nin himayesi altına girmeyi kabul ettiğini görüyoruz. Sahabi topluluğunu bizzat Rasulullah (s.a.v.) Habeşistan hükümdarı Necaşi'nin himayesine göndermiştir. Halbuki o sırada **Necaşi** henüz bir Hıristiyan idi..
Bilhassa Mekke döneminde müslüman olan insanlara "Kelime-i

Tevhid"den başka şart koşulmaması, bulundukları yerleri ve çalıştıkları işleri bırakmasını teklif etmemiş, gerek Yahudi ve hıristiyanların, gerekse müşriklerin işlerinde çalışan insanlara işlerini terketmedikleri takdirde kafirlerin ve tağutların velayetini reddetmiş olamayacaklarını söylememiş; kafir olan ailelerini terketmelerini emretmemiştir. Müslüman memur görevi sebebiyle islam davetini zor duruma düşürecek veya bir kısım dini hükümleri değiştirebilecek yada bazı haramların işlenmesini vasıta olacak şekilde olmaması ve bu görevi kabul ederken akide ve prensiplerinden en ufak bir taviz vermemesi şarttır. Kuran Yusuf kıssasını naklederken şöyle der:
"*(Yusuf Krala)*: **Beni ülkenin hazinelerine memur et. Çünkü ben** *(onları)* **iyi korur, (yönetmesini) iyi bilirim, dedi**." (Yusuf:55)
Yusuf'un görev talep ettiği kral geleneksel Mısır Firavunlarından biridir ve Mucahid'den gelen rivayete göre Yusuf vazifesinin başına geçer geçmez kendisine tebliğe başlamış ve neticede Kral Yusuf as vasıtasıyla müslüman olmuştur.

Nitekim **Kurtubi** bu ayeti tefsir ederken:
"*Bir kısım alimler şöyle demiştir. Bu ayette fazilet sahibi bir kimsenin, fâcir bir kimse ve devlet başkanının hesabına çalışmasının mübah olduğuna delil vardır. Ancak fazilet sahibi kimsenin, uhdesine verilen görevin kendisine karşı çıkılmayacak bir iş hususunda verildiğini ve onunla dilediği kadar ıslahat yapacağını bilmesi şarttır*."

Maverdi şöyle demiştir:
"*Görevlendirilen kimse zalim ise ondan görev almanın caiz olup olmayacağı hususunda alimler ihtilafa düşerek iki farklı görüşe sahip olmuştur. Birincisi üzerine aldığı vazifede hak ile amel ettiği zaman, görev almasının caiz olduğudur. Zira, Yusuf (a.s.), Firavun tarafından vazifelendirilmişse de onun hakkında muteber olan kendi fiili olup başkasının fiili de değildir*."

Nesefi "*Alimler bu ayette insanın zalim bir sultanın elinden vazife almasının caiz olduğuna delil vardır*" demişlerdir.

Nitekim selefi salihin zalimler tarafından verilen kadılık vazifelerini üstleniyorlardı.
Kadı Beydavi de şöyle demiştir:
"*Bu ayette vazife isteme ve bu vazifeye hazır olduğunu izhar etmekle hakkı yerine getirmenin ve halkı idare etmenin kafirden görev almaktan başka yolunun bulunmadığını bildiği vakit kafirden görev almanın caiz olduğuna delil vardır*."

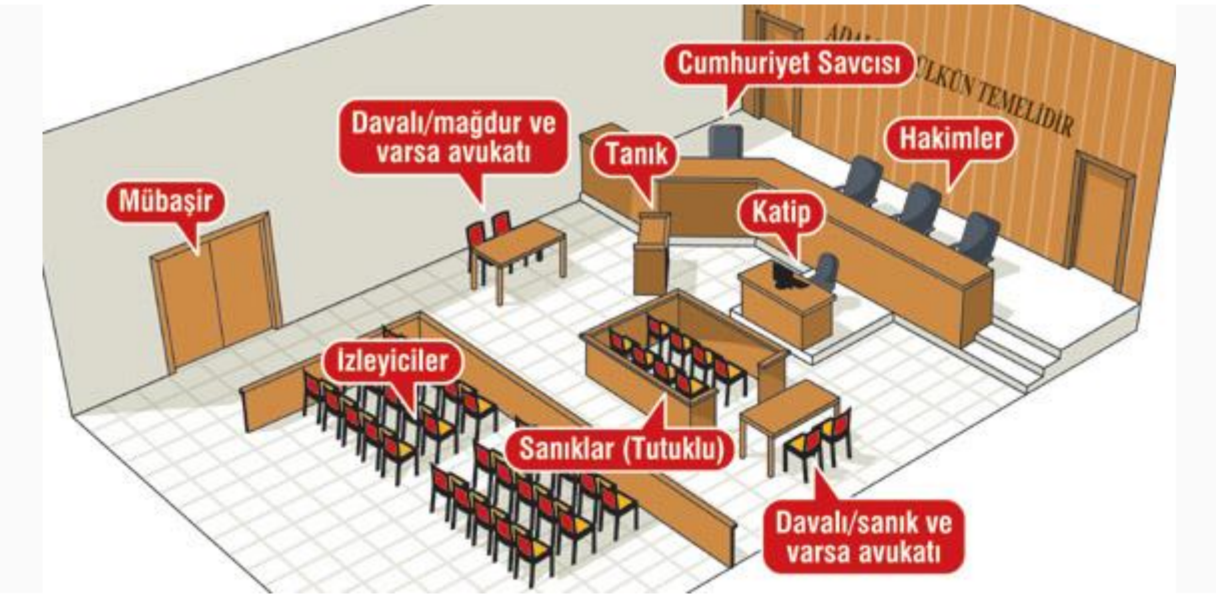
Tüm bunlar Hz. Muhammed sav'in ümmeti içinde geçerlidir. Kuran bunu neshetmemiştir. Bu da hangi suretle olursa olsun, islamın ve müslümanların maslahatı için demokratik sistemlerden görev almanın tağutu veli edinmekle aynı şey olmadığının başka bir delilidir.
Müslümanlar sorumlusu olmadıkları gayri islami bir ortamın içinde kendilerini bulmuşlarsa, bundan kurtulmalarının yolu demokratik sistemlerden görev almayı reddederek sosyal hayattan soyutlanmaktan değil, şartları kendi lehlerine değiştirinceye kadar mevcut fırsatlar dahilinde demokrasinin imkanlarını kullanmaktan geçer.

Allah cc'a ait olmayan beşeri düzenlerde müslümanların dikkat etmesi gereken en önemli konu öncelikle rejimlerin niteliğine bakmadan yaptığı işin fıtri olup olmaması, islami olup olmaması ve kendisinin yaratılıştan gelen tabii bir hakkının olup olmamasıdır. Böyle bir hakkını kullanırken rejimlerin bir takım yaptırımlarına muhatap olması ve takatının üstündeki bu yaptırımlara boyun eğmesi, müminin asla o rejimi kabullendiğini göstermez..Daimi bir şekilde ticaret yapmak istediğinizde, tağuti rejimlerden müsaade alınması gerektiği için, bir takım paralar ödemek zorunda kaldığınız için bu işlerden vaz mı geçeceksiniz?

Birisi bize "**Siz de tağuti düzenleri kabulllenmiş durumdasınız. Onun müsadesiyle ticaret yapıyorsunuz, ona vergi ödüyorsunuz, onun verdiği tapuyu alıyorsunuz vs**" diyemez.

Çünkü bütün bunlar, insanın yaratılıştan getirdiği, Allah azimüşşan'ın meşru kıldığı fiilerdir. Kervanımız soyan eşkıya karşısında çaresiz kalışımız ve o an için elimizden bir şeyin gelmeyiş eşkıyayı meşru gördüğümüz anlamına gelebilir mi?

32- HAKİMLİK , SAVCILIK , AVUKATLIK

"Kâdı'lar üç kısımdır: Biri Cennet'te, ikisi Cehennem'dedir. Hakkı bilen ve ona göre hüküm veren kâdı Cennet'tedir. Hakkı bilen fakat ona göre hüküm vermeyen kâdı Cehennem'dedir. Bilmediği hâlde hüküm veren kâdı da Cehennem'dedir." *(İbn-i Mâce, Ebu Dâvud, Tirmizî)*

"**Kâdı yerine oturunca, onun yanına iki melek iner ve zulmetmedikçe ona yol gösterirler. Onu muvaffak kılmaya çalışırlar. Eğer zulmederse, oradan ayrılıp kendi hâline bırakırlar.**" *(Ebu Dâvud)*

Kâdı da, muftî gibi mutlak olarak Ebu Hanîfe'nin kavilleriyle *(ictihadlarıyla, fetvâlarıyla)* amel etmeli, ondan sonra Ebu Yusuf'un, ondan sonra İmâm-ı Muhammed'in, daha sonra İmâm-ı Zufer ve Hasan ibni Ziyâd'ın fetvâlarıyla bu tertib üzerine hüküm ver melidir. *(Muhammed bin Muhammed bin Abdurraşîd bin TayfunSecâvendî)*

Kâdı'nın muctehid olması evlâdır, daha iyidir. Eğer muctehid kâdı bulunmazsa âdil, sâlih, dîninde emniyetli, aklında, anlayışında güvenilir olan biri seçilir. Ayrıca fıkhı ve sünneti de iyi bilmesi lâzımdır. *(Kemaleddun İbn-i Humâm)*

Çağdaş beşeri düzenlerde ; **hakimler** , meclisler ya da ilgili kurumlar tarafından konulan yasa ve hükümlere göre hüküm verir ve yargılarlar .

Savcılar ise iddia makamı olarak ilgili taraflar hakkında yine aynı şekilde ortaya konulmuş kanun ve hükümlere göre iddialarda bulunur , cezalandırmayı ister , hak taleb eder ya da haksızlıkların giderilmesini isterler.
Bütün bunların ortak özelliği ya da ifade ettiği anlam ise , ALLAH ‘ın indirdiklerinden başka bir takım hükümlerle hüküm vermektir . Bunun ise müslümanlara haram olduğu , Kur’an-ı Kerim’in son derece açık ve pek çok hükmünden anlaşılan bir husustur .
Hatta konu ile ilgili yani müslümanların ALLAH’ın hükümleri dışında kalan hükümlerle hükmetmelerini yasaklayan ayet ve hadisleri tek tek sıralamak başlı başına bir iştir . Mu'min ALLAH’ın indirdiğinden başka hükümlerle hükmedemeyeceği gibi , ALLAH’ın indirdiği hükümlerle bu hükümlere aykırı hükümler arasında bir telif ve uzlaştırma yoluna da gidemez. ALLAH’ın hükümleri ile tağutun ya da hevanın hükümlerini bir arada uygulamaya da kalkışamaz . Çünkü böylesi katmerli küfür ve apaçık münafıklıkıtr .
ALLAH’ a ve ALLAH’tan gelenlere iman etmek ile onlara aykırı hükümler arasında bir uyum sağlamak birbirine zıttır . Katıksız bir iman , adına ister hakikat , ister inanç *(ideoloji)* , ister siyaset , ister görüş denilsin , Rasulullah’ın getirdiklerine aykırı olan her şeye karşı amansız bir savaşa girişmeyi gerektirir . Ta ki ALLAH’tan gelen hükümlerle tam ve katıksız şekliyle hükmedebilmek mümkün olsun . Nitekim ALLAH’ın yolundan alıkoyup ALLAH’tan gelenlerle onlara aykırı hükümlerin arasını bulup telif ve uyuşturma yoluna giderek ALLAH’ın yolundan alıkoymak isteyenler hakkındaki ilahi hükümden de anlaşılan budur .

“ **Onlara: "ALLAH'ın indirdiğine ve Peygambere gelin !" denince,**

munafıkların senden büsbütün uzaklaştıklarını görürsün. “ (Nisa 61)

Bilindiği gibi beşer tarafından konulmuş anayasa ve yasalara bağlı kalmak , insanlar tarafından ve ALLAH’ın şeriatine aykırı konulmuş bu hükümlere dayanarak hükümler vermek yani bu esasa göre beşeri düzenlerin yargı kurumlarında görev almak , İslam’a karşı ve taban tabana zıt bir faaliyettir . ALLAH’a ve ahiret gününe iman eden bir kimsenin bu anayasalara göre kurulmuş düzenlerin heva sahiplerini kandırmasıdır , onları iman yolundan ve islam şeriatinden uzaklaştırmasıdır .

Avukatlık mesleği , **hakimlik ve savcılıktan** farklı gibi görünmekle birlikte , esas itibariyle hakimlik ve savcılıktan farklı bir fonksiyonu yoktur . Çünkü avukat da gerektiğinde haklıyı haksız , haksızı haklı göstermek gibi bir takım tehlikeleri de beraberinde getirmekle birlikte , egemen düzenin yürürlükteki beşeri cahili hukuk ilke ve yasalarını esas alarak ve onları gerekçe göstererek savunmalarını yapmakta , iddialarını cevaplandırmakta , ispat ya da reddetmektedir.
Bir avukat için gerektiğinde “***Rabbim ALLAH’tır***“ dediği ve tağutu inkar ettiği için mağdur edilmek istenen bir müslümanı savunmak gibi , hakim ve savcıdan farklı bir konuma düşmek imkanı da vardır . Mesela son dönemlerde böyle avukatların varlığına şahid olmuşuzdur. Küfür rejimince terörist (!) örgüt mensubu diye lanse edilen muvahhid müslümanlar, böyle avukatların çilekeş ve samimi mucadeleri ile savunulmuş , Allahın izni ile serbest kalmıştır.
Tabi böyle avukatlık yapmak çok sıkıntılı bir durumdur. Manevi olarak sıkıntıları olduğu gibi küfür kanunlarını benimseyen, her türlü rezil durumları ve konumdaki kişileri savunan binlerce avukat gibi muvekkillerini "yolunacak kaz" gibi görmediklerinden maddi sıkıntılarla da boğuşmaktadırlar.
Sadece Allah rızası için görev yapan kişilere sadece yol vs masrafları istedi diye düşman olmamak gerekir.

Bu avukatların kullandığı ifadeler ve fiillere dikkat ederek sadece sıkıntıdaki muslumanları tağutun zindanlarından kurtarmaya çalışmasıyla, bu işi gönül rahatlığıyla ve benimseyerek para için yapanların aynı kefeye konulamayacağına inanıyorum.
Bundan dolayıdır ki avukatlığın diğer savunmalardan farklı ve daha musamahakar bir hükme tabii olacağını söyleyebiliriz . Ancak bunun kati olarak hükmü şudur da demek bizim için mümkün değildir .

33- KÜFÜR DUZENİNİ KORUMAK - ASKERLİK

" -- **Melekler ; kendilerine zulmeden kişilerin canlarını aldıklarında, onlara ; "Ne yapıyordunuz ?" derler. Onlar da: "Biz yeryüzünde zayıf kimselerdik." derler. Melekler de: "ALLAH'ın arzı** *(yeryüzü)***geniş değil miydi, hicret etseydiniz ya " derler. İşte bunların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü dönüş yeridir.**" (Nisa 97)

Kur'an-ı Kerim'de geçen bu ayetin nuzul *(iniş)* sebebi , bu ayetin tefsirlerinde anlatılmaktadır , ve bizim için bu konuda mihenk noktası olmaktadır . Nisa suresinin 97 ayetinin tefsirinin haricinde Buhari*(rahimehullah)*, *(Sahih-i Buhari ; 65- KITABUT-TEFSIR, 92. bab, No 118)* şöyle rivayet etmektedir:
şöyle rivayet etmektedir:

"Mekke ehlinden Rasulullah *(s.a.v.)* ile beraber hicret etmemiş bir topluluk

hakkında inmiştir. Bunlar fitneye düşerek Bedir savaşında müslümanların karşısında, muşriklerin safında savaşa katılmışlardır. Bu kimseler Rasulullah'ın Mekke'den Medine'ye hicret etmesine rağmen, "bugün yarın hicret ederim, bağ - bahçe işlerim, ticaretim işlerimi tamamlayayım vs." diyerek çeşitli nedenlerden dolayı hicrete katılamamışlardı. Fakat müslüman olduklarını, ibadetlerini müşriklerden de gizliyorlardı. Kur'an okuyorlar, namaz kılıyorlardı.

Bedir harbi yaklaşınca müşrikler bunları harbe katılmak için zorladılar. Onlarda müslüman olduklarını açıkladıkları zaman öldürülme korkusyla, istemeye istemeye Bedir harbine katıldılar. Muharebe esnasında savaş kıyafetlerini kuşandıkları için kimse kimseyi pek seçemiyordu. Savaşta müslümanların oklarıyla öldürüldüler. Bedir harbi bitib de ölüler ve yaralıların arasında gezerlerken bu hicretten geri kalıb muşriklerin ordusunda kalıb ölen müslümanlar fark edilince Medine'li müslümanlar arasında ihtilaf baş gösterdi.

Bir kısım onların kafir olarak öldüğünü, diğer bir kısım ise müslüman kardeşlerimizi öldürdük diye üzülüyorlardı. İşte bu ihtilaf halinde iken mûminler, ALLAH *(c.c.)* bu ayet-i kerimeyi *(Nisa 97)*indirerek hicret etmeyib kafirlerin safında savaşa katılanların özürlerini, işledikleri küfür ameli sebebiyle reddettiğini ve onların cehennemle cezalandırıldığını bildirdi.

Kelime-i Şehadeteyni söyleyib ALLAH'ı ve Rasulunu kabul edib ibadetlerini yapmasına *(kur'an , namaz, zikir vs.)* rağmen şeriat ile yönetilmeyen bir devletin bekası *(velev ki doğup büyüdükleri vatanları olsun)* ilke ve inkılaplarının yürürlükte kalması ve payidarlığı için savaşanın durumu "şehid"lik değil "Niyazilik"tir.

Zira gördük ki sahabe olmasına, iman etmesine hatta ibadetlerini yapmasına rağmen asker kendi inancına göre değil "anayasanın dinine göre" ölüyor. Bu yüzdendir ki O sahabeler aynı savaşta *(Bedir)*ölen cahiliye anayasasının baş komutanı olan Ebu Cehil ile aynı yere *(cehennem)* gönderilmiştir.

(Ayrıca Taberi ve Kurtubi tefsirlerinde ilgili ayetin açıklaması da yapılmıştır)

"Melekler, müslümanlarla beraber hicret etmeyip bedir savaşında müslümanlara karşı savaşan kafirlerin safına katılanlara soracaklar : "Hangi saftaydınız? Müslümanların safında mı , yoksa muşriklerin safında mı"

Onlar: "Biz yeryüzünde zayıf kimselerdik" yani "biz kafirlere karşı güçsüzdük, devlete gücümüz yetmezdi. Eğer onlara katılmasaydık

müslüman olduğumuzu anlayıb bizi öldürürlerdi “ şeklindeki mazeretlerini ileri sürecekler. Melekler ise bunu mazeret olarak kabul etmeyerek onlara: “ ALLAH’ın arzı dar mı geldi *(yer yüzü geniş değil miydi)* hicret etseydiniz ya ?” yani hicret etseydiniz bu duruma düşmezdiniz, çünkü hicret imkanınız vardı, diyecekler ve bu kişiler işledikleri küfür ameline karşılık ceza olarak cehenneme atılacaklardır.
Denilebilir ki . Bu kişilerin özürlü sayılmaları gerekmez mi?
Çünkü savaşa katılmasalardı kafirler tarafından öldürüleceklerdi. Buna cevab olarak denilir ki :
Bu kişiler ellerinde hicret etme imkanı olduğu halde hicret etmediklerinden dolayı bu duruma düşmüşlerdi. Hicret etseydiler bu duruma düşmeyebilirlerdi.Bu yüzden ALLAH (c.c.) onların mazeretlerini kabul etmedi.

Irak İşgalinde Namaz Kılan(!) Kafir ABD Askeri
Şimdi bu olayı günümüzde tefekkür edelim:

Ölümden korktukları için kafirlerin safında savaşa katılanlar kafir olarak ölerek cehenneme gidiyorsa ; ülkelerinde daha önce İslam kanunlarıyla hükmedilirken daha sonra küfür kanunları hakim olduğunda kafirlere yardım eden , onların kanunlarını kabul eden veya destekleyen ; tevhidin yükselmesi için mücadele edib küfrün duğunu anlamış oluyoruz. !
Halka karşı haşin tavırlı, çatık kaşlı, halkını horlayan, küçük gören, halkı ezmekten, dipçiklemekten gârib bir haz duyan, halkının inançlarıyla alay eden, ordu içinde değil namaz kılmak, namaz kılanlara musamaha eden subay ve astsubayları bile içinde barındırmayan, değil kışlada, sokakta, lojmanlarda bile başını kapatan hanımların subay eşlerini ordudan ihraç sebebi sayan bu kemalist generaller, halkın huzurunu ve devletin sınırlarını koruyabilir mi?

Malûm; Askerleri bağlayan bir “Disiplin Hukuku” ve o hukuka aykırı eylemlerin “ceza”larını düzenleyen bir “kanun” var... Evet; “477 Sayılı Yargılama Usûlü ve Disiplin Suç ve Cezaları Hakkındaki Kanun”dan söz ediyorum... Bu kanunun “58. Madde”sinde, aynen şöyle deniliyor:
“Resmî üniforma ile genelevlere, kumarhanelere, meyhanelere, barlara ve girilmesi garnizon komutanlıklarınca yasaklı yerlere girenler veya sarhoşluğu gizlenmeyecek derecede olanlar; yedi günden, bir aya kadar oda veya göz hapsi cezası ile cezalandırılırlar!”
Madde, gayet açık: “Üniformalı” olarak, “genelev”e, “kumarhane”ye, “meyhane ve bar”lara gitmenin cezası, 7 günden 1 aya kadar “oda” veya “göz” hapsi!.. Ama; Aynı “üniforma” ile “cami”ye gidip “namaz” kılarsan, yALLAH!.. Hem de, “ceza hukuku” kapsamında böyle bir “suç” yokken!..

Üniforma ile “cami”ye gitmek, “kerhaneye” veya “meyhane”ye gitmekten daha ağır ceza ile çarptırılıyor.Bu en yakın tarihimizde “ Ardahan”da bir astsubayın başına gelmiştir. Ve Hürriyet gazetesinde 6 Şubat 2004 tarihinde haber olmuştur. Buraya gazetenin internet sayfa adresindeki konu adresini yazarak , haber kaldığı sürece okurların bu haberi orijinal gazetenin linkinden bulabileceklerdir.
(TIKLA : Hürriyet)
İrticadan 10 personel atıldı!

7363
Firavun Ocağında

Susurluk hatırası
Bu ordu, ordu olmaktan çıkmış, siyasallaşmış!.. Elindeki milletin gücünü millete karşı kullanan ve bu güce dayanarak, yargıyı, politik partileri ve hükümetleri, basın-yayın, medyayı, bütün sivil kurumları baskı altında tutmaktadır. Ona karşı gelenin, onu eleştirenin akibeti meçhuldür!

Türk Askeri Afganistan'da kafirlerle Birlikte Mucahidlere karşı Savaşıyor!

Taliban Mucahidleri, Nato Ordusundaki Türk Konvayına Saldırdı

> Türkiye´de olan skandalların arkasında mutlak bir general vardır. Yolsuzlukların, hırsızlıkların arkasında mutlaka bir paşa vardır. Uçak Geta skandalının kahramanı o zamanın genelkurmay başkanı değil miydi? Dünyanın neresinde görülmüş yolsuzluğa tescil edilmiş generallerin millete meydan okuyarak, "*Bizden hesap soracak kurum ve yetkili daha anasından doğmadı*!" diyecek kadar küstahlaşsın? Dünyanın neresinde görülmüş ordu mensupları holdingler kursun ve işletsin? Dünyanın neresinde görülmüş tüm silah alımlarına, askerî malzeme alımlarına sivil hükümeti karıştırmadan, ihalelere ordu mensupları girsin de hiç bir kimseye harcamalarından dolayı bilgi vermesin ve hiç bir kurum ve kuruluş tarafından denetlenmesin? Yok yok, dünyanın başka bir yerinde böyle bir çiftlik yok! Erbakan gibi müslümanların dinî duygularını istismar eden eşhas, deccal ordusuna "Peygamber ocağı" dese de, "aslan polisimiz" ve "âdil kanunlarımız" dese de... Biz bu kemalist kurum ve kuruluşlara müslüman diyemiyoruz! Kâfir kurum ve kuruluşları ve de bu

kemalist düzenin yılmaz bekçilerini müslüman sayanlara da müslüman diyemiyoruz! Zira Şer-i Şerif´de kâfirlere müslüman diyenlerin hükmü bellidir!

http://www.haber10.com/haber/125984/

Önceki gün Org. Başbuğ'un bir Kudüs ziyareti sırasında Ağlama Duvarı önündeki fotoğraflarını yayınlayan Vakit Gazetesi, şimdi de Org. İlker Başbuğ'un Yahudi Mason Büyük Kulüp'e üyelik başvurusunun kabül edildiğine dair belgeyi yayınladı.
"Sayın Mehmet İlker Başbuğ" hitabıyla başlayan 18/12/2006 tarihli belgede İlker Başbuğ'un güvenlik soruşturmasından geçirildiği de ortaya çıktı.

İşte gazetede yayınlanan o belge:

24 ağustos 2008 tarihinde T.C. askeriyesinde genel kurmay başkanı olacak olan İLKER BAŞBUĞ Yahudilerin ağlama duvarında ibadet ederken ! , kimliğinde dini İslam yazarak saf halkın firavun ocağına peygamber ocağı demesine sebeb oluyordu..

Irak'ta kafasına çuval geçirilen 11 T.C. subayı

Akistanbul.com - Yerel ile Ulusal arasındaki köprü

Tüm Gerçekleriyle Çuval Operasyonu

Tüm Gerçekleriyle Çuval Operasyonu @ Kuvayi Milliye Haber Detay

Haber Anadolu | Tüm Gerçekleriyle Çuval Operasyonu

Sonuç olarak Tağuti düzenlere askerlik yapmak KÜFÜRdür !

PKK eylemcisine esas duruş!

Ergenekon ile PKK terör örgütleri arasındaki ilişkileri kanıtlayan belgeler bir bir gün yüzüne çıkıyor.

Ergenekon sanığı, geçtiğimiz yıl ilginç bir fotoğrafla gündeme gelmişti. Şırnak Akçay 6. Motorlu Piyade Tugay Komutanı

Tuğgeneral Ferhat Özgen'in, Durmuş Ali Özoğlu karşısında hazrolda durduğunu gösteren fotoğraf basına yansımıştı.

"**Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk, sapıklıktan ayırd edilmiştir. Artık her kim tâğutu inkar edib, ALLAH'a inanırsa, sağlam bir kulpa yapışmıştır ki, o hiçbir zaman kopmaz. ALLAH, her şeyi işitir ve bilir**." BAKARA 256

"**İman edenler, ALLAH yolunda savaşırlar İnkâr edenler de tağut yolunda savaşırlar . O halde siz şeytanın taraftarlarına karşı savaşın. Çünkü şeytanın hilesi zayıftır**" NİSA 76

Bir arâbî, Muhammed *(s.a.v.)*'in huzuruna gelerek:
"**Ya Rasûlullah! Bir adam ganimet** *(savastan sonra elde edilen mallar)* **için, diğeri şöhret için, öbürü riya ve gösteriş için savaşır. Hangisi Allah yolundadır?**" diye sorunca,
Peygamber *(s.a.v.)* şu cevabı vermiştir: "**Kim Allah'ın adını, hükmünü** *(kanunlarını)* **yüceltmek, her şeyin üstüne çıkarmak için savaşırsa, o Allah yolundadır**."
(Buhârî, İlim, 45, Cihâd,15; Muslim, İmre,150,151; İbn Mace, Cihad,13; Ahmed b. Hanbel, IV, 392, 397, 402, 405, 417)

NİYE ; EZAN YASAKLANDIĞI , HELALLER HARA HARAMLAR

HELAL YAPILIP ŞERİAT KALDIRILDIĞI İÇİN Mİ?

34- ALLAH'IN HÜKÜMLERİNİ AŞAMALI TATBİK ETMEK KÜFÜRDÜR

Rasulullah (s.a.v.) hicretin 8. yılında Mekke’yi feth ettiğinde, Kâbe’deki ve meydanlardaki bütün putları tamamen yıktı. Mekke’de

yeni Müslüman olanlara da evlerindeki putları yıkmalarını emretti ve Mekke'de ALLAH'ın hükümlerini uygulamaya başladı. Mekke'nin fethiyle bir çok muşrik Müslüman oldu fakat , Müslüman olmaktan kaçınıb , sapık inançlarına bağlı kalanlar da vardı. Mekke civarındaki meydanlarda ve Müslüman olanların evlerinde bulunan zahiri putlar yıkılmasına rağmen , Müslüman olmamakta direnenlerin putlar hakkındaki düşünceleri henüz değişmemişti.

Hicretin 9. yılında Tevbe suresi ininceye kadar muşrikler, Müslüman olmaya zorlanmadılar ve sapık inançlarının eseri olan ibadetlerini yapmalarına da ses çıkartılmadı. Onların Kâbe'yi çıplak veya giyinik tavaf etmelerine göz yumuldu. Onların Müslüman olmaya zorlanmayıb , sapık inançlarından kaynaklanan bir takım ibadetleri yapmalarına ses çıkartılmaması şubhesiz bir hikmete dayanmakta idi. ALLAH(c.c.), onlara belli bir muddet İslam'ın güzelce anlatılmasını, onlara düşünme fırsatı verilmesini ve böylece mutmain olarak islam'ı seçmelerini istiyordu.
Sonunda ALLAH (c.c.) Tevbe suresini indirdi ve onlara verilen sürenin bittiğini, onlara daha önce tanınan imkanların artık tanınmayacağını ve artık Kâbe'ye giremeyeceklerini ve orayı çıplak olarak tavaf edemeyeceklerini bildirdi.

Günümüzde Müslüman olduğunu , hatta müslümanların öncülerinden olduğunu iddia eden, siyer hakkında kitaplar yazıb Rasulullah'ın siyretinden dersler ve ibretler çıkartan bir takım yazarlar, ya bilerek , ya bilmeyerek ya da insanları kasıtlı olarak gerek İslam'dan uzaklaştırmak için bu olaydan İslam'a zıt bir takım sonuçlar çıkartarak şöyle demişlerdir:

"*Rasulullah (s.a.v.) Mekke'yi feth ettikten sonra , belli bir muddet İslam'i hükümlerin hepsini değil de bir kısmını tatbik etmiştir. Mesela ; Rasulullah (s.a.v.) mekke'de otoriteyi ele geçirdikten sonra , tam iki sene Beytu'l Haram, müşriklerle dolu olarak kaldı ve Kâbe çıplak olarak tavaf edildi. Bu hadiseden*

almamız gereken büyük dersler vardır: İslam devletini kurduğumuz zaman İslam'ın bütün hükümlerini hemen tatbik etmeyebiliriz.İslami bütün hükümler ancak gerekli eğitim yapılarak uygun bir ortam sağlandıktan sonra uygulanabilir. Eğer islam'ın bütün hükümlerini birden uygulamaya kalkarsak, Rasulullah'ın metoduna aykırı hareket etmiş oluruz. Rasulullah (s.a.v.)'in , Mekke'yi feth etmesine rağmen, muşriklerin Ka'be'ye girmelerine ve ka'be'yi çıplak olarak tavaf etmelerine izin vermesi , bu konuda bizim için büyük delildir."

Bu anlayıştaki kişiler ; ya İslam'ı hiç anlamamış, ya gerçek İslam akidesini kasıtlı olarak yıkmaya ve saptırmaya çalışan , ya da İslam şeriatının bir kısmını tatbik edib bir kısmını sonra tatbik edeceğini iddia ederek insanları kandırmak isteyen tağutlara, meşruiyet hakkı vermeye çalışan kimselerdir. Böyle iddialar sadece,siyer hakkında kitab yazan bazı kimselere has değildir.

Tedrici olarak zamanla İslam'ı tatbik edeceğini iddia eden kişinin Müslüman olduğunu bile iddia ederler. Onlar ; **Müslümanlara muhkem ayetlerle kesin haram kılınan içki , faiz veya baş örtüsü gibi hükümlerin tedrici olarak uygulanabileceğini iddia etmekte ve buna ; İslam devletinin maslahatı veya içinde bulunduğu merhale gereği , İslam'ın yasaklamadığı konularda, müşriklere belli bir müddet izin verilebileceği hükmünü delil getirmektedirler.**
Oysa **ALLAH'ın kesin yasakladığı konularda , değil Müslümanlar , muşriklere bile mühlet caiz değildir. Mesela çıplak tavafı veya kafirlerin Kâbe'ye girmesini yasaklayan hükümler geldikten sonra , merhale veya maslahat gereği dahi olsa, bundan sonra kafirlere bu konularda taviz verilmemiştir**.

İslam dininin hakim olduğu yerlerde Müslümanlar, ***ALLAH'ın*** **haram kıldığı her şeyi o andan itibaren yasaklamak zorundadırlar. Henüz zamanı gelmedi veya ortam müsait değil diyerek, ALLAH'ın yasaklarından bazısını uygulamaktan kaçınmak caiz değildir.**

Rasulullah (s.a.v.) **dışında hiçbir kimse ALLAH'ın yasak kıldığı bir şeyi , bir muddet için dahi olsa serbest bırakma hak ve selahiyetine haiz değildir. Rasulullah** (s.a.v.) **'in de böyle bir şey yapmasını şubhesiz kendi içtihadına göre değil, ancak vahye göredir**.

Mesela ; ALLAH(c.c.) faizi ve içkiyi haram kılmış, mümin kadınların örtünmelerini, ise farz kılmıştır. Bu ve benzeri hükümler muhkem hükümlerdir. İslam devletinin hakim olduğu ilk günden itibaren bu ve benzeri hükümleri uygulamaya koyması şarttır.
Böyle yapmayıb, "*daha insanlar bu hükümleri kabul etmeye hazır değildirler, nasıl Rasulullah* (s.a.v.)*Müslümanlara içkiyi birden bire değil de merhaleli olarak yasakladıysa , bizim de birden bire değil alıştıra alıştıra yasaklamamız gerekir*". Ya da, "*faizi birden bire yasaklamak şimdilik uygun değildir, Müslümanlar şimdilik faiz yesinler, daha sonra zamanla bunu alıştırarak yasaklayalım*."
Ya da, "*Müslüman kadınlara birden bire kapanmak ağır gelebilir, bu yüzden onları hemen kapanmaya zorlamayalım*", **demek apaçık küfür olan iddialardır**.
Bir de bu iddiaları desteklemek için , bu meseleyle alakası olmayan , Rasulullah (s.a.v.)'in Mekke'yi fethinden sonra, henüz hakkında yasak bulunmayan bazı konularda müşrikleri serbest bırakmasını delil göstermek daha da kötü bir sapıklık ve Rasulullah (s.a.v.)'e büyük bir iftiradır. Rasulullah feth ettiği her yerde ALLAH'ın hükümlerini hiç geciktirmeden harfiyen uygulamıştır. Feth ettiği yerlerdeki müşriklere ise, sadece ALLAH'ın kesin yasaklamadığı konularda izin vermiştir. Yine Rasulullah, İslam'a yeni giren kimselere, islam'ın hükümlerini alıştıra alıştıra uygulama yoluna gitmemiş, onlardan ALLAH'ın haram ve farz kıldığı şeyleri eksiksiz olarak yerine getirmelerini istemiştir.

İçkiyi kesin haram kılan ayet indikten sonra, içkiyle ilgili olan daha önceki hükümleri asla uygulamamıştır.bu ayet indikten sonra Müslüman olanlara, ilk Müslümanlara uygulanan içkinin merhaleli haram kılınış hükmünü uygulamamış , veya içkiyi tedrici bir şekilde

yasaklama yoluna gitmemiştir.ALLAH'ın haram kıldığı diğer konularda da böyle yapmıştır. **Şu çok önemli bir kaidedir**:

Faiz haram kılınmadan önce faiz yiyen kişi , haram işlemiş sayılmaz.Yine içki haram kılınmadan önce içki içen de haram işlemiş olmaz. Hicab ayetinden önce başını açan Müslüman kadınlar da haram işlemiş sayılmazlar. Bütün bunlara izin veren İslam devleti de küfür işlemiş değildir.Yine kesin haram kılınmadan önce Kâbe'ye kafirlerin girmesine veya orada çıplak tavaf etmelerine izin veren İslam devleti için de ; ALLAH'ın haramını helal kılmış denilemez. Şayet böyle denilecek olursa içki , faiz hicabsız dışarı çıkma gibi ALLAH'ın haram daha sonra haram kıldığı meseleleri haram kılınmadan önce serbest bıraktığı için Rasulullah'ın küfürle suçlanması gerekirdi. Rasulullah'ı bundan tenzih ederiz. ALLAH'ın haramını helal kılmak ancak kesin haram hükmü geldikten sonra söz konusu olur. ALLAH'ın kesin haram hükmü geldikten sonra ; bu hükümleri tatbik etmek için zamanın uygun olmadığını veya, insanların henüz bu hükümleri uygulamaya hazır olmadıklarını söylemek, bir Müslüman için mümkün değildir. Çünkü böyle bir iddiada bulunmak , Müslümanların belli bir süre de olsa İslam'a zıt olan küfür kanunlarını uygulamalarının caiz olduğunu söylemek olur ki ; bu bütün Müslümanların ittifakıyla küfür olan bir iddiadır.

Zamanımızda İslam şeraitini ALLAH'ın istediği gibi tatbik eden hiçbir devlet yoktur. **Kendilerine İslam ülkesi diyen, fakat yöneticileri ALLAH'ın şeriatını tatbikattan kaldırıb insan ürünü kanunları yürürlüğe koymuş bir takım ülkeler vardır**. Buna rağmen kendilerinin Müslüman olduklarını iddia edebilmektedirler. Bu ülkelerdeki halkın çoğu da şirk işlemelerine rağmen İslam dinine bağlı! olduklarını iddia edebilmektedirler. Dini nefislerine uydurmalarına rağmen üstelik. Yine bu ülkelerde yürürlükte bulunan kanunlar İslam şeraitine uygun olmamasına rağmen hala Müslüman bir devlet *(Dar'ul-İslam)* olduklarını söyleyebilmektedirler.

Tamam anladık dilin kemiği yok ama bu kadar da pişkinlik olmaz ki.

Şüphesiz bunlar İslam devleti değildirler. Böyle ülkelerde bir İslam devleti kurulduğu zaman, elbette Müslümanların orada İslam kanunlarını hiç bir eksiltme yapmadan , olduğu gibi uygulamaları gerekir. İslam devleti kurulduğunda, o ülkelerde yaşayan insanlar da, gerçek İslam'ın ne olduğu, gerçek müslümanın nasıl olması gerektiği, eski yaşantı ve şirklerinin hakikati, ne kadar Müslümanlık iddiasında bulunulsa da şirk üzere yaşadıkça asla Müslüman olunamayacağı en güzel ve en açık bir şekilde anlatılmalıdır.

Bu açıklamalarımızdan sonra , Müslüman olduğunu iddia edenlerin tercih edebilecekleri üç seçenek vardır: Ya islamın bütün hükümlerini kabul edib yaşantılarına aktararak gerçek birer Müslüman olurlar , ya İslam devletini terk ederler, ya da muşrik olduklarını kabul edib İslam devletinden, belli bir bölgede bir muddet kalmak için izin isterler. Bu durumda İslam devletinin lideri , merhaleye ve maslahata göre , gerekli görürse muşrik halka , cizye veren muşriklerin hukukunu tatbik eder ve belli bir süre İslam devletinde yaşamalarına müsaade eder.

Fakat İslam lideri , hiçbir zaman müşrikleri Müslüman kabul ederek ; "Siz henüz bu hükümleri yaşamaya hazır değilsiniz , dolayısıyla biz bu hükümleri , size alıştıra alıştıra tatbik edeceğiz " diyemez. Çünkü ALLAH'ın hükmü varken başka bir hükmü tatbik etmek küfürdür. ALLAH'ın hükmünü tamamen tatbik etmeyen ise ALLAH'ın hükümleri dışında başka hükümle tatbik etmiş olur.

Mesela; baş örtüsü takmak her Müslüman kadına farzdır ve her Müslüman kadının bunu farz kabul edib tatbik etmesi gerekir. Eğer belli bir muddet bu hüküm uygulanmazsa , bu muddet bir saat gibi az bir süre bile olsa , o süre içinde küfür kanunları uygulanmış olur. İçki , faiz ve diğre konularda da durum böyledir.

"Faiz uygulanmazsa İslam ekonomisi batar, bunun için bir muddet faiz ekonomisini devam ettirelim. Bunu tedricen ortadan kaldırırız " diyenler de faiz sistemini uyguladıkları muddetçe ALLAH'ın kanunları dışında başka kanunlar uygulamış olurlar. Bu alim olsun , cahil olsun her müslümanın bildiği gibi apaçık bir küfürdür.

35- İSLAM'DAN ÇIKTIKLARI HALDE *(Tabi Girmişse)* KENDİLERİNİ MÜSLÜMAN ZANNEDENLER

Günümüze gelmeden önce bu tür olayların Rasulullah (s.a.v.) vefatından sonra farz olan zekatı vermeyerek kafir olan murtedler , yaptıkları işe kılıf olarak Kur'an-ı Kerim'den delil getirmeye kalkıştılar.
" Onların mallarından onları temizleyecek ve onların *(sevablarını)* artırıb yüceltmek için sadaka al ve onlara dua et. Çünkü senin duan onlar için bir sekinettir." (Tevbe 103)
" **ALLAH (c.c.) bize ancak duası bizim için sekinet olan şahsa zekat vermemizi emrediyor. Duası sekinet olan zat ise yalnız Rasulullah'dır. O da vefat ettiğine göre artık zekat üzerimize farz değildir**" demişlerdi.
Zekatı vermemek için bu ayeti delil gösteren mürtedler her şeyden önce imanın ne demek olduğunu anlamış değillerdi.
Onlar nefislerin ve malların temizlenmesinin ancak zekatın verilmesiyle mümkün olabileceğini ve fakirlere zekat vermenin , maldaki ALLAH'ın hakkını vermek olduğunu anlamış değillerdi.
Onlar , imanın; ALLAH'ın sistemini tam olarak hayata uygulamak manasına geldiğini kavrayamamışlardı. Onlar Muhammed (s.a.v.)'e verilen zekatı , tıpkı kabile reislerine verilen bir vergi gibi görüyorlardı.

Onlar zekatı vermemenin , imanı bozup , kişiyi İslam milletinden çıkaracağını , namazla zekatın arasını açmak olduğunu ve ALLAH'ın

bir emrini inkar etmek anlamına geleceğini anlamamışlardı. Zekat vermenin ise ALLAH'a ibadetin bir parçası olduğunu kavrayamamışlardı.

Bunu gören cennetle müjdelenmiş Ebu Bekir (r.anh) , sadece zekata karşı çıkan bu kimselere İslam'ın bütün hükümlerini reddeten hükmünü vererek mürtedlere savaş açarak onları katletmiştir.

Bu sapıkça tevile benzer bir olayda Ömer (r.anh) zamanında da olmuştu. **Kudame b. Abdullah** ve beraberindekiler delilleri şöyle idi :

"İnananlara ve yararlı iş işleyenlere ; sakınırlar, inanırlar, yararlı işler işlerler sonra haramdan sakınıp iyilik yaparlarsa yadiklerinden dolayı bir sorumluluk yoktur. ALLAH iyi davrananları sever" (Maide 93)

Halbuki bu ayet, içki haram kılınmadan önce içki içmiş ve bu hal üzere ölmüş sahabeler hakkında inerek onlar için bir günah olmadğını bildirmişti.

Kudame b. Abdullah ve beraberindekilerin bu ayeti delil alarak içki içtikleri haberi **Ömer b. Hattab**'a ulaşınca Ömer ve diğer sahabeler , onlar hakkında şöyle hüküm verdiler :
"**İçkinin haramlığını kabul ederlerse celdedilir** *(sopa vurulur)*, **bu ayeti tevil edip içkinin helal olduğunu iddia ederlerse murted olarak öldürülürler**" *(Taberi)*

Gelelim zamanımıza ; **aynı zekat vermeyenlerin ve içkiyi helalleştirenlerin yaptığı gibi ALLAH (c.c.)nun ayetlerini saptıran ve tahrif eden kimseler vardır**. Bunlar şöyle yapmaktadırlar:

İslam şeraitini uygulamadan kaldırıp insan ürünü şeraitlerle

insanlara hükmeden tağutlar , saltanatlarını sürdürmek ve insanların kendilerini tekfir etmelerini önlemek için , İslam alimi olarak öne çıkardıkları bel'am ları kullanmaktadırlar.
Onlar , televizyon uleması olarak her sıkıştıklarında bu prof. ettiketli kendi yetiştirdikleri bel'amlar vasıtasıyla şu sapık düşünceleri yaymaya çalışmaktadırlar:

La ilahe illALLAH diyen bir kimse , namaz kılarsa ve İslam'ı açık bir şekilde reddetmezse , İslam kanunlarıyla hükmetmediği taktirde ya zalim ya da fasık olur. Fakat kafir olmaz. Çünkü ALLAH (c.c.) şöyle buyurmaktadır: "Kim ALLAH'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar zalimlerdir" (Maide 45)

"Kim ALLAH'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar fasıklardır" (Maide 47)

Hakim ancak açık bir şekilde: "*Ben İslam dininden vazgeç*iyorum" derse kafir olur.
Fakat İslam şeraitini bir kenara atıp Fransa ve İsviçre gibi küfür devletlerinden alınan beşer ürünü kanunları tatbik ederse , "*ben müslü*manım" dediği müddetçe kafir olmaz.

Şubhesiz tağutlar bu sapık tevilleriyle ancak la ilahe illALLAH 'ın gerçek manasını bilmeyen zavallı ve cahil kimseleri kandırabilirler. Çünkü islamı bilen bir mümin , öncelikle tağutu ; yani İslam'ın dışındaki bütün kanunları , sistemleri , hayat nizamlarını reddetmedikçe ve bunları pratik hayatta uygulamadıkça , ister fert ister hakim olsun o kimsenin ne kadar İslam iddiasında bulunsa da Müslüman olmayacağını bilir.

Müfessirler maide suresi 44, 45, ve 47 ayetini bu üç ayeti birleştirerek açıklarken şöyle derler. ALLAH'ın indirdiğiyle hükmetmeyenler kafir , zalim aynı zamanda fasık kimselerdir. **Çünkü üç özelliklte**

kafirlerin sıfatlarıdır. ALLAH c.c. pek çok ayette : " ….**onlar cehennemlik zalimlerdir , ….cehennemlik fasıkların ta kendileridir , cehennemlik kafir olanlar işte bunlardır**." gibi nitelendirmelerde bulunmuştur.

ALLAH (c.c.)'nun hakkında kesin hüküm verdiği ; **katilin öldürülmesi, hırsızın elinin kesilmesi , zina edenin sopa veya recm edilmesi , faizin ve içkinin yasak olması , kadınların tesettüre riayet etmesi gibi konularda hükme uymayıp tam tersine ; katili öldürmeyip hapsetme , faizi , zinayı, içki içmeyi serbest bırakması ve kadına istediği gibi giyinme özgürlüğü tanıma , hırsızlık yapanı hapsetme gibi başka hükümler veren , kendini aynı firavun gibi görerek ben buranın rabbiyim diyerek ilahlığa soyunup ALLAH yerine koymuş olur.**
Böyle kimseler , ne kadar Müslüman olduklarını iddia etseler de amelleri iddialarını yalanlamaktadır. Bu konuyu bu şekilde anlamayn kişi , İslam'ın temel meselelerinden olan , hükmün yalnız ALLAH'a ait olduğu ve hayatta yalnız ALLAH'ın koyduğu şeriatın uygulanması gerektiği meselelerini anlamamış demektir. Temel meseleyi anlamamış kişinin de Müslümanlık iddiası boş ve geçersizdir.

36- TEK UMMETE DOĞRU

Her kesimden müslümanın gündemini işgal eden bir konudur ; müslümanlar niye darmadağınık , niye bir araya gelmiyorlar ? ... vb. sorusu.

Bunun sebebi bellidir. Kur'an-ı kerim'in pek çok ayetinde ve Peygamberin hadis-i şeriflerinde buyurduğu ayrılıkların sebebi , ve bir araya gelmenin şartlarını da bildirmişlerdir .

" Sen yüzünü Hanif olarak Din'e , Allah'ın insanları üzerinde yarattığı Allah'ın fıtratına dosdoğru çevir . Allah'ın yaratışında değiştirme yoktur.

Dosdoğru din işte budur . Fakat insanların çoğu bilmezler . O'na dönenler olarak , *(O'na yönelin)* , O'ndan korkun. Namazı dosdoğru kılın ve muşriklerden olmayın. Onlar ki , dinlerini parça parça ettiler , kendileri de fırka fırka oldular. Her bir fırka de ellerindeki ile sevinmektedir ... " (RUM 30-32)

Bu ayeti anlamaya çalışırsak , bu buyruklar :

1 – Allah'ın dinine Hanif olarak yönelmeyi emretmektedir . Haniflik ise her türlü din ve sistemden yüz çevirip yalnızca Allah'ın dinine , Allah'ın buyruklarına itaati kabul etmek , O'nun dışında kalan , O'na uymayan her şeyi red etmek demektir . Buna göre müslümanların aralarındaki ihtilafları kaldırmalarının birinci şartı , kayıtsız ve şartsız olarak Allah'ın dinine teslim olmayı kabul etmeleridir.

2 – Yalnız İslam dini insan fıtratına uygun bir düzendir . Onun dışında kalan bütün sistemler , İnsanın tabiatına aykırıdır. Bu aykırılık dolayısıyla hem batıldırlar , hem de insanı dünyada da ahirette de mutlu edemezler ve doğruya iletemezler.

3- İnsanların çoğunun bu gerekçelerden haberi olmayabilir . Daha doğrusu yoktur . Çoğunluğun bu gerçeği bilmeyişi, müminlerin inanç ve kanaatlerinde bir zayıflamaya , bir gevşekliğe sebebiyet vermemelidir. Çoğunluğun peşine takılıb gitmiş olması , müminlerin Allah'a dönüşlerine engel olmamalıdır.

4- Allah'tan korkmak , namaz kılmak , yani Allah'ın bütün emir ve hükümlerini yerine getirmek ve özellikle de namazı dosdoğru kılmak, doğru yol üzerinde sebat etmenin teminatıdır. Bu arada muşriklerin yolunu izlememek için özel bir gayret harcamak da önemle vurgulanmalıdır.

5 - Bu temel esaslara riayet etmek , bir araya gelmenin şartıdır. Bunların yitirilmesi ise muşrikler gibi dinde tefrikaya düşüb, bölük pörçük olmanın belirtisidir. Bunlar yitirildiği takdirde bir arada olmaya imkan ve ihtimal yoktur . O halde, birlikteliklerini yitirmiş müslümanların, ihtilaflarını evvela çözümleme esaslarında ve yöntemlerinde ittifak sağlamaktan işe başlayarak , Allah'ın emrettiği şekilde ortak anlayış , tavır , ahlak, eğitim, hareket , plan ve programları üzerinde ittifak yoluna gitmeye çalışmaları zorunludur.

Bunun ön şartlarından biri de hangi tarafın dile getirdiğine bakmaksızın, hakka teslimiyet asaletini gösterebilmeye samimi olarak hazır olmaktır. “Bölük pörçük olmayın" diye nitelendirilen hadisenin müslümanların kendilerinden gelen iç sebebi, Allah’ın dinini gereği gibi anlayıb yaşamamalarıdır.
Dış sebebi ise hiç şubhesiz adına demokrasi denilen düzenin müslümanlara gereği gibi dinlerini öğrenme, yaşama, tebliğ ve nesillerine telkin fırsat ve imkanını tanımaması , mevcud imkanlarını da ortadan kaldırması, bununla da yetinmeyerek sahib oldukları dinlerinden uzaklaşmalarını hedef alan direkt ve dolaylı , gizli ve açık programlarını faaliyet alanına koymasıdır.

“Yoksa cahiliyye hükmünü mü arıyorlar? kesinlikle bilen bir toplum için Allah'tan daha güzel hüküm veren kim olabilir? “ (Mâide 50)

“Bununla beraber Allah ve Rasulu bir işe hükmettiği zaman, gerek mûmin bir erkek ve gerekse mu'min bir kadın için, o işlerinde başka bir tercih hakkı yoktur. Her kim de Allah ve Rasulune âsi olursa açık bir sapıklık etmiş olur”AHZAB 36

“Yoksa siz, Allah içinizden cihad edenleri belli etmeden, sabredenleri ortaya çıkarmadan cennete girivereceğinizi mi sandınız?” AL-İ İMRAN 142

“ Onların çoğu şirk koşmadan Allah'a iman etmezler .” YUSUF 106

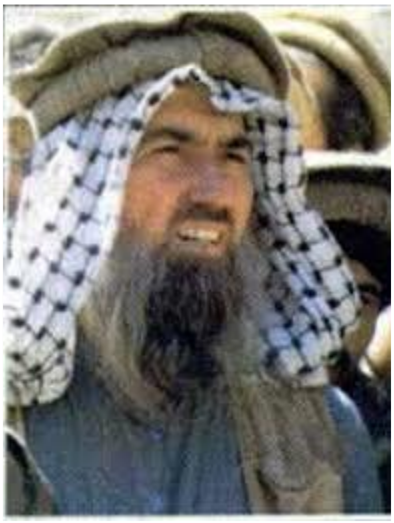
“ İbrahim'de ve onunla beraber bulunanlarda sizin için güzel bir misal vardır, onlar kavimlerine demişlerdi ki:
"Biz sizden ve sizin Allah'tan başka taptıklarınızdan uzağız. Sizi tanımıyoruz. Siz bir tek Allah'a inanıncaya kadar sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir." MUMTEHİNE4

“Ey iman edenler! Kendi dışınızdakilerden sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar size fenalık etmekten asla geri kalmazlar, hep sıkıntıya düşmenizi isterler. Kin ve düşmanlıkları ağızlarından taşmaktadır. Kalblerinde gizledikleri ise daha büyüktür. Düşünürseniz, biz size âyetleri açıkladık.- İşte siz öyle kimselersiniz ki, onları seversiniz, halbuki onlar sizi sevmezler, siz kitab*(lar)*ın hepsine inanırsınız, onlarsa sizinle buluştukları zaman "inandık" derler. Başbaşa kaldıkları zaman da kinlerinden dolayı parmaklarının uçlarını ısırırlar. De ki: "kininizle geberin!". Şubhesiz ki Allah göğüslerin *(gönüllerin)*özünü bilir.” AL-İ İMRAN 118-119

"Hidayet kendisine tebliğ edildikten sonra kim Rasule karşı çıkar ve mûminlerin yolundan başka bir yola saparsa, onu seçmiş olduğu yolda bırakır, cehenneme atarız. O ne kötü bir düşüştür." Nisa 115.

37- ŞEHİD ABDULLAH AZZAM'A GÖRE PARLAMENTOYA GİRMENİN HÜKMÜ

Şehid Abdullah Azzam; "Allah'ın indirdikleri ile hükmetmeyen, Allah'ın şeriatına ve Rasulullah'ın sünnetine zıt bir kanun koyan, o kanunu uygun gören veya destekleyip imzalayan kimseler için kafir olurlar ve İslam milletinden çıkarlar" dedikten sonra, "beşeri sistemlerin gölgesinde parlementoya girmenin hükmü" konusuna değinmiştir. Bu konu son dönemde İslam aleminde çok sorulduğu için bu konu hakkında müstakil bir bölüm açmayı uygun gördük. Şehid Abdullah Azzam'a parlementoya girmenin hükmü soruldu. O şöyle cevab verdi:

"*Parlemento bakanlar kurulu tarafından çıkarılmış kanunları inceleyen bir mercidir. Allah'ın indirdikleri hariç kanun yapmak insanı dinden çıkarır. Dolayısı ile parlemento beşeri kanunlara uyarsa dini ve akidevi yönden büyük bir tehlikededir.(Bu paragraftan da anlaşıldığı gibi Arap ülkelerinde ki parlamentolar direk olarak kanun çıkaran bir kurum değil, bilakis çıkan kanunları inceleyen bir kurumdur.(y.y)Ama şayet müslümanların maslahatı ve kafir sistemi durdurup karşı çıkmak için parlementoya girseler bu konu müslümanların genel maslahatına bağlıdır. Müslümanlar için hangisi güzel olursa onu yapması gerekir. Fakat harama girmemek şartıyla*. " Maslahatın genel şartları:

1- Maslahat Şeriat sahihinin maksatlarına uygun olup asli hükümlere muhalif olmamalı ve açık naslara aykırılık teşkil etmemelidir.

2-Maslahat selim akıl sahipleri tarafından anlaşılabilen bir nitelik arz etmelidir.

3-Maslahatın zaruret olması ya bir zaruretin muhafazası yada bir güçlüğün defi için olmalıdır, (y.y)

Nevap (vekil) kelimesi naibin çoğuludur. Bu kelime vekil manasına gelen naibin mi, yoksa musibet manasına gelen naibenin mi çoğulu olduğunu bilemiyoruz. Zira bunların çoğu vekil değil musibettir. Ve şu anda memleketimizde ki parlemento da bir oyuncak gibidir. Haşim er-Rıfai, parlemento, Abdunnasır, ve benzeri şeyler hakkında yazdığı "Hatırat Şiirlerinde şunları zikrediyor:

Ey Nasır! işte milletvekillerini onları çocuk oyuncağı gibi Dilediğin şekilde hareket ettirebilirsin Senin arzuladığın bir şeyde ağızlarını dahi açmazlar. Biz çok iyi biliyoruz ki onlar sırf konuştuğunda seni alkışlamak için oraya biriktirilmişlerdir. Senden önce zulmetmek zehirli bir mantarken, şimdi zulüm senin elinde organizeli bir örgüt oldu.

İslam'a zıt sadece tek bir kanunu dahi desteklemek, imzalamak, doğrulamak parlamentonun hakkı değildir. Kim ki İslam'a zıt sadece tek bir kanunu dahi uygun görürse, İslam milletinden çıkar. Mesela erkek ve kadın eşittir kanunu gibi. İslam'a zıt bir kanuna karşı çıkması tüm parlamenterler üzerine vaciptir. Şayet o kanuna karşı çıkmayıp uygun görseler İslam dininden çıkarlar. Yalnız biz parlamentoya dinimizi ve davamızı anlatmak için girersek o zaman bir beis yoktur. Fakat bakanlar meclisine girilemez. Çünkü bakanlar meclisi kanunu uygulayan yerdir. Müslümanlar oraya giremez. Ama parlamento ise, devleti gözeten bir yer olduğu için istediğini söyleyebilirsin. Bakanlar meclisi ise öyle değildir.Bizim için parlamentoya girip onların rüşvetçi olduğunu veya hırsız olduğunu ve hain olduğunu açıklamamızda şayet devlet izin verirse bir beis yoktur inşaallah.
Sonuçta bu benim görüşümdür. Bu fetvada doğruda olabilirim yanlışta olabilirim Şayet yanlış yaparsam şeytandan, isabet etmişsem Allah'tandır. Allah'tan temennim hakkı bildirsin, batıldan uzaklaştırsın." Anlattıklarımızdan şunu özetleyebiliriz:
Şehid Abdullah Azzam bazı şartlar dahilinde parlamentoya girilmesini caiz görüyor. O şartlar şunlardır:

1-Beşeri sistemlere karşı olmak ve durdurulması niyeti ile girmek.

2-Şer'i bir maslahatı gözetmek. Mesela İslam davasına yardım ve müdafaa etmek. Zulme karşı durmak, toplumun kanını içen hırsızları ve hainleri belirlemek için...vs

3-Allah'ın kitabına, Rasulullah'ın sünnetine zıt hiç bir kanunu desteklemeyip imzalamamak. Şayet bir madde dahi imzalayıp uyarsa kafir olur İslam milletinden çıkar.

''Daha önce de belirttiğimiz gibi Arap ülkelerinde mevcut parlamenter sistem ile Türkiye sınırlarındaki parlamenter sistem yapıları itibarı ile tamamen farklılık arz etmekledir. Türkiye'deki parlamento. Kanun çıkaran bir kurumdur. Ve yine Türk parlamentosuna haram sınırlarını çiğnemeden girebilmek kesinlikle mümkün değildir. Hatta ve hatta parlamentoya giden yolda her adım küfür ve sirk filleri ile doludur. Daha ilk adımda demokrasinin korunması için edilen bağlılık yeminini buna örnek olarak verebiliriz.
Tamamen küfür sözleri ile dolu bu yemin metni hangi maksatla ve hangi niyetle söylenirse söylensin kesinlikle sahibini İslam sınırları içerisinden çıkarmaktadır, (çünkü bilinen bir kuraldır ki ikrah şartları haricinde küfür sözlerini ikrar etmek kesinlikle küfürdür. Yine bugünkü parlamento işlevi itibarı ile Allah'ın dinine düşman olmuş bir yapı sergilemektedir. Çıkartılan her kanun Allah'ın kitabından kaynaklanmayıp beşeri iradelerin ürünüdür. Bu şartlar altında kim ki maslahat icabı bu parlamentoya girilebileceğini iddia ederse tamamen hiç bir ilmi temele dayanmayan bir iddiada bulunmuş olur.

Açık olarak söyleyebiliriz ki: bu parlamentoya ne amaçla olursa olsun girmek de. Ve yine. ne amaçla olursa olsun girilebilineceğini iddia etmek de sahibini Allah'a karsı muşrik ve kafir durumuna düşürmektedir. (y.y)
(Abdullah Azzam " HAKİMİYET MEVHUMU " kitabından alınmıştır.)

38- ŞEHİD ABDULLAH AZZAM'A GÖRE KİŞİLERİ BELİRTEREK HÜKÜM VERMEK

Bazıları şöyle demektedir : *Şu anda İslam ummetinin dörtte üçü bu küfrü gerektiren konulara bilmeyerek girmişlerdir. Biz bunların üzerine küfürle hüküm veremeyiz. Eğer onların üzerine küfürle hükmedersek, o zaman İslam ümmetinin %80'ini dinden çıkarmış oluruz*.

Bu iddia tamamen gayri ilmi bir iddiadan başka bir şey değildir, insanların %80'ine küfürle hüküm vermek zorunda kalacağız diye onlar üzerinde ki hak olan hükmü değiştirmek bizce tutarlı bir davranış olmamaktadır.
Fakat akidelerini ve dinlerini anlatmak, küfrü gerektiren maddeleri onlara açıklamak bizim üzerimize bir vecibedir. Bu küfrü gerektiren konuları onlara bildirdikten sonra kim ki bu fiiller üzerinde devam ederse kafir olur ve dinden çıkar. Açıktır ki toplumu oluşturan, fertlerdir.
Toplumun küfür üzerinde olduğunu söyleyip de bu toplumu oluşturan fertlerin küfür üzerinde olmadığını iddia etmek gerek ilmen, gerek aklen yanlış bir iddiadır. Bununla beraber bu toplumu oluşturan fertlere küfürle hüküm verilememesinin sebebini cehalete bağlamak da bize göre pek tutarlı gözükmemektedir. Bu noktada en güzel açıklama ise yine **Şehid Seyyid Kutub**'dan gelmektedir:
Seyyid Kutub Yusuf Suresi 40. Ayeti tefsir ederken şöyle demektedir.
"*Dini bilmeyen cahil kimseler oldukları içindir ki: dosdoğru dine tabii*

olamamaktadırlar. Bu cahillerin cehaletlerinden dolayı ne iman etmeleri ne de bu dine tabii olmaları kendilerinden beklenebilir. Dinin bu noktada aslını ve mahiyetini bilmeyen bu insanları, dosdoğru din olan ALLAH'ın dinine nisbet etmek ne akla sığar ne de gerçeğe uygun düşer. Bu hususta bu kimseleri ALLAH'ın dinine nispet edip hatalarının faturasını da cehaletlerine bağlamak geçerli bir mazeret değildir. Dini bilmemeleri işin ta başında müslüman olmalarına en büyük engeldir. Sonuç ta bir şeye inanmak o şeyi bilmenin bir parçası olup aklında mantığında pratiği budur. Hatta bu mantığında ötesinde son derece açık ve ortadadır."(y.y)
ALLAH'ın şeriatından hariç beşeri sistemlere muhakeme olmak, tehlikeyi ifade eden ciddi bir konudur. Bu insanların küfrünü ve imanını belirleyen bir konudur.Şehid Seyyid Kutub şu ayeti tefsir ederken şöyle diyor:
"**Üzerlerine ALLAH'ın ismi anılmamış olanlardan yemeyin, çünkü o kesinlikle ALLAH'ın emrinden çıkmaktır. Bununla birlikte şeytanlar kendi dostlarına sizinle tartışmaları için mutlaka telkinde bulunacaklardır. Eğer onlara itaat edecek olursanız şüphesiz siz de müşriklerden olursunuz.**" (En'am Suresi, 121)

" Her kim putlara ibadet eden kişilere müşrik hükmünü verdiği halde, tağutların muhakemesinde muhakeme olmayı isteyen kişilerin tekfirinden kaçınırsa bil ki şu ayeti okumamıştır."
" Eğer onlara itaat edecek olursanız şüphesiz siz de müşriklerden olursunuz."

Burada itaat kelimesi ibadet manasındadır. Biz açık ve net olarak söylüyoruz ki; akşam namazı dört rekattır diyen ile hırsızın cezası iki aydır diyen arasında fark kesinlikle yoktur. Akşam namazının üç rekat olması nasıl ALLAH'ın kesin emri ise hırsızın, elinin kesilmesi de ALLAH'ın kesin emridir. Aynı şekil de akşam namazının rekatlarındaki değişiklik nasıl ki ALLAH'ın dininin değiştirilmesi anlamına geliyorsa hırsız bir kimseye verilecek cezanın değiştirilmesi de ALLAH'ın dininin değiştirilmesidir.

Müslüman olduğunu iddia edip pazar günleri hıristiyanlarla kiliseye giden ile, müslüman olduğunu iddia edip beşeri kanunlara muhakeme olmaya gidenin arasında hiç bir fark yoktur. Bunun delili ise Tevbe Suresi'nin 31. Ayeti ve bu ayete ilişkin Resulullah'ın açıklamasıdır. " Onlar ALLAH'ı bırakıp hahamlarını, rahiplerini ve bir de Meryem oğlu Mesih'i rabler edindiler. Oysa ki hepsi ancak bir olan ilaha ibadet etmekle emrolunmuşlardı, ki O'ndan başka hiçbir ilah yoktur. O onların ortak koştukları her şeyden münezzehtir." (Tevbe Suresi,31) "

Onlar haramı helalleştirdiler, helali haramlaştırdılar. İnsanlarda onlara tabii oldular. İşte onlara ibadet budur,"

Teşri ve hüküm konusu siyasi bir konu değil, dini bir konudur. Bundan dolayı çoğu kez kardeşlere*(Yazar burada Müslüman Kardeşler cemaatini kastediyor)* dedim ki:
"*Siz ölülere yapılan şirk üzerinde duruyorsunuz. Dirilerin yaptığı şirk üzerinde durmuyorsunuz. Seyyid Ahmed Bedevi ve Şeyh Abdülkadir Geylani'nin kabrine gidip yüzünü sürenlerin şirkleri üzerinde duruyorsunuz, insanları kendisine taptıran, açıkça ilahlık iddiasında bulunmasa bile uluhiyet iddia eden tağutlardan konuşmuyorsunuz*."
Ölülerin kabrine yüzün sürülmesi ve onlardan yardım istenmesi kültürlü insanların yanında bitmiş bir konudur. Yüzünü kabre sürecek hiçbir kültürlü insan bulamazsın. Şu anda en mühim konu insanların tağutlara tapması konusudur. Şayet Seyyid Ahmed Bedevi ve Şeyh Abdulkadir Geylani'nin mezarlarının başında bugün kü tağutları koruyan polisler olsaydı *(Anıtkabirde olduğu gibi. (y.y)* kimse yüzünü o kabirlere süremezdi ve kabirlerinden konuşamazdı.Dolayısı ile bugün ALLAH'ın şu ayetinin üzerinde hassasiyetle durulması lazımdır:
"**Hüküm ancak ALLAH'ındır**." (Yusuf Suresi,40)
Çoğu insanlar ALLAH'ın hükmü ile hükmetmeyen tağutları destekliyorlar. Rahatlıkta, darlıkta, doğrulukta ve yanlışlıkta onlarla

beraber oluyorlar. Bununla beraber küfrü desteklediklerini bilmiyorlar. Şu bir musibettir ki; Bu kimseler bir insanın boynunda bir muska gördükleri zaman çok kızarlar ama bir insanın ALLAH'ın şeriatından başka şeriatlara rıza gösterdiğinden dolayı küfre girdiğini bilmezler.

39- ALİMLERE GÖRE PARTİSEL ÇALIŞMA

Mısır, Yusuf (a.s.) zamanında Daru'l İslam idi. Çünkü Yusuf (a.s.)'ın zamanındaki firavun, Yusuf (a.s.)'ın vasıtasıyla müslüman olub imana gelmişti. *(İmam Nevevi)*
Halk kendi kendini yönetir ilkesini savunan demokratik felsefe, şirk ve küfürden başkası değildir.*(İslamın Andlaşılması Üzerine-Ali Bulaç'tan) (Lâ-1 Mustafa Çelik)*

İslami devlette parti nizamı olamaz. İslam parçalanmayı ve çeşitli hile kullanılmasını istemez.*(Mevdudi-İslam Anayasası) (Lâ-1 Mustafa Çelik)*

Bu tür düzenlerin içerisinde islam adına mücadele verileceğini sanmak, hatta bunun gereğini ileri sürmek, ayeti kerimenin bizleri takınmayı emrettiği açık ve seçik yolla ne kadar bağdaşabilir?
"De ki: Ey Kitab Ehli! Bizimle sizin aranızda eşitliği sağlayacak bir sözde birleşmeye gelin. Allah'tan başkasına ibadet etmeyelim. O'na *(hüküm, din ve değer yargıları koymak yetkisini başkalarına tanımak suretiyle)* hiç bir şeyi eş koşmayalım. Kimimiz kimimizi de *(uluhiyyet ve Rububiyyete has herhangi bir sıfat veya yetkiye sahip kabul etmek suretiyle)* Rabbler edinmesin. Eğer yüz çevirirlerse "Bizim muhakkak müslümanlar olduğumuza şahid olun" deyin (Ali İmran: 64)

Ayet bizlere açıklığı, netliği, yolların ayrılışını vurgulamayı ve buna dikkat çekmeyi emrederken, bizim demokrasiye ve demokratik saflarda mücadeleye davette bulunmamız ve bunu –*kendi adımıza değil*- islamın öngördüğü ve tavsiye ettiği mücadele şekil ve metodu diye sunmamız, hiçbir zaman açık ve net bir şekilde yolların ayrıldığı noktada "eşitlikçi bir kelimeye" davet değildir.. Demokratik düzenler tarafından "çoğulculuk esasına göre alınan kararlar, yapılan yasamalar adeta yanılmaz, hatasız ya da en ideal olarak takdim edilir ve böyle oldukları kabul edilmeye çalışılır. Başka herhangi bir esasın varlığına gerek hissettirmeyen basit günlük meselelerde çoğunluğun fikrini esas kabul etmede pek bir mahzur bulunmasa bile, kitleleri yakından ilgilendiren, onların dünya ve ahiretteki

gelecekleri, tavır ve konumları açısından önemli olan konularda ise, çoğunluk pek öyle ideal bir çözüm yolu değildir. Bir şeyin çoğunluk tarafından kabul edilmesi –*hatta bütün insanlık tarafından kabul edildiğini varsaysak bile*- eğer Allah'ın hükümleriyle Rasulunun irşadlarıyla bağdaşmıyorsa o şey bâtıldır...Cahili düzen ve yapılar içerisinde, bu düzen ve yapıların belirlediği esaslar çerçevesinde mücadele vererek islamı hakim kılmak için çalışmak isteyenler bulunmaktadır.

Bunlar en azından bu alanlar içinde çalışarak müslümanların islam adına girişecekleri mücadelenin daha az sıkıntılı ve hatta oldukça rahat verilmesi için zemin hazırlamak gayesiyle ortay atıldıklarını söylerler. Bu cahili düzen ve yapılar içerisinde, cahiliyyenin öngördüğü kurum ve çatılar altında mücadele vererek bunu gerçekleştirmeye çalıştıklarını belirtirler.

Seyyid Kutub bu konuda der ki: "Tebliğde bir takım kimseler fitneye düşecek ve irtidat edecekler, bir kısım kimselerde Allah'a verdikleri sözlerinde duracak, şehid olacak, diğer bir kısmı da sabredecek, kardeşlerini sabra davet edecek, müslüman kalmak hususunda ısrar edecekler, cehenneme atılmaktan hoşlanmadığı kadar, tekrar cahiliyyeye geri dönmekten hoşlanmayacaklardır."...İslami bir yönetimi ayakta tutacak, ortaya çıkaracak, ortaya çıkışından sonra da varlığını sürdürmesini sağlayacak "müslüman taban" olmaksızın, böyle bir parlemento ne yapabilecektir?

Askeri bir darbe parlamentoyu fesheder, üyelerini hapislere yollar ve herşey kısacak birkaç dakika içinde olub biter. Konunun lehine ileri sürülebilecek bütün gerekçelere rağmen, böyle bir düşünüş gülünçtür, basittir. Yalnızca Allah'ın hükmüne başvurmakla, başka hiçbir hukukun ve yasanın egemenliğini kabul etmemekle yükümlü olan, Allah'ın hükmü dışında kalan bir hüküm, cahili bir hükümdür, o cahili hükmün kabul edilmesi de, o hükümden hoşnut olunması da o hükme *(herhangi bir şekilde)* iştirak etmekte müslüman için caiz değildir, diyen bir dine bağlı olan müslüman için Allah'ın indirdiklerinden başka hükümleri koyup kanunlar yapan, yaptığı uygulamalarıyla her fırsatta Allah'ın şeriatının hükmünü kabul etmediğini, reddettiğini ilan eden bir parlamentoya

katılmak nasıl caiz olabilir? Üstelik böyle bir parlamentoya giren bir kimse yemininde, parlamentoya sadakatle bağlı kalacağına yemin de etmektedir. Yüce Allah ise şöyle buyurmaktadır:
"O size Kitabda: "Allah'ın ayetlerinin inkar edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğinizde onlar bir başka söze dalıncaya kadar yanlarında oturmayın. Çünkü o zaman sizlerde şüphesiz onlar gibi olursunuz" (Nisa:140)

İleri sürülebilen lehte gerekçeler şundan ibarettir: Bizler onlara karşı islamı haykırıyoruz. Allah'ın indirmedikleriyle yapılan teşrileri sürekli olarak reddettiğimizi ilan ediyoruz.
Derler ki Peygamber Allah'ın kelamını tebliğ etmek üzere Kureyş'in Nedvelerine gitmiyor muydu?
Evet gidiyordu nedvelerine, fakat onları uyarmak için. Nedvelerinin faaliyetlerinde onlarla ortak hareket etmiyordu. Allah'ın şeriatinin egemenliğini kabul etmeye davet eden bir müslüman, çağdaş cahiliyenin nedvelerine gidip orada ilk cahiliyenin Rasulullah (s.a.v.)'e izin verdiği gibi konuşmasına izin verilecekse, böyle bir davetçinin öyle bir nedveye gidip tebliğde bulunması farz olurdu. Çünkü o, bu durumda o nedvenin üyesi değil, dışından gelen bir davetçidir.
İkinci tehlikeli kaygan zemin ise halk kitlelerinin gözünde davanın sulandırılmasıdır. Biz her fırsatta halk kitlelerine, Allah'ın indirmedikleriyle hükmetmek batıldır, diyoruz. Allah'ın şeriatıyle hükmeden yönetim dışında hiçbir yönetimin ve yönetim düzeninin meşruiyeti söz konusu olamaz diyoruz.
Diğer taraftan halk kitleleri bizim, katılmama çağrısında bulunduğumuz işe katıldığımızı görmektedir. Bunun sonucu ne olur? İslam dışı bir anayasa ile yönetilen bir devlet, bu tezi savunanlar aracılığı ile varlığının korunmasına yarayacak ve ömrünü uzatacak islami bir kılığa bürünmüş olacaktır. Çünkü bunun sonucunda halk, islamın egemen olduğunu sanacak ve bu yönetime karşı sesini çıkarmayacaktır. *(Muhammed Kutub -Vakıunal Masır)*

İslama karşı mucadeleyi zorunlu gören parti ve kurumlara destek veren,

onları benimseyen, onların politikalarını doğrulayan kimselere gelince, bu gibi kimselerin islamla her türlü bağlarını koparmış olacakları açıktır. Hedefi islamı uzaklaştırmak yahut ona karşı savaşmak ya da müslümanlara karşı mucadele vermek olan partilere katılan müslümanlar ya murteddir, ya da munafıktır.
(Said Havva-Tefsirinden)

Mazlumun hakkını korumak için gerektiğinde kafirler dahi dayanışma içine girilebileceğinden ibarettir **Hılful Fudul**. Böyle bir olaydan ve buna atıfta bulunduğu anlaşılan bir rivayetten islam ile hükmetmeyen hükümetlerle ortak olmanın ve islam dışı düzenlerin, islam dışı düzenleriyle hükmetmenin caiz olduğu sonucunu çıkarmak ise mümkün değildir.. Yusuf (a.s.)'un "**yeryüzünün hazineleri**" başında bulunduğu sürece, Aziz'in ya da melik'in şeriatine veya kurulu anayasal düzenine, kanun ve hükümlerine bağlı kalarak görevlerini yürütmediğini ortaya koyan hususların bazısını sıralayalım:

1. Yusuf (a.s.), zindandaki arkadaşlarıyla onların rüyalarını yorumlamak vesilesiyle konuşurken; "Hüküm *(egemenlik)* yalnız Allah'ındır" (Yusuf:40) demiştir.

2. Yeryüzünün hazinelerinin başına geldikten sonra ve bunun gerçekleştiğini ifade eden ayeti kerimenin hemen ardından şöyle buyurmaktadır:
"O, orada dilediği gibi tasarruf ederdi." (Yusuf:56)
Müfessirler Onun yeryüzünde iktidar sahibi kılınmasını "dilediğini yapabilme gücüne sahip" diye açıklamaktadırlar. *(Kurtubi Tefsiri)*

3. Yusuf'un a.s. Melik'in kanunlarına aykırı uygulamada bulunarak kendi şeriatine uygun hareket edip, hırsızlık yaptığı belirlenen kardeşini yanında alıkoyduğunu öğreniyoruz.

4. Surenin 100.ayetinde de anne ve babasının tahtının üzerinde oturttuğunu

öğreniyoruz.
(İman ve Tavır-Beşir Eryarsoy)

Ben bu meseleyi çok önemli ve tehlikeli bir fitne olarak gördüm. Çünkü bu mesele direkt olarak akideyi ilgilendiren bir meseledir. Kişi kimin hükmünü kabul edip itaat ederse ona ibadet etmiş olur.
"Allah hüküm vermede kendisine ortak kabul etmez" (Kehf:26)

Rasulullah sav'in ne kendisi müşriklerin parlementosuna üye olmuş, ne de müslümanların oraya katılıp üye olmalarına izin vermiştir. Kaldı ki şayet gaye islamı getirmek ise bu amacı gerçekleştirmek için kullanılan vesilenin islama ya da Rasulullah'ın hareket metoduna zıt olmaması gerekir.

İslamda GAYE de VESİLE de islama uygun olmalıdır.

Kureyşliler, Rasulullah'a ilahlarına laf atmaması ve akıllarını akılsızlıkla itham etmemesi şartıyla kendi üzerlerine hükümdar olması teklifinde bulundular. Bu sizin *(demokratların)* **ulaşmak istediğiniz en son nokta değil midir?**
Rasulullah sav bu teklifleri kabul edib onların üzerine hükümdar olduktan ve onları kendi hakimiyetine boyun eğdirdikten sonra onları islamın hükümlerine tâbi ettirebilirdir ve bu onun için çok kısa ve kolay olurdu. Fakat Resulullah sav böyle birşey yapmadı. Çünkü insanları önce kendisine kul edib daha sonra Allah'a kul etmek islam akidesine zıttır.
Sizin yetkileriniz de ancak kanunların izin verdiği ölçülerle sınırlıdır. Meclisteki diğer partiler İslama zıt olan bir kanunu oy çokluğu ile kabul ettikleri zaman, siz mecliste buna karşı da gelseniz ve buna karşı oyda kullansanız hiç farketmez.
Çünkü demokratik sistemin bir gereği olan "çoğunluğun kararı geçerlidir" kaidesini, bu meclise girerken daha baştan kabul etmiş oldunuz. Örneğin mecliste faizin helal olması oy çokluğu ile kabul edilse siz bu sistemi kabul ettiğiniz için o kararı da kabul etmek zorunda kalırsınız.

Bu din Allah'tan olduğu halde onu hakim kılacak metodun kullardan alınması bu dinin pratiğine aykırıdır. Resulullah (s.a.v.)'in islamı hakim kılmada kullandığı metod, Allah'ın gönderdiği metodun ta kendisidir.
(İslamın Hareket Metodu-Abdurrahman el-Muhacir)

Allah Rasulu ve sahabeleri yaklaşık onüç yıl Mekke'de bir küfür toplumu içinde yaşadılar. Bu süre içinde de onlar gerektiğinde akidelerine bir zarar gelmemesi şartıyla müşriklerin kanunlarından biri de; kendi kabilelerinden kuvvetli bir kişi başka birisini himayesi altına aldığında artık o kimseye dokunulmamasıydı.
(İslamın Hareket Metodu-Abdurrahman el-Muhacir)

Ebu Talib'e gelen Kurayş muşrikleri, himayesini geri almasını teklif etmişler, daha sonra Rasulullah karşılığında zengin bir ailenin çocuğunu teklif etmişler, bunu da kabul etmeyince tehdid edip ona "Eğer himayende vazgeçmez ve yeğeninin bizim ilahlarımıza laf atmasına ve bizi akılsızlıkla itham etmesine engel olmazsan biz onunla ve seninle savaşırız" dediler.
Ebu Talib Rasulullah'a haber göndererek "Ey yeğenim! Kavmin bana gelib şöyle şöyle dedi. O halde bana ve kendine acı. Ve takat getiremeyeceğim bir şeyi bana yükleme" dedi.
Peki Rasulullah (s.a.v.) muşriklerin bu himaye kanunundan istifade etmek için akidesinden taviz verip tebliğ vazifesinden vaz mı geçti?
Bilakis, akidesinden hiçbir taviz vermeden şöyle dedi:
"**Ey amca! Allah'a yemin ederim ki güneşi sağ elime, ayıda sol elime koysalar yine de bu işi Allah budini galip kılıncaya veya ben helak oluncaya kadar bırakmam**"...Müşrik kanunlarından istifade için iki şart vardır, birincisi: Müslümanlar Allah'ın haram kıldığını helal, helal kıldığını haram kılan bir kanundan istifade etmek için kafirlere başvuramazlar. İslamın mubah saydığı şeyleri içeren kanunlar olmalıdır.
İkincisi: Müslüman, kafirlerin kanunlarından istifade etmek için akidesinden taviz veremez. Örneğin bir müslüman haksızlığa uğrasa dahi, hakkını almak için tağutun mahkemelerine başvuramaz. Bu iki şart dışında, müslümanların ve islamın faydasına olan kanunlardan müslümanlar

istifade edebilir ve kafirlerden yardım isteyebilirler.
(İslamın Hareket Metodu-Abdurrahman el-Muhacir)

Demokratik nizam küfürdür. Demokrasilerde hakimiyet hakkı insanlara aittir. İslam inancında ise hakimiyet hakkı yalnız Allah'a aittir.
Hükümde Allah'tan başkasının da hak sahibi olabileceğine inanmak küfür olacağı için demokrasiye inanmak da küfürdür. Bir ülkede halkın yüzde doksan dokuzu islamı istese bile, müslümanların başa geçmesini sağlamak için demokratik bir seçime gitmek de küfürdür. Çünkü böyle bir seçime gitmek hükümde insanların da pay sahibi olabileceği inancını taşır. *(İslamın Hareket Metodu-Abdurrahman el-Muhacir)*

Teknik bilgi ve düzenlemeleri islami prensiplerle çelişmediği sürece kafirlerden kanun almakta bir sakınca yoktur. Almayı da islam dini yasakmış değildir... **Laiklik ilkesini kabul eden siyasi rejim İslam hükümlerine baş kaldırmış demektir. Dolayısıyla öncelikle bu hükümet irtidat etmiş sonra da buna itaat etmiş olanlar mürtedleşmiş sayılır. Siyasi idarede görev alanlar tek tek mürted hükmünü aldıkları gibi bu hükümete itaat eden kitlelerden irtidada düşmüş olur**. *(Mustafa Sabri-Son Osmanlı Şeyhul islamı) (Hakimiyet Allah'ındır-Ziyaeddin el-Kudsi)*

İslam dışındaki tüm idari nizamları, hayat sistemleri küfürdür, tağutidir.
Çağdaş tağutları temsil etmektedir. Onları inkar etmek, tekfir etmek, tanımamak ve onlardan uzak durmak gerekir. Aynı şekilde onları destekleyenlerde tekfir edilip reddedilmelidir. Şu apaçık bir gerçektir ki Kur'an ve Sünneti bırakıp insanların hayatlarını düzenleyen beşeri mahreçli kanunları kim va'zeder, va'z edilmesine katkıda bulunur, yasalaştırır, tatbik eder ve reddetmezse kafirdir.
Bu durumda yasama meclisi *(ki teşride bulunur*) yasamayı tasdik eden parlementerler *(milletvekilleri)*uygulama safhasına koyan yürütme organları *(başbakan, cumhurbaşkanı, bakanlar)* ve yürtme organı başkanı, yürütme organlarının yapısı içinde yer alan hakim, savcı, avukatlar yine bu kanunlara dayanarak soruşturma yapan istihbarat ve güvenlik kuvvetleri

ve kafir sistemi koruma ve kollamayla görevli olanlar kafirdirler. (!)
Halka gelince, her kim böyle bir şeye rıza gösterir ve inkar etmezse, nemelazımcı bir tavır takınırsa kafir olur. Çünkü bu insanlar küfrün tahakkümüne rıza göstermekte, islam şeriatının kaldırılmasına, uygulanmamasına ilgisiz kalmaktadırlar. Hatta bazıları müslüman olduklarını iddia etseler bile. Onların kafir oluşu tağutu inkar etmelerinden kaynaklanmaktadır. İslam'la çelişmeyen idari kanunları tatbik etmek ayrı, helali haram, haramı helal yapan kanunları tatbik etmek ayrıdır. Birincisi caizdir, ikincisi ise küfürdür.
İslam ile çelişmeyen idari kanunlardan kasıt; haramı helal, helali haram yapmayan, fertlerin menfaatini ve toplumun düzenini sağlayan idari kanunlardır. Trafik, binaların şekli, su dağıtma şekli, mahallede bulunanların kaydedilmesi, yolların şekli, işçilerin tanzimi, fabrikalar kurma vb gibi halkın genel maslahatına uygun olan ve şeriate karşı gelmeyen kanunları yapmak ve uygulamak caizdir.

"Yoksa onların Allah'ın dinde izin vermediği bir şeyi onlara meşru kılacak ortakları mı vardır? (Şura:21)

"De ki: "Allah'ın size indirdiği rızkın bir kısmını haram bir kısmını helal kıldığınızı görmüyor musunuz?" De ki: size Allah mı verdi. Yoksa Allah'a karşı yalan mı uyduruyorsunuz? (Yunus:59)

"Diliniz yalana alışmış olduğu için herşeye bu helal bu haram demeyin. Zira Allah'a karşı yalan uydurmuş olursunuz. Allah'a karşı yalan uyduranlar ise şüphesiz saadete erişemezler" (Nahl:116)*(Hakimiyet Allah'ındır-Ziyaeddin el-Kudsi)*

Hiçbir zorlama ve ikrah olmaksızın, islama karşı münafıkça yaklaşanlar cehenneme, bâtıl dinlere münafıkça yaklaşanlar cennete mi gideceklerdir?..Siyasi iktidarı ele geçirmek, olaya tavandan müdahele edebilmekti.
Toplumsal kurtuluşun tavandan tabana doğru yapılmasında Kuranı

Kerimden örnek alacağımız kıssa ise, hiç şüphesiz ki Yusuf as'ın kıssası değildir. Çünkü Yusuf as insanların ebedi düzlemde kurtuluşlarına vesile olma eylemini, maliye nazırlığı veya bu nazırlığın imkanlarından faydalanarak yapmamıştı. Kaldı ki o dönemdeki kralın nasıl bir kral, toplumun nasıl bir toplum olduğu da açıklık kazanan birşey değildir. Kuranı Kerimde tavandan tabana doğru bir hareket varsa, bu hareket Musa as'ın hareketiydi.
Tüm israiloğullarının dünyevi kurtuluşu için olaya tavandan müdahale eden, Firavun'dan İsrail oğullarını kendisiyle birlikte göndermesini isteyen ve netice olarak İsrailoğullarını görkemli bir mucize ile denizden geçirerek kurtuluşlarına vesile olan önder, Hz. Musa as idi. Fakat sonra, sonra ne oldu?
Musa (as) sözleşilen vakitte Rabbi ile buluşmaya gittiğinde, geride kalan israiloğullarının durumu ne oldu? Başlarında Harun as olmasına rağmen, Samiri denilen sapığa uyarak altından buzağı heykeli yapmadılar mı? Bu buzağı heykeline taparak şirke ve zulme yönelmediler mi?

Bu kıssada apaçık bir şekilde gördüğümüz toplumsal gerçek şudur ki, tabandan değil tavandan gerçekleştirilen ve tabana yeterince oturmayan değişimler, köklü ve kalıcı değişimler değildir. Kaldı ki olaya özellikle tavandan müdahale eden Musa as, tabanı ihmal eden ve tabanı görmemezlikten gelen bir lider de değildi. Tabandaki insanlara yönelik daveti, bu insanlara yönelik teklifleri de bulunmakta idi.
Ancak olayın sonucunu tahlil ettiğimiz zaman ne Harun as'ın varlığı ve ne de Musa as'ın davetini kabul eden tabandaki müminlerin varlığı, toplumsal çözülme ve dağılmayı önleyebilecek yeterlilikte değildi. Nitekim hiçbir askeri gücü bulunmayan Samiri gibi bir sapık, evet tek bir sapık, hiç zorlanmadan bu çözülme ve dağılmayı gerçekleştirebilmişti. Ne diyorsunuz?
Kur'an'ı Kerim'de örnek ve ibret almamız için zikredilen bu gibi kıssalardan, örnek ve ibret almamız gerekmez mı? Tabana oturmayan ve yeterli taban desteğini almayan değişimlerin, kalıcı değişimler olmadığını anlayabilmemiz için, çok mu akıllı olmamız gerekir?

Bizlere anlatılan bu kıssa tavandan taban doğru yapılan bu müdahalenin, bu müdahaleyi gerçekleştiren kişi veya kişilerin ayrılmasıyla akamete uğradığını, uğrayabileceğini anlamamız için yeterli değil mi?...Zulmün tespit ve teşhisinde, şahıslar, partiler veya devletler üzerinde durulursa, bu anlatıma kulak veren insanlar da şahıslara, partilere veya devletlere karşı belirli bir muhalefet meydana gelecektir.

Oysa müslümanlar olarak oluşturmamız gereken muhalefeti, şahısların veya partilerin fevkindeki küfri zihniyetler üzerinde yoğunlaştırmamız ve bu muhalefete, detaysız bir İslam'i içerik kazandırmak gerekir. Diğer beşeri hareketlerden farklı olan islami hareket, batıla muhalefetten veya bâtıla nefretten ziyade, hakka muhabbet temeline dayanan bir harekettir. Mesela Mekke döneminde inen ayeti kerimelerde Lât ve Uzza uzun uzadıya anlatılmamış, islami hareketin temilini bu putlara duyulan nefret değil, Allah'a duyulan muhabbet oluşturmuştur. Efendimiz sav'in davet mücadelesi; insanların öncelikle refah seviyelerini değil, dinlerini değiştirmeyi amaçlıyordu. İslamın ilk dönemlerindeki davetini kabul eden nice müslümanın bu daveti kabul etmekle sosyal durumları değişmemiş veya geçim sıkıntıları giderilmemişti. İlahi davetin tabiatında, davetin kabul edilebilmesi için, dünyevi nimetlerin bir rüşvet gibi ön plana çıkarılması yoktu. Birçok çalışmalarını saygıyla karşıladığım sayın**Süleyman Karagül**le ve arkadaşlarının hazırladığı "*Adil Düzen*" projesi, birçok boyuttan pratik geçerliliği olmayan bir projedir. Çünkü islam ahlakını kabul etmemiş, islam ahlakıyla ahlaklanmamış bir toplumda, bir sistemde, bu ahlaki prensipleri temel kabul eden islamın sosyal adaletiyle ilgili görüşleri, pratik geçerliliği olmayan ve istihza ile karşılanacak görüşler olacaktır. Medine vesikasının pratiğe konulduğu dönem, müslümanların istikrarlı ve potansiyel bir büyüklükte olduğu, müslümanların dışında kalan tüm gurupların ise belli bir ayrılık ve cedelleşme içinde bulunduğu bir dönemdi.

Toplumu ürkütmemek, toplumu dağıtmamak, toplumu cezbedebilmek için " uyarıp-korkutma" prensibine bağlı islami tebliğ "uyarıp-müjdeleme" şekline getirildi. Cenneti kazanmak, oy pusulasındaki cennetliklere! Mühürü basmak gibi kolay bir işti! Genellikle müslüman olduklarını iddia

eden bu politikacıların topluma yönelik dünyevi vaadleri ise dünya yaşantısını adeta cennete çevirecek vaadlerdi. Oysa değil bu toplum, canlarını dişlerine takarak mücadele eden asrı saadet müslümanları dahi, vaadedilen böylesi refah ve rahatla karşılaşmamışlardı.
Dünya hayatı, imtihan ve meşakkat mücadele hayatıydı....İnsanlara "falanca işin gerçekleşmesi için kaba etinize ekmek bıçağı mı, çuvaldız mı, iğne mi batıralım?" sorusu yöneltilse, meseleyi genellikle bu üç alternatifler ile karşılaşan bu müslümanlar, alternatiflerin hak mı, batıl mı olduğunu düşünmeden, bu alternatiflerin hangisinin ehven olduğunu düşünmeye başlamışlardır. Nitekim bu ehven mantığa göre; monarşi yerine oligarşinin, oligarşi yerine demokrasinin tercih edilmesi ve Allah uzun ömürler verirse demokrasi yerine de islamın tercih edilmesi düşünülmektedir! Oysa ne bu kadar uzun ömrümüz ne de bu kadar çok seçim hakkımız vardır.
Dünyevi kaygılar veya islami beklentiler ile batıl alernatiflerden herhangi birisini ehven mantığı ile tercih etmek, hakkı hak olan islamı tercih dışı bırakmak demektir...Kapitalizm adına Lenin'in çürüyen putlarının kırılması ile, demokrasi adına Türkiye'deki bazı eskimiş putların kırılması arasında önemli bir fark yoktur. Çünkü her iki eylem de, hak adına değil yeni putlar adına gerçekleştirilen eylemlerdir. Yapması gerekenleri yaparak, sakınması gerekenlerden sakınarak kendi kulluk farizasını yerine getirmeyen insanlar, kuracakları parti ile toplumu kurtarmaktan ve pratik düzlemde islami hizmetten bahsediyorsa, bu insanlar apaçık, bir nifak içinde olan münafıklardır.
(İki Fecr Arasında-Mehmed Alagaş)

Demokrasi konusunda çok büyük hatalar işlenmektedir. İşlenen hatalardan birisi: "Demokratik Haklarımız" adındaki safsatadır. Düşünün ki demokrasi, bir firavundur.
Şimdi kalkıp da "Firavunca haklarımız" gibi bir ifade kullanamayız.
Bazı müslümanlar da "Nerede gerçek demokrasi? Keşke gerçek demokrasi olsaydı?" diye hasretlerini beyan etmektedirler.
Bunlar da büyük bir gafletin içerisindedirler. Çünkü demokrasinin hakikisi ve sahresi yoktur. Demokrasi, demokrasidir..Demokrasi; ellibir kişinin,

kırkdokuz kişiye ilahlık etmesidir. Başka bir ifade ile demokrasi; kırkdokuz kişinin, ellibir kişiye kulluk etmesidir.
(Lâ-2 Mustafa Çelik)

Dünya müslümanlarının yaşadıkları toplumu ve içinde bulundukları durumu dikkate alarak; konumlarını ve mücadele sahalarını, ilahi ölçülere göre tespit etmeleri gerekmektedir.
Dünya müstekbirlerine karşı mücadele verirken, bu müstekbirlerin belirledikleri sahada değil, kendilerinin belirledikleri sahada mücadele vereceklerdir. Mustekbirlerin belirledikleri sahalarda mücadeleye soyunan müslümanlar, ilahi ölçüleri dikkate aldıkları zaman; söz konusu mücadele sahasında meşru kabul edilen birçok hamleyi yapamayacaklar, fakat mustekbirlerin bu hamlelerine maruz kalacaklardır.
Müslümanların mücadele ettikleri düzlem, ilahi vahyi dikkate almayan aklın emrettiği bir düzlem ise, bu düzlemde mücadele verirken yardımı Allah'tan değil, yine akıllarından beklemek zorundadırlar!..Kominizmin yürürlükte olduğu Rusya'daki müslümanlar, kapitalizme karşı mücadele verirken, kapitalizmin yürürlükte olduğu Türkiyeli müslümanlar da, kominizme karşı mücadele verebilmektedirler.
Daha önce de belirttiğimiz gibi sağlıklı ve bilinçli bir mücadele, öncelikle vücuda giren, yani bulunduğumuz yapıda yaşayan mikroba karşıdır.
Şeytani müdahaleye aldanan kimselerin durumu, paçasını kurda kaptırmasına rağmen, karşı dağdaki ayıya ateş eden avcının durumu gibidir.*(Şeytanizme Rağmen İslami Uyanış-Mehmed Alagaş)*

İslam diniyle, şeriatı Garra ile alay eden ve şeriatı Garra'yı çağ dışı ilan eden günümüz demokratlarını, laiklerini, liberallerini ve sosyalistlerini her kim destek verirse, o kimse şeksiz kafir olur.
İmam **Kurtubi** Tefsirinin bir yerinde "**Küfre rıza küfürdür. Ma'siyete rıza ma'siyettir**" diyor.
Molla Hüsrev, Siyerül Ecnas'ta "**Bir kimse, kelimei küfrü konuşsa ve bir cemaat de o konuşanın sözünü kabul eylese, o cemaatin hepsi kafir olur**. *(Durer'ul Hukkam)*

el-Muhit adlı kitapta şu meseleden ziyade bahsedilmiştir. İnsanlar küfür kelimesini söyleyen kimseye hiç bir şey söylemeyip, küfür kelimesini konuştuktan sonra mecburiyet yokken onun yanında otururlarsa, küfre iştirak etmiş olurlar.” *(Fıkhı Ekber Şerhi)*
Demek oluyor ki içerisinde ahkamı küfür icra edilen meclislerde hiçbir mecburiyet yokken oturmak, küfre ve kafirlere rıza göstermektir. Bu da küfürdür.
(Küfür Tek Millettir-Mustafa Çelik)

Demokrasiye gelince, işte o günümüzün en büyük fitnesidir! Bugün islam davetçilerinin bir çoğunun içine düştüğü bir fitne. Demokrasinin islama hizmet ettiğini sanıyorlar. Onunla, Allah’ın islam ümmetine yüklediği “şura” arasındaki zahiri benzerlik sebebiyle işi birbirine karıştırıyorlar. İyice bilinmelidir ki meşru hedeflere ancak meşru yollarla gidilir. *(Lâ İlahe İllallah-Muhammed Kutup)*

Müslümanların yaşam ve düşünce hürriyetlerinin elinden alındığı bir dönemde, eğer onların liderleri, ilk merhalede, savunma, demokrasi ve kanun yoluyla onlara yaşam hürriyeti sağlayabiliyorsa bunda bir sakınca olmayıp doğal hakkıdır. İslamda siyasi çizgi merhale merhale ilerler. Temel ilkelerden ödün vermeksizin davet ve müntesipleri için elde edilen her bir kazanç makbüldür...Demokratik sistem, islami hareketten halkın seçtiği bir partiyi kabul etmesini istiyor. Ve çoğunlukla kazandığı için onun meşruluğunu kabul etmeyi öngörüyor. Bu parti ya da gurup islama düşman olabilir. İslamın temel ilkelerini kabul etmeyebilir. Ona karşı çıktığın zaman da daha önce bağlı kalacağını kabul ettiğin kanuna karşı çıkmış olursun. Bu da imzalamış olduğun anlaşmayı bozmak mecburiyetinde bırakır. Dinimiz ise yaptığımız anlaşmaya vefalı olmamızı istiyor.
Demokratik sistemi kabul ettiğimizi düşünelim. Bu sistemde teşrinin kaynağı halktır. Bunu böyle kabul etmek, Allah’ın razı olmadığı bütün kanunları kabul etmek demektir. Aynı zamanda, yasal olarak seçilen

heyetler tarafından hazırlandığından dolayı meşru olarak kabul etmemiz demektir.
(İslamda Siyasi Anlaşma-Münir Muhammed Gadban)

İslamda iyi niyetle, güzel bir netice elde etmek için de olsa “haram” işlemek caiz değildir. Mesela; öksüzleri, yetimleri ve dulları koruyacak bir hayır müessesi vücuda getirmek için kumar oynamak, hırsızlık yapmak, tefecilikle meşgul olmak gibi haram yollar kabul edilmemiştir. Dolayısıyla islami mücadelede vasıtalarında meşru olması şarttır.
(Medeni Vahşet_Hüsnü Aktaş)

Eğer demokrasi fikir ve inanç hürriyeti değil de kanun koymada beşer iradesini mutlak irade olarak kabul eden bir sistem olarak tanımlanırsa bu durumda ikinci tanıma giren “demokrasi” de akide hizbi haline gelir.
(İman Risalesi_Mustafa İslamoğlu)

"Hüküm yalnız Allah’ındır ve O yalnız kendisine ibadet etmenizi emretmiştir"(Yusuf:40)

İslami devletin esas vasıfları Kuranı Kerim’in açıkça beyan ettiği şekilde aşağıdakiler gibi çıkarılabilir.

1. Hiçbir şahıs, sınıf veya gurup, hatta bir bütün olarak devletin kapsamı, hakimiyet talebinde bulunamaz.

2. Allah, yegane kanun koyucudur. Ve mutlak kanun yapma O’na aittir. İnsanlar tamamen bağımsız olarak kanun yapma yetkisine sahip değildir. Ne de Allah’ın koyduğu herhangi bir kanunu değiştirebilirler. Bu kanun yapmak veya kanun değiştirmek arzusu ilahi kanunlarla aynı doğrultuda olsa dahi.
3. İslami devlet bütün yönleriyle Peygamber sav vasıtasıyla bildirilen Allah’ın koyduğu kanunlara göre kurulmuş olmalıdır...İslam, halk hakimiyeti görüşünü tamamen reddeder..Demokrasinin, halk hakimiyeti

üzerine kurulduğu iddia edilmektedir, fakat örnekler önümüzdedir; bir devletin teb'ası olan halk hem kanun yapmada hem de kanunların yürütülmesinde görev almazlar. Hakimiyetlerini seçilmiş delegeler vasıtasıyla icra ettirmeleri gerekir. Seçilen bu vekiller onlar adına kanun yapıp tatbik ederler.
(İslamda Siyasi Sistem-Mevdudi)

Bir parti kurmak ve bu partiye bugünkü şartlarda "TC"nin meclisine girip orada çalışmak mahiyet olarak herhangi bir ferdin kafirlerin müesseselerinde takiyye yaparak çalışması gibidir. Birisi ferden; ben bu kanun, anayasa ve yönetmelikler çerçevesinde hizmet edeceğim diyor. Öbürü de bir cemaat olarak bir organize ve teşkilat halinde aynı şeyleri söylüyor...
Kim olursa olsun gayri islami bir sistemi benimsediğini söylemesi ve o sisteme göre hareket edeceğini açıklaması küfürdür. O sözünü yeminle veya kafirlere göre yemin diye kabul edilen bir kelime ve cümlelerle kuvvetlendirmesi durumu değiştirmez. Ancak bu gibi sözleri söyleyene hemen sen kafirsin denilmez...Rasulullah (s.a.v.) daha risalet görevine başlamadan yaklaşık yirmi sene önce bir teşkilatta yer almıştı. Hem de bu teşkilatın içindekilerin pek çoğu muşrikti. Hedef zulmü ortadan kaldırmaktır. Rasulullah sav risalet görevine başladıktan sonra da buyurdular ki:
"..Eğer böyle bir anlaşmaya çağrılsam icabet ederim.." ..Takiyye, müminlerin zayıf olduğu ve kafirlerden korkma ve sakınmanın ortaya çıktığı her zaman uygulanması ruhsat olan bir konumdur. Örneğin sadece söz ile ben sizin kanunlarınızı kabul ediyorum, Demokrasi çerçevesinde mücadele ediyorum, Laik ve Demokratım vb hepsini de kalben tasdik etmedikçe ve amelen de zulüm ve haramlara bulaşmadıkça dil ile söylenmesi takiyye dahilindedir.
(İslamda Meseleler ve Çözümleri 1 Ziya Eryılmaz)

Hükümlerin son mercii insan olan ve otoritenin kaynağı olarak insanı alan her rejim, Allah dışında insanların birbirlerini Rabb edindikleri bir beşeri

ilahlaştırma rejimidir.
Herhangi bir kimse insanları yönetmek üzere kendi kendine yasa koyma yetkisi ilan ederse, sözlü olarak ileri sürsün, sürmesin, uygulamalı olarak ve yetki bölüşümü açısından uluhiyet iddiasında bulunmuş demektir. Buna karşılık herhangi bir kimse bu kulun söz konusu yetkisini tanırsa, açıkça söylesin veya söylemesin, o kulun uluhiyetini tanımış demektir.
(Yoldaki İşaretler-Seyyid Kutub)

Çoğu insana gizli kalan, bilinmeyen büyük şirkin bir başka çeşidi de, Allah'tan başkasını kanun koyucu olarak ve hakem olarak kabul etmektir. Onlar Allah'ın izin vermediği ve onun şeriatına zıt olan yöntem ve düşünce koyarlar. Diğerleri de onların koydukları bu yasalara, sanki isyan edilmeyip itaat edilen bir ilahi yasa, bir semavi hüküm imiş gibi itaat ederler. *(Tevhidin Hakikati-Yusuf el-Kardavi)*

Ben; demir parmaklıkların ardında veya idam sehpalarında olmaksızın, hayatın yüce gayesi olan Allah'a ve islama davet etmeye kolay bir araç ve kural olması niteliğiyle demokrasiyi isteyenlerdenim...Halkların seslerini yükseltmesi için uğrunda bir çok cumhuriyetlerin savaştığı, bazı halkların diktatörlere karşı yaptıkları çetin ve zorlu bir mücadeleden sonra onu elde ettikleri, Doğu Avrupa ve başka yerlerde olduğu gibi bu uğurda kanların döküldüğü, binlerce, milyonlarca kurban verildiği, bu sayede bir çok müslümanın da yasaklanmış olan bireysel haklarını kazandıkları, başlarına musallat olmuş baskıcı siyasi otoritelerin tırnaklarını sökmeyi başardıkları bir demokrasi, bu konuya yüzeysel bakıp, hemen red hükmünü verenlerin söyledikleri gibi neden kötü veya küfür olsun?..
Demokrasinin önemli bir özelliği de günümüzde egemen güçlerin baskısından korunmanın en belirgin garantisi olarak sayılan bazı çözüm ve önerileri halka sunmak ve onları buna yöneltmektir. Zira bu yüzden halk, uzun bir zaman baskıcı, zorba yönetim ve krallarla savaşmak durumunda kalmıştır. İnsanlığın düşünür ve önderlerince, bundan başka formül ve yöntemlerin araştırılması engellenmemelidir ki insanlık bu konuda daha ileri ve zirve noktalara çıksın.

Fakat kolaylığı nedeniyle adalet, şûra, insan haklarını korumak için ve büyüklük taslayan zorba yöneticilere karşı nasıl tavır alınması ile ilgili olarak, insanlar arasında halihazırda uygulanmakta olan demokrasinin bazı yöntemlerinin alınmasını bir ihtiyaç olarak görebiliriz.şer'i kurallardan biri de: "*Onsuz tamam olmayan bir şey, o şeyi gerekli kılar*" şeklindedir.
Şeri bir amacı gerçekleştirmek için bir vesilenin gerekliliği ortaya çıkarsa, o vesile o amaç hükmündedir...Aldıklarımızın eksikliklerini tespit edip, bunları tamamlamamız ve ona kendi ruhumuzdan katmamız gerekir ki bizden bir parçaya dönüşsün ve ilk özelliğini kaybetsin.
Seçim sistemine veya halkın oylarına dayalı olan bir sisteme baktığımızda, bunun benzerini islamda adayın buna ehil olmasına dair "şahidlik" yapma konusunda görürüz.
O zaman şahitlik için gerekli olan adaletli ve dürüst bir yaşama sahip olması gibi şartlar, oy kullanacak için de gerekli olur. Yüce Allah bu konuda şöyle buyurmuştur:
"İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid yapın" (Talak:2)

Kim bir adayı sırf yakını, hemşerisi olması veya bir başka menfaati için tercih edip adaylığa uygundur diye ona oy verirse, yüce Allah'ın: "Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin" (Talak:2) emrine aykırı hareket etmiş olur. Kim seçme hakkından geri durup, güvenilir ve yetenekli kişilerin kaybedip, kendisinde güvenilirlik niteliği bulunmayan ve hak etmeyen kişilerin kazanmasına imkan hazırlarsa, ümmetin en çok ihtiyaç duyduğu bir sırada şahitliğini gizlemiş olur. yüce Allah şöyle buyurur:
"Şahidler çağrıldıkları zaman, kaçınmasınlar" (Bakara:282)

Bu seçim sistemi her ne kadar bizim dışımızdan alınmışsa da, ona yönelik bazı kuralları eklediğimiz zaman sonuç olarak onu islami bir sisteme dönüştürmüş oluruz... "Demokrasi halkın kendi kendini yönetmesidir, dolayısıyla bu "**Hakimiyet ancak Allah'a aittir**" prensibini reddeder" şeklindeki iddia ise tutarsızdır.
Demokrasiye çağıran kişinin, Allah'ın insanlar üzerindeki hakimiyetini reddetmesine hiç gerek yoktur. Zaten bu demokrasiye çağıranların aklının

ucundan bile geçmez.
Onların önemle üzerinde durdukları şey; üzerlerindeki diktatörlüğü yıkmak, halkı zülüm ve baskı ile yöneten ceberrut padişahları alaşağı etmektir...demokrasiye çağıran bir müslüman, ancak İslam'a uygun sayılan şekildeki hükümlerine çağırmalıdır. Bunlar, yöneticinin seçimle gelmesindeki islamın siyasi prensipleri, şuranın ve nasihatın kabulü, iyiliği emredip kötülükten alıkoymak, haksızlığa karşı durmak, kötülüğü reddetmek, özellikle de açıkça küfre düşmüş olanlara Allah'ın varlığı ile ilgili delil ulaştırmaktır...demokrasinin halkın hakimiyetini Allah'ın hakimiyetine alternatif olarak getirdiği iddiasında bulunmaya da gerek kalmaz. Çünkü aralarında bir çelişki yoktur.
Bu, demokrasinin ayrılmaz bir parçası olsa bile araştırmacı islam alimlerince ortaya konmuş doğru olan görüş şudur:
Mezheplerin gerekli gördüğü bir düşünce, o mezhebin bizzat kendisi sayılmaz.
Bundan dolayı mezheblerin mensubu insanları kafir veya fasık olarak görmek caiz değildir. Kişi bu görüşleri kabul etmiş olsa bile bir defa bile onu düşünmemiş olabilir...günümüzde İslam'ın, müslümanların ve islam davetçilerinin başındaki belalardan biri de, şeriatı tamamen etkisiz hale getirmeyen ve laikliği de mecburi kılmayan ama ideolojisini insanlara kılıcın zoruyla kabul ettiren saldırgan diktatörlerdir. Bu sistemler ancak zor kullanarak insanları batılılaşmaya mecbur kılmışlardır. Ayrıca islamiyet ve islami hareketle vuruşmadan, onun davetçilerine işkence etmeden, ancak bazen açık, bazen de gizli bir şekilde sahte demokrasi görüntüsü veren baskıcı bir yönetim altında onları her türlü yıldırma yöntemleriyle pasifize ederler.
Bu şekilde güçlü olan saldırganın açıktan veya perde arkasından islama saldırısı gerçekleşmiş olur. Böylece islam varlığını devam ettiremez, mesajını veremez, berraklığını net bir şekilde gösteremez, sesini yükseltemez. Ancak kendisine tanınmış olan sınırlı bir özgürlükle, onları sevindiren ezanı dinleterek veya duygularını coşturacak bazı şeyleri yerine getirerek onların beklentilerini birazcı karşılayabilir.
(Çağdaş Meselelere Fetvalar-Yusuf el-Kardavi)

Küfür ve ilhad ehline karşı velalarını *(bağlılık ve teslimiyet, tam itaat)* verenlerin sıfatları nelerdir? Bunlar oylarını dinsiz bir partiye ya da islam dışı bir teşkilata vermişlerdir. Bunun karşılığında bekledikleri, ya önemsiz bir mevki veya az bir dünyalık ya da bekledikleri herhangi şahsi menfaattir. Onlara sorulduğunda "Aslında biz onların inandıklarına inanmıyoruz, sapıklıklarına ve küfürlerine de asla razı değiliz. Bizim yapmaya çalıştığımız, müslümanların başına gelecek belalara engel olmak ve elimizden geldiğince islam beldesindeki şer odaklarını tesirsiz hale getirmektir!"
Allah Teala şöyle buyuruyor:
"Kalblerinde hastalık olanların, "bize bir felaket gelmesinden korkuyoruz" diyerek onlara koştuğunu görürsün." (Maide:52)

Eğer bu insanlardan bağlılıklarını geri çekmez, meclislerinden uzaklaşmazlarsa onlar da onlar gibi olurlar. Bu insanları ameli olarak münafık kabul etmiş olsak da, hiç şubhesiz bunlar müslümanlara en çok zararı dokunan ve islam için en büyük tehlike arz eden topluluklardır. Zira bu insanlar delalet ve inkar içerisinde olanlara bağlanmak suretiyle onların sayısını daha da artırmışlardır. Ali İmran 28. ayetinden *(Takiyye ayeti)* anlaşılacağı üzere müslümanın kalbinde kafirlere karşı zerre miktarı bir sevginin olmasına bile izin yoktur. Ancak zor durumda kalındığında idarei maslahat babından kafirlere karşı sanki de onlara düşman değilmiş, onları seviyormuş gibi davranabilir. Ortada hiçbir sebeb yokken onları yedirib içirmenin takiyye ile hiçbir alakası yoktur. Zalimlerin şerrinden emin olmak için onlara hoş görünmeye çalışmak munafıklık değildir.
(İslam Davetçilerine-Abdullah Nasıh Ulvan)

İslami mücadelede de Kur'an'ın ruh ve mantığına uygun metod kullanmak gerekir. Mekke'li muşrikler Peygamberle uzlaşmaya varmak istedikleri halde, ayetleri incelediğimizde bu iznin Peygamber (a.s.)'e verilmediğini görüyoruz.
(Bazıları islamın gerçekleşmesi için) Mevcut küfür rejimleriyle işbirliği

yapmaya, onlarla beraber çalışmaya, onların demokrasi şemsiyesi altında çalışmaya, onların kurum ve kuruluşlarını ele geçirmek, onların parlamentolarını fethetmek vb. düşüncelerle başlayan mucadele beraberinde ihtilafa düşmeyi de geciktirmedi.
Karşılıklı iddialar, tartışmalar sonuçta her bir tarafın kendi başına bir yol izlemesine sebeb olmaya başladı. Amaç aynı olmasına rağmen araçlar bir akide yani inanç haline getirildi. Mevcut yapıyı değiştirmek için nebevi mücadeleyi esas almayan guruplar islamı hakim kılalım derken yapmış oldukları maddi-manevi icraatlarla mevcut sistemin yürümesine sebeb olurlar.
(İnsanları Tefrikaya Düşüren Faktörler-Mahmut Balcı)

Seçimler yoluyla, İslam'cıların dinsiz ve laik bir idare altında, parlemento seçimleri yoluyla yönetime ulaşmaları çok zordur. Birincisi seçimlerdeki adayların kabul edilmeleri laik hükümetlerin elindedir.
İkincisi dinsiz hükümetlerin istedikleri zaman seçimlerde sahtekarlık yapmaları kendi ellerindedir.
Üçüncüsü, parlamentonun feshi ve dondurulması bu hükümetlerin elindedir. İslam'i birçok partinin daha önce hükümetlere ortak olduğu, azımsanamayacak kadar milletvekiline sahip olduğu mecliste tam manasıyla söz sahibi olduğunu kaç defa işitmişizdir. Fakat gel gör ki böyle bir durumda batılı güçler hemen faaliyete geçmekte ve silah zoruyla yönetimi devralmaktadır. Bununla birlikte parlamento seçimlerinin islami bir topluma sağladığı faydalar ve olumlu sonuçlar da vardır.
Bunlardan en önemlisi parlamentodaki müslümanlar orada islamın sesini duyuruyorlar ve bu yolla pek çok insanın hakikatı bulmasına vesile oluyorlar. *(Mısır parlamentosu)*
Bu gibi faydaları var gözükmesine rağmen müslümanları mevcud kafir sistemlerle uzlaştırıyor, onların asıl yapmaları gereken eğitim ve hazırlık çalışmalarını terkettiriyor ve seçimlerle meşgul ediyor, müminleri yönetimin imkanlarından istifade etme düşüncesine sürükleyip ahlaken bozuyor ve onları bu yolla islamı hakim kılabilecekleri şeklinde bir düşüncee sürükleyib pasifize ediyorsa zararı daha çok demektir.

(İslam Davetçilerine-Abdullah Nasıh Ulvan)

İnsanların karşısına, hak ve doğru da olsa, aykırı söylemlerle çıkılması, insanlara muhalif ve insanlardan ayrı düşülmesi demekti! Çünkü insanların tasvib ve desteğini kazanabilmek, insanları acı gerçeklerle dağlayıcı değil, tatlı yalanlarla yağlayıcı söylemlerle mümkündür! Önemli olan insanları uyarıp korkutarak dağıtmak değil, uyutup-müjdeleyerek de olsa bir çatı altında toplamak, toplayabilmekti! Zaten insanları peşinden sürükleyen liderler de böyle yapmıyor muydu?
Ayrıca, müslümanların tarihten ibret almaları gerekirdi. Dünya tarihinde gelmiş geçmiş nice peygamberler, bu ince siyasete (!), bu politik dehaya (!), sahip olmadıkları için kendi toplumlarına aykırı düşüp, yalnız ve marjinal kalmamışlar mıydı?!
O halde insanları uyarıp-korkutma pahasına dağıtmamalıydı. Onları bir çatı altında toplamak lazımdı. Bu muhteşem hedefin biricik yolu ise, çağdaş liderler ve çağdaş politikacılarla her sahada rekabet yapmak, müslümanların onlardan daha insancıl ve daha barışçıl olduklarını cümle aleme isbat etmekti!...Kuranı Kerimin kendilerine yüklediği toplumsal sorumluluğu, islam davasının taşeron partilerine havale etmekle kuşlar gibi hafiflediklerini hissetmişlerdir! Artık vakitleri boldur ve her geçen gün daha da artan dünyalık ihtiyaçlarını giderebilmek için rahat rahat çalışabileceklerdir!
Çünkü Yüce İslam Davası emin ve legal ellerdedir artık! O halde önce kemiyet sonra keyfiyet! Diyerek, cahili bir kemiyetin *(sayısal çoğunluk)* desteğiyle Rabbani bir keyfiyeti sağlayacaklarını zanneden bu şaşkınlar kimlerdir?
Peygamberlerin mucizelerle bile gerçekleştiremedikleri toplumsal değişimi, küfri bir zemin üzerinde duran iktidar koltuğunda oturarak gerçekleştirebileceklerini zannedenler, nasıl bir politik büyünün tesirindedirler?..Demokrasi, herhangi bir toplumu geliştirmeyi veya herhangi bir toplumu değiştirmeyi değil, söz konusu toplumu bulunduğu hal üzere gütmeyi hedef alan bir yöntemdir.
"Neden hakkı bâtıl ile örtüyor ve bildiğiniz halde neden Hakkı

gizliyorsunuz?" (Âl-i İmran: 71)

Allah'ın ayetlerini gizlemenizin nedeni bu ayetlerin sahibi olan Allah'ı, siyasi güçlerin düşmanlığından korumak için mi? Hakkı, bâtıl ile örtmenizin nedeni, hakkın sahibi olan Allah'ı, bâtılın sahipleri olan zalimlere hoş göstermek için mi?
Siz ne yapıyor sunuz, Allah aşkına! Kendinizin demokratlığı yetmiyormuş gibi, hükmünde eş ve ortak tanımayan Allah (c.c)'ın da mı demokrat olmasını istiyorsunuz? Kendinizi bir arabulucu olarak mı görüyorsunuz?
(Yoldaki Musibetler-Mehmed Alagaş)

"Merhamet edenlere, Rahman olan Allah da rahmetiyle muamele eder. Yerdekilere merhamet edin ki, göktekiler de size merhamet etsin." *(Buhari-Muslim)*

Bu hadisin tasavvufi yorumu; "*Tabii şekillere, kanun ve nizamlara yani beşeri sistemlere muhalefet edin ve karşı gelin. Ancak bu sayede yüceler semasının yani göğünün mertebelerinden ve tabakalarından külli ve ilahi olan ruhumuzun taşan feyizleri üzerine aksın.*"
(Tasavvufi Yorumlarıyla Kırk Hadis-Sadreddin Konevi)

Her türlü seçimler için, oy kullanmak veya propaganda yapmak bir nevi şehadette bulunmaktır. Kim yalancı ve haini seçerse o da yalancı ve haindir. Allah cc şöyle buyurur:
"Ey mu'minler! Hak üzere durup adaleti yerine getirmeye çalışan hakimler ve Allah için doğruyu söyleyen şahidler olun. Velev ki şahidliğiniz nefsinizin yahut ana ve babanızla, yakın akrabanızın aleyhinde olsun..(Nisa:135)
(Müslümanın Ahlakı-Prf. Muhammed Gazali)
40- Hakimiyet, Demokrasi, Seçimler, Oy Kullanma Küfrünün Delilleri :VCD ve MP3

AHMED KALKAN

hocadan parlamento , oy kullanma , milletvekilliği seçimlere katılma hakkında AÇIKLAMA

99 SORUDA DEMOKRASİ SEÇİMLER

Demokrasi ve Oy Kullanmak İslam Dışıdır

Şehid Fehmeddin Dindar Hoca : Oy Kullanmak Haram değil, Küfürdür! 1

Şehid Fehmeddin Dindar Hoca : Oy Kullanmak Haram değil, Küfürdür! 2